

Službeni list

Europske unije

L 317

Hrvatsko izdanje

Zakonodavstvo

Svezak 57.

4. studenoga 2014.

Sadržaj

I. *Zakonodavni akti*

UREDBE

- ★ Uredba (EU, Euratom) br. 1141/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o statutu i financiranju europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada 1
- ★ Uredba (EU, Euratom) br. 1142/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o izmjeni Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 u pogledu financiranja europskih političkih stranaka 28
- ★ Uredba (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta 35
- ★ Uredba (EU) br. 1144/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o mjerama informiranja i promocije u vezi s poljoprivrednim proizvodima koje se provode na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 3/2008 56

HR

Akti čiji su naslovi tiskani običnim slovima su oni koji se odnose na svakodnevno upravljanje poljoprivrednim pitanjima, a općenito vrijede ograničeno razdoblje.

Naslovi svih drugih akata tiskani su masnim slovima, a prethodi im zvjezdica.

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

**UREDBA (EU, EURATOM) br. 1141/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 22. listopada 2014.
o statutu i financiranju europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 224.,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegov članak 106.a,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Revizorskog suda ⁽³⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽⁴⁾,

budući da:

- (1) U članku 10. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i članku 12. stavku 2. Povelje o temeljnim pravima Europske unije (Povelja) navodi se da političke stranke na europskoj razini pridonose stvaranju europske političke svijesti i izražavanju političke volje građana Unije.
- (2) U člancima 11. i 12. Povelje navodi se da su pravo na slobodu udruživanja na svim razinama, na primjer u političke ili civilne svrhe, te pravo na slobodu izražavanja, što uključuje slobodu mišljenja te primanja i širenja informacija i ideja bez uplitanja tijela javne vlasti i bez obzira na granice, temeljna prava svih građana Unije.
- (3) Europskim građanima trebalo bi omogućiti korištenje tih prava kako bi u potpunosti sudjelovali u demokratskom životu Unije.
- (4) Istinski nadnacionalne europske političke stranke i njihove pridružene europske političke zaklade imaju ključnu ulogu u izražavanju glasa građana na europskoj razini premošćivanjem jaza između politike na nacionalnoj razini i na razini Unije.
- (5) Europske političke stranke i njihove pridružene europske političke zaklade trebalo bi poticati i pomagati im u njihovim nastojanjima da stvore snažnu vezu između europskog civilnog društva i institucija Unije, a osobito Europskog parlamenta.

⁽¹⁾ SL C 133, 9.5.2013., str. 90.

⁽²⁾ SL C 62, 2.3.2013., str. 77.

⁽³⁾ SL C 67, 7.3.2013., str. 1.

⁽⁴⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 29. rujna 2014.

- (6) Iskustvo koje su europske političke stranke i njihove pridružene europske političke zaklade stekle primjenom Uredbe (EZ) br. 2004/2003 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, zajedno s rezolucijom Europskog parlamenta od 6. travnja 2011. o primjeni Uredbe (EZ) br. 2004/2003 ⁽²⁾ ukazuje na potrebu poboljšanja pravnog i financijskog okvira za europske političke stranke i njihove pridružene europske političke zaklade kako bi postale vidljiviji i učinkovitiji sudionici u višerazinskom političkom sustavu Unije.
- (7) Kao priznavanje zadaće koja je UEU-om dodijeljena europskim političkim strankama, te kako bi se olakšao njihov rad, za europske političke stranke i njihove pridružene europske političke zaklade trebalo bi utvrditi poseban europski pravni status.
- (8) Trebalo bi osnovati tijelo za europske političke stranke i zaklade („Tijelo”) za potrebe registriranja, kontrole i sankcioniranja europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada. Registracija bi trebala biti nužna radi dobivanja europskog pravnog statusa, koji podrazumijeva niz prava i obveza. Kako bi se izbjegao mogući sukob interesa, Tijelo bi trebalo biti neovisno.
- (9) Trebalo bi utvrditi postupke koje europske političke stranke i njihove pridružene europske političke zaklade trebaju slijediti kako bi dobile europski pravni status u skladu s ovom Uredbom, kao i postupke i kriterije koje treba poštovati prilikom donošenja odluke o odobravanju takvog europskog pravnog statusa. Također je potrebno utvrditi postupke za slučajeve u kojima se europskoj političkoj stranci ili europskoj političkoj zakladi europski pravni status oduzima, kada ga izgubi ili ga se odrekne.
- (10) Kako bi se olakšao nadzor pravnih subjekata na koja će se primjenjivati i pravo Unije i nacionalno pravo, Komisiji bi trebalo delegirati ovlasti za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u vezi s funkcioniranjem registra europskih političkih stranaka i zaklada (Registar), kojeg će voditi Tijelo, osobito u pogledu informacija i prateće dokumentacije iz Registra. Posebno je važno da Komisija tijekom svog pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na stručnoj razini. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (11) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe u pogledu odredbi o sustavu registracijskih brojeva kao i o dostupnosti standardnih izvadaka iz Registra koje Tijelo treba omogućiti trećim stranama na njihov zahtjev, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.
- (12) Europske političke stranke i njihove pridružene europske zaklade koje žele biti priznate kao takve na razini Unije ostvarenjem europskog pravnog statusa i biti financirane javnim sredstvima iz općeg proračuna Europske unije trebale bi poštovati određena načela i ispuniti određene uvjete. Osobito je potrebno da europske političke stranke i njihove pridružene europske zaklade poštuju vrijednosti na kojima se Unija temelji, kako je izraženo u članku 2. UEU-a.
- (13) Odluke o brisanju europske političke stranke ili europske političke zaklade iz Registra zbog nepoštovanja vrijednosti na kojima se Unija temelji, navedenima u članku 2. UEU-a, trebalo bi donositi samo u slučaju očitog i ozbiljnog kršenja tih vrijednosti. Prilikom donošenja odluke o brisanju iz Registra Tijelo bi trebalo u potpunosti poštovati Povelju.
- (14) Statuti europskih političkih stranaka ili europskih političkih zaklada trebali bi sadržavati niz osnovnih odredbi. Državama članicama trebalo bi biti dopušteno nametnuti dodatne uvjete za statute europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada koje imaju sjedište na njihovim državnim područjima, pod uvjetom da su ti dodatni uvjeti u skladu s ovom Uredbom.
- (15) Tijelo bi trebalo redovito provjeravati ispunjavaju li se uvjeti i zahtjevi u vezi s registracijom europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada. Odluke u vezi s poštovanjem vrijednosti na kojima se temelji Unija, navedenih u članku 2. UEU-a, trebalo bi donositi u skladu s postupkom utvrđenim posebno u tu svrhu, a nakon savjetovanja s odborom neovisnih uglednih osoba.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 2004/2003. Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenog 2003. o statusu i financiranju političkih stranaka na europskoj razini (SL L 297, 15.11.2003., str. 1.).

⁽²⁾ SL C 296 E, 2.10.2012., str. 46.

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (16) Tijelo je tijelo Unije u smislu članka 263. UFEU-a.
- (17) Trebalo bi zajamčiti neovisnost i transparentnost odbora neovisnih uglednih osoba.
- (18) Europski pravni status dodijeljen europskim političkim strankama i njihovim pridruženim zakladama trebao bi im dati pravnu osobnost i priznanje u svim državama članicama. Takva pravna osobnost i priznanje ne daju im pravo na imenovanje kandidata na nacionalnim izborima ili izborima za Europski parlament ili na sudjelovanje u kampanjama za referendum. Davanje takvih ili sličnih prava ostaje u nadležnosti država članica.
- (19) Aktivnosti europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada trebale bi biti uređene ovom Uredbom, a pitanja koja nisu uređena ovom Uredbom odgovarajućim odredbama nacionalnog prava u državama članicama. Pravni status europske političke stranke ili europske političke zaklade trebao bi biti uređen ovom Uredbom i mjerodavnim odredbama nacionalnog prava u državi članici u kojoj ima sjedište ("država članica sjedišta"). Država članica sjedišta trebala bi moći unaprijed odrediti mjerodavno pravo ili ostaviti mogućnost odabira europskim političkim strankama i europskim političkim zakladama. Država članica sjedišta također bi trebala moći odrediti drukčije ili dodatne uvjete pored onih utvrđenih ovom Uredbom, uključujući odredbe o registraciji i integraciji europskih političkih stranaka i zaklada kao takvih u nacionalne administrativne sustave i sustave kontrole te o njihovoj organizaciji i statutima, uključujući i o odgovornosti, pod uvjetom da su te odredbe u skladu s ovom Uredbom.
- (20) Kao ključni element europskog pravnog statusa, europske političke stranke i europske političke zaklade trebale bi imati europsku pravnu osobnost. Stjecanje europske pravne osobnosti trebalo bi podlijegati uvjetima i postupcima za zaštitu interesa države članice sjedišta, podnositelja zahtjeva za ostvarenjem europskog pravnog statusa ("podnositelj zahtjeva") i bilo kojih trećih strana koje su u pitanju. Konkretno, svaku prethodno postojeću nacionalnu pravnu osobnost trebalo bi pretvoriti u europsku pravnu osobnost, a sva pojedinačna prava i obveze koje je prethodni nacionalni pravni subjekt imao trebalo bi prenijeti na novi europski pravni subjekt. Osim toga, kako bi se olakšao kontinuitet djelovanja, trebalo bi osigurati zaštitne mehanizme da se izbjegne mogućnost da predmetna država članica odredi mjere zabrane za takav prijenos. Država članica sjedišta trebala bi moći da odredi vrste nacionalnih pravnih osoba koje se mogu pretvoriti u europsku pravnu osobu i uskratiti svoj pristanak na stjecanje europske pravne osobnosti na temelju ove Uredbe do pružanja odgovarajućih jamstava, osobito u pogledu zakonitosti statuta podnositelja zahtjeva prema propisima te države članice ili zaštite vjerovnika ili nositelja drugih prava vezano za prethodno postojeću nacionalnu pravnu osobnost.
- (21) Prestanak europske pravne osobnosti trebao bi podlijegati uvjetima i postupcima za zaštitu interesa Unije, države članice sjedišta, europske političke stranke ili europske političke zaklade te zainteresiranih trećih strana. Točnije, ako europska politička stranka ili europska politička zaklada stekne pravnu osobnost prema pravu države članice u kojoj joj je sjedište, to bi se trebalo smatrati pretvorbom europske pravne osobnosti pa bi sva pojedinačna prava i obveze koje je imao prethodno postojeći europski pravni subjekt trebalo prenijeti na nacionalni pravni subjekt. Osim toga, kako bi se olakšao kontinuitet djelovanja, trebalo bi osigurati zaštitne mehanizme da se spriječi da predmetna država članica odredi mjere zabrane za takvu pretvorbu. Ako europska politička stranka ili europska politička zaklada ne stekne pravnu osobnost u državi članici u kojoj joj je sjedište, ona bi trebala prestati u skladu s pravom te države članice i u skladu s uvjetom kojim se od nje zahtjeva da nema namjeru stjecanja dobiti. Tijelo i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta bi trebali moći s predmetnom državom članicom postići sporazum o modalitetima prestanka europske pravne osobnosti, osobito kako bi se osigurali povrat sredstava primljenih iz općeg proračuna Europske unije i financijske sankcije.
- (22) Ako europska politička stranka ili europska politička zaklada ozbiljno prekrši relevantno nacionalno pravo i ako se pitanje odnosi na obilježja koja utječu na poštovanje vrijednosti na kojima se Europska unija temelji, a koje su izražene u članku 2. UFEU-a, Tijelo bi na zahtjev predmetne države članice trebalo primijeniti postupke iz ove Uredbe. Osim toga, Tijelo bi na zahtjev države članice sjedišta trebalo iz Registra brisati europsku političku stranku ili europsku političku zakladu koja je ozbiljno prekršila relevantno nacionalno pravo u bilo kojem drugom pogledu.
- (23) Prihvatljivost za financiranje iz općeg proračuna Europske unije trebala bi biti ograničena na europske političke stranke i njihove pridružene europske političke zaklade koje su priznate kao takve i koje su dobile europski pravni status. Iako je ključno osigurati da uvjeti nastanka europske političke stranke nisu pretjerani već da ih se može jednostavno zadovoljiti organiziranim i ozbiljnim nadnacionalnim savezima političkih stranaka ili fizičkih osoba ili oboje, nužno je uspostaviti razmjerne kriterije za dodjelu ograničenih sredstava iz općeg proračuna Europske unije koji kriteriji objektivno odražavaju europsku ambiciju i stvarnu biračku potporu europske političke stranke.

Takve kriterije najbolje je temeljiti na ishodu izbora za Europski parlament, u kojima temeljem ove Uredbe europske političke stranke ili njihovi članovi moraju sudjelovati, te koji je precizan pokazatelj izbornog priznanja europske političke stranke. Oni bi trebali odražavati ulogu Europskog parlamenta da izravno predstavlja građane Unije koja mu je dodijeljena u članku 10. stavku 2. UEU-a, kao i cilj europskih političkih stranaka da u potpunosti sudjeluju u demokratskom životu Unije i postanu aktivni sudionici u predstavničkoj demokraciji Europe kako bi učinkovito izražavale poglede, mišljenja i političku volju građana Unije. Prihvatljivost za financiranje iz općeg proračuna Europske unije trebala bi stoga biti ograničena na europske političke stranke koje u Europskom parlamentu zastupa barem jedan njihov član te na europske političke zaklade koje se prijavljuju preko europske političke stranke koju u Europskom parlamentu zastupa barem jedan njezin član.

- (24) Kako bi se povećala transparentnost financiranja europskih političkih stranaka te kako bi se izbjegla potencijalna zlorupaba pravila o financiranju, član Europskog parlamenta trebao bi se, samo u svrhe financiranja, smatrati članom samo jedne europske političke stranke koja bi, kada je to relevantno, trebala biti ona stranka kojoj je pridružena njegova nacionalna ili regionalna politička stranka na datum određen kao rok za podnošenje prijava za financiranje.
- (25) Potrebno je utvrditi postupke koje europske političke stranke i njihove pridružene europske političke zaklade trebaju poštovati prilikom prijavljivanja za financiranje iz općeg proračuna Europske unije, kao i postupke, kriterije i pravila koje je potrebno poštovati prilikom donošenja odluke o odobravanju takvog financiranja.
- (26) U svrhu jačanja neovisnosti te objektivne i subjektivne odgovornosti europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada, određene vrste donacija i doprinosa iz izvora koji nisu opći proračun Europske unije trebale bi biti zabranjene ili podlijevati ograničenjima. Sva ograničenja slobodnog kretanja kapitala koja bi mogla proizaći iz prethodnih ograničenja opravdana su na temelju javnog poretka i potrebna za ostvarivanje tih ciljeva.
- (27) Europske političke stranke trebale bi biti sposobne financirati kampanje vođene u kontekstu izbora za Europski parlament, dok bi za financiranje i ograničavanje izbornih troškova za sve stranke i kandidate na tim izborima trebala vrijediti pravila mjerodavna u svakoj državi članici.
- (28) Europske političke stranke ne bi smjele ni izravno ni neizravno financirati druge političke stranke, a osobito ne nacionalne stranke ili kandidate. Europske političke zaklade ne bi smjele ni izravno ni neizravno financirati europske ili nacionalne političke stranke ili kandidate. Štoviše, europske političke stranke i njihove pridružene europske političke zaklade ne bi smjele financirati kampanje za referendum. Ova načela odražavaju Izjavu br. 11 o članku 191. Ugovora o osnivanju Europske zajednice koja je priložena Završnom aktu Ugovora iz Nice.
- (29) Trebalo bi utvrditi posebna pravila i postupke za raspodjelu odobrenih sredstava koja su na raspolaganju svake godine iz općeg proračuna Europske unije, s jedne strane uzimajući u obzir broj korisnika, a s druge strane udio izabраниh članova koji svaka europska politička stranka korisnica, a time ujedno i njezina odgovarajuća pridružena europska politička zaklada, ima u Europskom parlamentu. Ta pravila trebala bi predviđati strogu transparentnost, računovodstvo, reviziju i financijsku kontrolu europskih političkih stranaka i njihovih pridruženih europskih političkih zaklada kao i izricanje proporcionalnih sankcija, uključujući i u slučaju da europska politička stranka ili europska politička zaklada prekrši vrijednosti na kojima se Unija temelji, navedene u članku 2. UEU-a.
- (30) Kako bi se osiguralo poštovanje obveza iz ove Uredbe u vezi s financiranjem i rashodima europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada te drugih pitanja nužno je uspostaviti učinkovite mehanizme kontrole. U tu bi svrhu Tijelo, dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta i države članice trebali surađivati i razmjenjivati sve neophodne informacije. Također bi trebalo poticati uzajamnu suradnju među tijelima država članica kako bi se osigurao učinkovita i djelotvorna kontrola obveza koje proizlaze iz mjerodavnog nacionalnog prava.
- (31) Potrebno je predvidjeti jasan, jak i odvrćajući sustav sankcija radi osiguravanja učinkovitog, proporcionalnog i jedinstvenog poštovanja obveza u pogledu aktivnosti europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada. Taj sustav bi također trebao poštovati načelo *ne bis in idem* prema kojemu se za isto djelo sankcija ne može izreći dva puta. Isto tako, potrebno je definirati uloge Tijela i dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta u pogledu kontrole i provjere postupanja u skladu s ovom Uredbom te mehanizme suradnje između njih i tijela država članica.

- (32) Kako bi se pomoglo podići europsku političku svijest građana i promicati transparentnost europskog izbornog postupka, europske političke stranke mogu tijekom izbora za Europski parlament obavještavati građane o svojim vezama s pridruženim nacionalnim političkim strankama i kandidatima.
- (33) Radi transparentnosti i kako bi se pojačala kontrola i demokratska objektivna odgovornost europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada, trebalo bi objaviti informacije koje se smatraju od važnog javnog interesa, a osobito se tiču njihovih statuta, članstva, financijskih izvještaja, donatora i donacija, doprinosa i bespovratnih sredstava primljenih iz općeg proračuna Europske unije, kao i informacije o odlukama koje su Tijelo i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta donijeli o registraciji, financiranju i sankcijama. Utvrđivanje regulatornog okvira kako bi se osiguralo da su te informacije javno dostupne najučinkovitiji je način promicanja ravnopravnosti i poštenog natjecanja između političkih snaga i održavanja otvorenih, transparentnih i demokratskih pravnih i izbornih postupaka, čime se jača povjerenje građana i glasača u europsku predstavničku demokraciju, a u širim okvirima sprečava korupcija i zlouporaba ovlasti.
- (34) U skladu s načelom proporcionalnosti, obveza objavljivanja identiteta donatora koji su fizičke osobe ne bi se trebala primjenjivati na donacije jednake ili niže od 1 500 EUR godišnje po donatoru. Nadalje, takva se obveza ne bi trebala primjenjivati na donacije od 1 500 do 3 000 EUR godišnje osim ako donator prije objavljivanja nije dao pisani pristanak na objavu. Navedeni iznosi predstavljaju primjerenu ravnotežu između, s jedne strane, temeljnog prava na zaštitu osobnih podataka, a s druge, legitimnog javnog interesa za transparentnim financiranjem europskih političkih stranaka i zaklada, kako je predviđeno u međunarodnim preporukama za izbjegavanje korupcije pri financiranju političkih stranaka i zaklada. Objavljivanje donacija većih od 3 000 EUR godišnje po donatoru trebalo bi omogućiti djelotvorno javno preispitivanje odnosno kontrolu nad odnosima između donatora i europskih političkih stranaka. Također, u skladu s načelom proporcionalnosti, informacije o donacijama trebalo bi objavljivati na godišnjoj osnovi, osim za vrijeme izbornih kampanja za Europski parlament ili kod donacija koje prelaze 12 000 EUR za koje bi objava trebala biti žurna.
- (35) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i uvažavaju načela upisana u Povelju, a posebno u članke 7. i 8., u kojima se navodi da svi imaju pravo na poštovanje svog privatnog života i na zaštitu svojih osobnih podataka, te se ona mora provoditi u cijelosti poštujući ova prava i načela.
- (36) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ mjerodavna je za obradu osobnih podataka koju Tijelo, Europski parlament i odbor neovisnih uglednih osoba provode na temelju ove Uredbe.
- (37) Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ mjerodavna je za obradu osobnih podataka koja se provodi na temelju ove Uredbe.
- (38) Radi pravne sigurnosti primjereno je razjasniti da su Tijelo, Europski parlament, europske političke stranke i europske političke zaklade, nacionalna tijela nadležna za provođenje kontrole nad svim aspektima povezanima s financiranjem europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada te druge odgovarajuće treće strane na koje upućuje ili koje su predviđene ovom Uredbom voditelji obrade u smislu Uredbe (EZ) br. 45/2001 ili Direktive 95/46/EZ. Također je potrebno navesti najdulje razdoblje tijekom kojeg oni mogu zadržati osobne podatke prikupljene u svrhu osiguravanja zakonitosti, pravilnosti i transparentnosti financiranja europskih političkih stranaka, europskih političkih zaklada te članstva europskih političkih stranaka. Tijelo, Europski parlament, europske političke stranke i europske političke zaklade, nadležna nacionalna tijela i odgovarajuće treće strane trebaju u svojem svojstvu voditelja obrade poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi se pridržavali obaveza propisanih Uredbom (EZ) br. 45/2001 i Direktivom 95/46/EZ, a posebno onih koje se odnose na zakonitost obrade, sigurnost aktivnosti obrade, pružanje informacija te prava ispitanika na pristup svojim osobnim podacima, i na moguću ispravak i brisanje njihovih osobnih podataka.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

- (39) Poglavlje III. Direktive 95/46/EZ o pravnim lijekovima, odgovornosti i sankcijama primjenjuje se u vezi s obradom podataka koja se provodi na temelju ove Uredbe. Nadležna nacionalna tijela vlasti ili odgovarajuće treće strane trebale bi biti odgovorne u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom za bilo kakvu štetu koju prouzroče. Uz to, države članice trebale bi osigurati da nadležna nacionalna tijela ili mjerodavne treće strane podliježu odgovarajućim sankcijama u slučaju kršenja ove Uredbe.
- (40) Kod tehničke podrške koju političkim strankama na europskoj razini pruža Europski parlament trebalo bi voditi računa o načelu jednakog postupanja, ona treba biti ostvarena uz račun i plaćanje te bi trebala podlijegati redovitom javnom izvješću.
- (41) Ključne informacije o provedbi ove Uredbe trebale bi biti dostupne javnosti na za to predviđenoj internetskoj stranici.
- (42) Sudska kontrola Suda Europske Unije pomoći će u osiguranju ispravne primjene ove Uredbe. Trebalo bi isto tako predvidjeti odredbe kojima bi se europskim političkim strankama ili europskim političkim zakladama prije name-tanja sankcija omogućilo da budu saslušane i da poduzmu korektivne mjere.
- (43) Države članice trebale bi osigurati nacionalne odredbe pogodne za djelotvornu primjenu ove Uredbe.
- (44) Države članice trebale bi imati dovoljno vremena za donošenje odredbi kako bi osigurale neometanu i učinkovitu primjenu ove Uredbe. Stoga bi trebalo posebnom odredbom predvidjeti prijelazno razdoblje između stupanja na snagu ove Uredbe i njezine primjene.
- (45) Zatraženo je mišljenje Europskog nadzornika za zaštitu podataka i on je donio mišljenje ⁽¹⁾,
- (46) Uzimajući u obzir potrebu za znatnim promjenama i dodatcima u pravilima i postupcima koji se trenutno primjenjuju na političke stranke i političke zaklade na razini Unije, Uredbu (EZ) br. 2004/2003 trebalo bi staviti izvan snage,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju uvjeti kojima se uređuje statut i financiranje političkih stranaka na europskoj razini („europske političke stranke“) i političkih zaklada na europskoj razini („europske političke zaklade“).

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

(1) „politička stranka“ znači udruženje građana:

- koje slijedi političke ciljeve, i
- koje priznaje pravni poredak ili je osnovano u skladu s pravnim poretkom barem jedne države članice;

(2) „političko savezništvo“ znači strukturirana suradnja političkih stranka i/ili građana;

(3) „europska politička stranka“ znači političko savezništvo koje slijedi političke ciljeve i koju je Tijelo za europske političke stranke i zaklade osnovano člankom 6. registriralo u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima ovom Uredbom,

(4) „europska politička zaklada“ znači subjekt koji je službeno pridružen europskoj političkoj stranci, koji je Tijelo registriralo u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima ovom Uredbom i koji svojim radom u okviru ciljeva i temeljnih vrijednosti Unije podupire i nadopunjuje ciljeve europske političke stranke obavljajući jednu ili više sljedećih zadaća:

- (a) promatranje, analiza i doprinos raspravi o europskim javnim političkim pitanjima i o procesu europskih integracija;

⁽¹⁾ SL C 253, 3.9.2013., str. 12.

- (b) razvoj aktivnosti povezanih s europskim javnim političkim pitanjima, poput organiziranja i podržavanja seminara, usavršavanja, konferencija i studija o takvim pitanjima između odgovarajućih zainteresiranih strana, uključujući i organizacije mladeži te druge predstavnike civilnog društva;
  - (c) razvoj suradnje u svrhu promicanja demokracije, također i u trećim zemljama;
  - (d) pružanje okvira za zajednički rad nacionalnih političkih zaklada, akademske zajednice i ostalih relevantnih sudionika na europskoj razini;
- (5) „regionalni parlament” ili „regionalna skupština” znači tijelo čiji članovi obnašaju mandat dobiven na regionalnim izborima ili su politički odgovorni izabranoj skupštini,
- (6) „financiranje iz općeg proračuna Europske unije” znači bespovratna sredstava dodijeljena u skladu s dijelom prvim glavom VI. ili doprinos dodijeljen u skladu s dijelom drugim glavom VIII. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća („Financijska uredba”);
- (7) „donacija” znači svaki novčani iznos, svaka donacija u naturi, isporuka bilo koje robe, pružanje bilo kojih usluga (uključujući i zajmove) ili izvođenje bilo kojih radova ispod tržišne cijene, i/ili svaka druga transakcija koja predstavlja gospodarsku prednost za predmetnu europsku političku stranku ili europsku političku zakladu, uz iznimku doprinosa članova i redovnih političkih aktivnosti koje pojedinci dobrovoljno obavljaju;
- (8) „doprinos članova” znači svako plaćanje u gotovini, uključujući članarine, ili davanje doprinosa u naturi, isporuka bilo koje robe, pružanje bilo kojih usluga (uključujući i zajmove) ili izvođenje bilo kojih radova ispod tržišne cijene, i/ili svaka druga transakcija koja predstavlja gospodarsku prednost za predmetnu europsku političku stranku ili europsku političku zakladu kada je europskoj političkoj stranci ili europskoj političkoj zakladi daje jedan od njezinih članova, uz iznimku redovnih političkih aktivnosti koje pojedinci dobrovoljno obavljaju;
- (9) „godišnji proračun” za potrebe članka 20. i 27. znači ukupni iznos rashoda u toj godini kako je navedeno u godišnjim financijskim izvještajima predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade;
- (10) „nacionalna kontaktna točka” znači jedna od točaka za vezu određena za pitanja povezana sa središnjom bazom podataka o isključenjima iz članka 108. Financijske uredbe i članka 144. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1268/2012 ⁽²⁾, ili svaka druga osoba koju su nadležna tijela u državama članicama imenovala za potrebe razmjene informacija o provedbi ove Uredbe;
- (11) „sjedište” znači mjesto gdje europska politička stranka ili europska politička zaklada ima središnju upravu;
- (12) „istodobna kršenja” znači dva kršenja, ili više njih, počinjena kao dio iste protuzakonite radnje;
- (13) „ponovljeno kršenje” znači kršenje počinjeno unutar pet godina od izricanja sankcije počinitelju za istu vrstu kršenja.

POGLAVLJE II.

STATUT EUROPSKIH POLITIČKIH STRANAKA I EUROPSKIH POLITIČKIH ZAKLADA

Članak 3.

Uvjeti za registracije

1. Političko savezništvo ovlašteno je podnijeti zahtjev za registraciju kao europska politička stranka pod sljedećim uvjetima:

- (a) mora imati sjedište u državi članici kako je navedeno u njegovom statutu;
- (b) u najmanje jednoj četvrtini država članica političko savezništvo ili njegovi članovi moraju biti članovi ili moraju biti zastupani od članova Europskog parlamenta, nacionalnih parlamenata, regionalnih parlamenata ili regionalnih skupština, ili

politično savezništvo ili njegove stranke članice je u najmanje jednoj četvrtini država članica na posljednjim izborima za Europski parlament moralo dobiti najmanje tri posto glasova u svakoj od tih država članica;

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, 31.12.2012., str. 1.)

- (c) mora poštovati, posebno u svom programu i kroz svoje aktivnosti, vrijednosti na kojima se temelji Unija, navedenima u članku 2. UEU-a, a to su poštovanje ljudskog dostojanstva, slobode, demokracije, jednakosti, vladavine prava i poštovanja ljudskih prava, uključujući i prava pripadnika manjina;
  - (d) savezništvo ili njegovi članovi morali su sudjelovati u izborima za Europski parlament ili javno izraziti namjeru da će sudjelovati u idućim izborima za Europski parlament; i
  - (e) ne smije slijediti ciljeve ostvarivanja dobiti.
2. Podnositelj zahtjeva ima pravo prijaviti se za registraciju kao europska politička zaklada pod sljedećim uvjetima:
- (a) mora biti pridruženo europskoj političkoj stranci registriranoj u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima ovom Uredbom;
  - (b) mora imati sjedište u državi članici kako je navedeno u njegovom statutu;
  - (c) mora poštovati, posebno u svojem programu i kroz svoje aktivnosti, vrijednosti na kojima se temelji Unija, navedenima u članku 2. UEU-a, a to su poštovanje ljudskog dostojanstva, slobode, demokracije, jednakosti, vladavine prava i poštovanja ljudskih prava, uključujući i prava pripadnika manjina;
  - (d) njegovi ciljevi moraju nadopunjavati ciljeve europske političke stranke kojoj je službeno pridružen;
  - (e) njegovo upravljačko tijelo mora biti sastavljeno od članova iz barem jedne četvrtine država članica; i
  - (f) ne smije slijediti ciljeve ostvarivanja dobiti.
3. Europska politička stranka može imati samo jednu službeno pridruženu europsku političku zakladu. Sve europske političke stranke i njihove pridružene europske političke zaklade moraju osigurati razdvajanje svojeg svakodnevnog upravljanja, upravljačkih struktura te računa.

Članak 4.

Upravljanje europskim političkim zakladama

1. Statut europske političke stranke mora biti u skladu s mjerodavnim pravom države članice u kojoj joj se nalazi njezino sjedište i mora sadržavati odredbe koje obuhvaćaju najmanje sljedeće:
- (a) njezino ime i logotip koji se moraju jasno razlikovati od imena i logotipa postojećih europskih političkih stranaka ili europskih političkih zaklada;
  - (b) adresu njezinog sjedišta;
  - (c) politički program u kojem se navode njezina svrha i ciljevi;
  - (d) izjavu, u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (e), da ne slijedi ciljeve ostvarivanja dobiti;
  - (e) prema potrebi, ime svoje pridružene političke zaklade i opis službenog odnosa između njih;
  - (f) njezinu administrativnu i financijsku organizaciju i postupke, posebno navodeći tijela i urede koji imaju ovlasti upravnog, financijskog i pravnog zastupanja i pravila o sastavljanju, odobravanju i provjeri godišnjih financijskih izvještaja; i
  - (g) unutarnji postupak koji se treba primijeniti u slučaju njezinog dobrovoljnog raspuštanja kao europske političke stranke.
2. Statut europske političke stranke uključuje odredbe o unutarnjoj stranačkoj organizaciji koje obuhvaćaju najmanje sljedeće:
- (a) načine prijema, ostavke i isključenja njezinih članova s popisom njezinih stranaka članica priloženom statutu;
  - (b) prava i obveze koje proizlaze iz svih vrsta članstva i odgovarajuća glasačka prava;
  - (c) ovlasti, nadležnosti i sastav njezinih upravljačkih tijela pri čemu se za svako od njih detaljno navode kriteriji odabira kandidata i načini njihovog imenovanja i razrješenja;
  - (d) njezini unutarnji postupci odlučivanja, posebno postupci glasanja i uvjeti za kvorum;
  - (e) njezin pristup transparentnosti, posebno u pogledu knjigovodstva, računa i donacija te privatnosti i zaštiti osobnih podataka; i
  - (f) interni postupak za izmjenu njezinog statuta.

3. Država članica sjedišta može odrediti dodatne uvjete za statut pod uvjetom da ti dodatni uvjeti nisu protivni odredbama ove Uredbe.

Članak 5.

Upravljanje europskim političkim zakladama

1. Statut europske političke zaklade mora biti u skladu s mjerodavnim pravom države članice u kojoj joj se nalazi sjedište i mora sadržavati odredbe koje obuhvaćaju najmanje sljedeće:

- (a) njezino ime i logotip koji se moraju jasno razlikovati od imena i logotipa postojećih europskih političkih stranaka ili europskih političkih zaklada;
- (b) adresu njezinog sjedišta;
- (c) opis njezine svrhe i ciljeva koji moraju biti u skladu sa zadaćama navedenim u članku 2. točki 4.;
- (d) izjavu, u skladu s člankom 3. stavkom 2. točkom (f), da ne slijedi ciljeve ostvarivanja dobiti;
- (e) ime europske političke stranke kojoj je izravno pridružena i opis službenog odnosa između njih;
- (f) popis njezinih tijela, navodeći za svako njegove ovlasti, nadležnosti i sastav te načine imenovanja i razrješenja članova i rukovoditelja tih tijela;
- (g) njezinu administrativnu i financijsku organizaciju i postupke, posebno navodeći tijela i urede koji imaju ovlasti upravnog, financijskog i pravnog zastupanja i pravila o sastavljanju, odobravanju i provjeri godišnjih financijskih izvještaja;
- (h) unutarnji postupak za izmjenu njezinog statuta; i
- (i) unutarnji postupak koji treba primijeniti u slučaju njezinog dobrovoljnog raspuštanja kao europske političke zaklade.

2. Država članica sjedišta može u statutu odrediti dodatne uvjete, pod uvjetom da ti dodatni uvjeti nisu protivni odredbama ove Uredbe.

Članak 6.

Tijelo za europske političke stranke i europske političke zaklade

1. Ovime se osniva Tijelo za europske političke stranke i europske političke zaklade („Tijelo”) za potrebe registriranja, kontrole i izricanja sankcija europskim političkim strankama i europskim političkim zakladama u skladu s ovom Uredbom.

2. Tijelo ima pravnu osobnost. Tijelo je neovisno i svoje dužnosti u potpunosti obavlja u skladu s ovom Uredbom.

Tijelo odlučuje o registraciji i brisanju iz Registra europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada u skladu s postupcima i uvjetima utvrđenima ovom Uredbom. Osim toga, Tijelo redovito provjerava da se europske političke stranke i europske političke zaklade i dalje pridržavaju uvjeta registracije utvrđenih u članku 3. i odredbi o upravljanju utvrđenih u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkama (a), (b) i (d) do (f) te člankom 5. stavkom 1. točkama (a) do (e) i (g).

Tijelo u svojim odlukama punu pozornost posvećuje temeljnom pravu na slobodu udruživanja i potrebi osiguravanja pluralizma političkih stranaka u Europi.

Tijelo predstavlja direktor koji donosi sve odluke Tijela u njegovo ime.

3. Direktora Tijela sporazumno imenuju Europski parlament, Vijeće i Komisija (dalje u tekstu zajedno „tijelo za imenovanje”) na mandat od pet godina koji se ne može obnoviti, a na temelju prijedloga koje nakon javnog natječaja iznese odbor za odabir koji čine glavni tajnici navedene tri institucije.

Direktor Tijela bira se na temelju svojih osobnih i profesionalnih kvaliteta. On ne smije biti član Europskog parlamenta, ne smije obnašati izborni mandat i ne smije biti aktualni ili bivši zaposlenik europske političke stranke ili europske političke zaklade. Odabrani direktor ne smije imati sukob interesa između svoje dužnosti direktora i bilo koje druge službene dužnosti, posebno u vezi s provedbom odredbi ove Uredbe.

Radno mjesto upražnjeno zbog ostavke, mirovine, razrješenja ili smrti popunjava se u skladu s istim postupkom.

U slučaju redovne zamjene ili dobrovoljne ostavke direktor nastavlja obavljati svoje dužnosti dok zamjenik ne preuzme svoju dužnost.

Ako direktor Tijela više ne ispunjava uvjete potrebne za obavljanje svojih dužnosti, najmanje dvije od tri institucije iz prvog podstavka mogu ga sporazumno razriješiti a na temelju izvješća odbora za odabir iz prvog podstavka sastavljenog na vlastitu inicijativu ili nakon zahtjeva bilo koje od te tri institucije.

Direktor Tijela neovisan je u obavljanju svojih dužnosti. Kada postupa u ime Tijela, direktor ne smije tražiti ni primati upute od bilo koje institucije ili vlade ili od bilo kojeg drugog tijela, ureda ili agencije. Direktor tijela mora se suzdržavati se od svih radnji koje nisu u skladu s prirodom njegovih dužnosti.

Europski parlament, Vijeće i Komisija, u pogledu direktora, zajedno izvršavaju ovlasti koje su dodijeljene tijelu za imenovanja Pravilnikom o osoblju za dužnosnike (i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Unije) utvrđenom u Uredbi Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 ⁽¹⁾. Ne dovodeći u pitanje odluke o imenovanju i razrješenju, tri institucije mogu se sporazumjeti da izvršavanje nekih ili svih preostalih ovlasti dodijeljenih tijelu za imenovanja povjere bilo kojoj od njih.

Tijelo za imenovanja može direktoru dodijeliti obavljanje drugih zadaća pod uvjetom da takve zadaće nisu nespojive s obujmom posla direktora Tijela i da ne mogu dovesti do sukoba interesa ili ugroziti neovisnost direktora.

4. Tijelo je fizički smješteno u Europskom parlamentu, koji Tijelu osigurava potrebne urede i administrativnu potporu.

5. Direktoru Tijela pomaže osoblje jedne ili više institucija Unije. Kada radi za Tijelo, to osoblje djeluje jedino pod nadležnošću direktora Tijela.

Odabir osoblja ne smije dovesti do sukoba interesa između njihovih dužnosti u Tijelu i bilo koje druge službene dužnosti, i oni se suzdržavaju od svih radnji koje nisu u skladu s prirodom njihovih dužnosti.

6. Tijelo sklapa sporazume s Europskim parlamentom, a prema potrebi i s drugim institucijama, o svim administrativnim dogovorima potrebnim za provođenje svojih zadaća, a posebno sporazume o osoblju, uslugama i potpori iz stavaka 4., 5. i 8.

7. Odobrena sredstva za rashode Tijela osiguravaju se pod posebnom glavom u dijelu o Europskom parlamentu u općem proračunu Europske unije. Odobrena sredstva dostatna su da osiguraju puno i neovisno djelovanje Tijela. Nacrt proračunskog plana Tijela je javan i direktor ga podnosi Europskom parlamentu. Europski parlament na direktora Tijela prenosi dužnosti dužnosnika za ovjeravanje u vezi s navedenim odobrenim sredstvima.

8. Na Tijelo se primjenjuje Uredba Vijeća br. 1 ⁽²⁾.

Usluge prevođenja potrebne za rad Tijela i Registra pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske unije.

9. Tijelo i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta razmjenjuju informacije potrebne za izvršavanje svojih dužnosti na temelju ove Uredbe.

10. Direktor podnosi godišnje izvješće o radu Tijela Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

11. Sud Europske unije ispituje zakonitost odluka Tijela u skladu s člankom 263. UFEU-a i nadležan je u sporovima koji se odnose na naknadu štete koju uzrokuje Tijelo, u skladu s člancima 268. i 340. UFEU-a. Ako Tijelo ne donese odluku kad se to ovom Uredbom od njega zahtijeva, pred Sudom Europske unije može se pokrenuti postupak zbog propusta djelovanja u skladu s člankom 265. UFEU-a.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 od 29. veljače 1968. kojom se utvrđuje Pravilnik o osoblju za dužnosnike i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica i kojom se uvode posebne mjere koje se privremeno primjenjuju na dužnosnike Komisije (SL L 56, 4.3.1968., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća br. 1. od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 17, 6.10.1958., str. 385.).

Članak 7.

Registar europskih političkih stranaka i zaklada

1. Tijelo uspostavlja i vodi Registar europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada. Informacije iz Registra dostupne su u skladu s člankom 32.
2. Kako bi se osiguralo valjano funkcioniranje Registra, Komisija ima ovlasti donositi delegirane akte u skladu s člankom 36. i u okviru područja primjene relevantnih odredbi ove Uredbe u vezi s:
  - (a) informacijama i popratnom dokumentacijom koje čuva Tijelo, a za koje je Registar nadležni čuvar, što uključuju statute europskih političkih stranaka ili europskih političkih zaklada, sve ostale dokumente podnesene kao dio zahtjeva za registraciju u skladu s člankom 8. stavkom 2., sve dokumente država članica sjedišta iz članka 15. stavka 2. te informacije o identitetu osoba koje su članovi tijela ili obnašaju dužnosti s ovlastima administrativnog, financijskog ili pravnog zastupanja na koje se upućuje u članku 4. stavku 1. točki (f) i članku 5. prvom stavku točki (g);
  - (b) dokumentacijom iz Registra iz točke (a) ovog stavka za koju Registar treba biti nadležan za potvrđivanje zakonitosti kako je utvrdi Tijelo u skladu sa svojim ovlastima na temelju ove Uredbe; Tijelo nije nadležno za provjeru poštuje li europska politička stranka ili europska politička zaklada eventualne obveze ili uvjete koje je država članica sjedišta odredila toj stranci ili zakladi na temelju članka 4. i 5. odnosno članka 14. stavka 2., a povrh obveza i uvjeta na temelju ove Uredbe.
3. Komisija provedbenim aktima detaljno razrađuje sustav registracijskih brojeva koji Registar treba primjenjivati i standardne izvadak iz Registra koje Registar treba davati trećim stranama na zahtjev, uključujući sadržaj pisama i dokumenata. Ti izvanci ne smiju uključivati druge osobne podatke osim identiteta osoba koje su članovi tijela ili obnašaju dužnosti s ovlastima administrativnog, financijskog ili pravnog zastupanja iz članka 4. stavka 1. točke (f) i članka 5. prvog stavka točke (g). Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 37.

Članak 8.

Zahtjev za registraciju

1. Zahtjev za registraciju podnosi se Tijelu. Zahtjev za registraciju europske političke zaklade podnosi se samo putem europske političke stranke kojoj je podnositelj zahtjeva formalno pridružen.
2. Uz zahtjev se prilaže:
  - (a) dokumente koji dokazuju da podnositelj ispunjava uvjete propisane člankom 3., uključujući tipiziranu službenu izjavu u obliku utvrđenom u Prilogu;
  - (b) statut stranke ili zaklade koji sadrži odredbe iz članka 4. i 5., uključujući relevantne priloge, a prema potrebi i izjavu države članice sjedišta iz članka 15. stavka 2.
3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 36. i u okviru područja primjene relevantnih odredbi ove Uredbe:
  - (a) za utvrđivanje eventualnih dodatnih informacija ili popratnih dokumenata u vezi sa stavkom 2. potrebnih kako bi se Tijelu omogućilo puno provođenje dužnosti u skladu s ovom Uredbom, a u vezi s djelovanjem Registra;
  - (b) za izmjenu tipizirane službene izjave iz Priloga u pogledu podataka koje podnositelj zahtjeva, prema potrebi, treba popuniti kako bi se osigurala dovoljna količina informacija o potpisniku, njegovoj dužnosti u europskoj političkoj stranci ili europskoj političkoj zakladi koju je ovlašten zastupati za potrebe izjave.
4. Dokumentacija podnesena Tijelu kao dio zahtjeva odmah se objavljuje na internetskoj stranici iz članka 32.

Članak 9.

Razmatranje zahtjeva i odluka Tijela

1. Tijelo razmatra zahtjev kako bi utvrdilo ispunjava li podnositelj zahtjeva uvjete za registraciju iz članka 3. i sadrži li statut odredbe iz članka 4. i 5.
2. Tijelo donosi odluku o registraciji podnositelja zahtjeva, osim ako utvrdi da podnositelj zahtjeva ne ispunjava uvjete iz članka 3. ili da statut ne sadrži odredbe iz članka 4. i 5.

Tijelo svoju odluku o registraciji podnositelja zahtjeva objavljuje u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za registraciju ili, ako se primjenjuju postupci utvrđeni člankom 15. stavkom 4., u roku od četiri mjeseca od primitka zahtjeva za registraciju.

Ako je zahtjev nepotpun, Tijelo traži od podnositelja zahtjeva da bez odgode podnese sve tražene dodatne informacije. Rokovi utvrđeni u drugom podstavku počinju teći tek nakon što Tijelo primi potpun zahtjev za registraciju.

3. Tipizirana službena izjava iz članka 8. stavka 2. točke (a) smatra se dovoljnom da Tijelo potvrdi da podnositelj zahtjeva ispunjava uvjete navedene u članku 3. stavku 1. točki (c) odnosno članku 3. stavku 2. točki (c), koji god se primjenjuje.

4. Odluka Tijela o registraciji podnositelja zahtjeva objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* zajedno sa statutom stranke ili zaklade. Odluka Tijela o odbijanju registracije podnositelja zahtjeva objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* zajedno s detaljnim razlozima za odbijanje.

5. Tijelo se obavještava o svakoj izmjeni dokumenata ili statuta podnesenih kao dio zahtjeva za registraciju u skladu s člankom 8. stavkom 2., te ono zatim ažurira registraciju u skladu s postupcima utvrđenim u članku 15. stavcima 2. i 4., *mutatis mutandis*.

6. Ažurirani popis stranaka članica europske političke stranke, priložen statutu stranke u skladu s člankom 4. stavkom 2., šalje se Tijelu svake godine. Sve izmjene uslijed kojih europska politička stranka možda više ne zadovoljava uvjete utvrđene člankom 3. stavkom 1. točkom (b) dostavljaju se Tijelu u roku od četiri tjedna od navedenih izmjena.

Članak 10.

Provjera usklađenosti s uvjetima i zahtjevima registracije

1. Ne dovodeći u pitanje postupak utvrđen stavkom 3., Tijelo redovito provjerava da se registrirane europske političke stranke i europske političke zaklade i dalje pridržavaju uvjeta za registraciju iz članka 3. i uvjeta upravljanja utvrđenih u članku 4. stavku 1. točkama (a), (b) i (d) do (f) te članku 5. prvom stavku točkama (a) do (e) i (g).

2. Ako Tijelo ustanovi da više nisu ispunjeni uvjeti registracije ili uvjeti upravljanja iz stavka 1., uz iznimku uvjeta iz članka 3. stavka 1. točke (c) i članka 3. stavka 2. točke (c), o tome obavještava predmetnu europsku političku stranku ili zakladu.

3. Europski parlament, Vijeće ili Komisija mogu Tijelu podnijeti zahtjev da se provjeri ispunjava li pojedina europska politička stranka ili europska politička zaklada uvjete utvrđene člankom 3. stavkom 1. točkom (c) i člankom 3. stavkom 2. točkom (c). U tim slučajevima i u slučajevima iz članka 16. stavka 3. točke (a), Tijelo od odbora neovisnih uglednih osoba osnovanog člankom 11. traži mišljenje o tom pitanju. Odbor daje svoje mišljenje u roku od dva mjeseca.

Kada se Tijelo upozna s činjenicama koje bi mogle izazvati sumnju u pogledu usklađenosti pojedine europske političke stranke ili europske političke zaklade s uvjetima utvrđenim člankom 3. stavkom 1. točkom (c) i člankom 3. stavkom 2. točkom (c), ono obavještava Europski parlament, Vijeće i Komisiju kako bi se bilo kojoj od tih institucija omogućilo podnošenje zahtjeva za provjeru iz prvog podstavka. Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, Europski parlament, Vijeće i Komisija objavljuju svoju namjeru u roku od dva mjeseca od primitka predmetne obavijesti.

Postupci utvrđeni u prvom i drugom podstavku ne započinju unutar razdoblja od dva mjeseca prije izbora za Europski parlament.

Uzimajući u obzir mišljenje odbora, Tijelo odlučuje hoće li predmetnu europsku političku stranku ili europsku političku zakladu brisati iz Registra. Odluka Tijela mora biti valjano obrazložena.

Odluka Tijela o brisanju iz Registra na temelju nepoštovanja uvjeta utvrđenih člankom 3. stavkom 1. točkom (c) ili člankom 3. stavkom 2. točkom (c) može se donijeti isključivo u slučaju očitog i ozbiljnog kršenja tih uvjeta. Ona podliježe postupcima iz stavka 4.

4. Odluka Tijela o brisanju europske političke stranke ili zaklade iz Registra zbog očitog i ozbiljnog kršenja uvjeta utvrđenih člankom 3. stavkom 1. točkom (c) ili člankom 3. stavkom 2. točkom (c) dostavlja se Europskom parlamentu i Vijeću. Odluka stupa na snagu samo ako Europski parlament i Vijeće u roku od tri mjeseca nakon što im je ta

odluka dostavljena na nju ne iznesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Tijelo da neće iznijeti prigovor. U slučaju prigovora Europskog parlamenta i Vijeća europska politička stranka ili zaklada ostaje registrirana.

Europski parlament i Vijeće mogu iznijeti prigovor na odluku samo zbog razloga povezanih s ocjenom usklađenosti s uvjetima za registraciju iz članka 3. stavka 1. točke (c) i članka 3. stavka 2. točke (c).

Predmetna europska politička stranka ili europska politička stranka obavještava se o tome da su na odluku Tijela o brisanju iz Registra uloženi prigovori.

Europski parlament i Vijeće usvajaju stajalište u skladu s vlastitim pravilima o donošenju odluka utvrđenim u skladu s Ugovorima. Svi prigovori moraju biti valjano obrazloženi te se objavljuju.

5. Odluka Tijela o brisanju europske političke stranke ili europske političke zaklade iz Registra na koju nije uloženi prigovor u okviru postupka iz stavka 4. objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* zajedno s detaljnim razlozima za brisanje iz Registra, a stupa na snagu tri mjeseca nakon te objave.

6. Europska politička zaklada automatski gubi svoj status kao takav u slučaju brisanja europske političke stranke kojoj je pridružena iz Registra.

Članak 11.

Odbor neovisnih uglednih osoba

1. Ovime se osniva odbor neovisnih uglednih osoba. Sastoji se od šest članova, od kojih po dvoje imenuju Europski parlament, Vijeće i Komisija. Članovi odbora odabiru se na temelju njihovih osobnih i profesionalnih kvaliteta. Ne smiju biti članovi Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije, ne smiju imati bilo kakav izborni mandat, ni biti dužnosnici ili drugi službenici Europske unije ili aktualni ili bivši zaposlenici europske političke stranke ili europske političke zaklade.

Članovi odbora neovisni su u obavljanju svojih dužnosti. Oni ne smiju tražiti ni primati upute od bilo koje institucije ili vlade ili bilo kojeg drugog tijela, ureda ili agencije te se moraju suzdržavati od bilo kakvog djelovanja koje nije u skladu s prirodom njihovih dužnosti.

Članovi odbora mijenjaju se unutar šest mjeseci nakon kraja prve sjednice Europskog parlamenta nakon svakih izbora za Europski parlament. Mandat članova ne može se obnoviti.

2. Odbor donosi svoj poslovnik. Predsjednik odbora bira se među njegovim članovima u skladu s tim poslovníkom. Europski parlament osigurava tajništvo i financiranje odbora. Tajništvo odbora djeluje pod isključivim nadzorom odbora.

3. Kad Tijelo to zatraži, odbor daje mišljenje o svim mogućim očitim i ozbiljnim kršenjima vrijednosti na kojima je Europska unija utemeljena, od strane europske političke stranke ili europske političke zaklade, u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (c) i člankom 3. stavkom 2. točkom (c). U tu svrhu, odbor može zatražiti bilo koji odgovarajući dokument ili dokaz od Tijela, Europskog parlamenta, predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade, drugih političkih stranaka, političkih zaklada ili ostalih dionika te može zatražiti saslušanje njihovih predstavnika.

U svojim mišljenjima odbor punu pozornost obraća na temeljno pravo na slobodu udruživanja i potrebu osiguravanja političko višestranačje u Europi.

Mišljenja odbora objavljuju se bez odgode.

POGLAVLJE III.

PRAVNI STATUS EUROPSKIH POLITIČKIH STRANAKA I EUROPSKIH POLITIČKIH ZAKLADA

Članak 12.

Pravna osobnost

Europske političke stranke i europske političke zaklade imaju europsku pravnu osobnost.

Članak 13.**Pravno priznavanje i sposobnost**

Europske političke stranke i europske političke zaklade pravno su priznate i imaju pravnu sposobnost u svim državama članicama.

Članak 14.**Mjerodavno pravo**

1. Europske političke stranke i europske političke zaklade uređene su ovom Uredbom.
2. Za pitanja koja nisu uređena ovom Uredbom ili koja su samo djelomično njome uređena te za one aspekte koje ona ne pokriva, europske političke stranke i europske političke zaklade uređene su mjerodavnim odredbama nacionalnog prava države članice u kojoj imaju sjedište.

Aktivnosti koje europska politička stranka i europska politička zaklada provode u drugim državama članicama uređene su odgovarajućim nacionalnim pravima tih država članica.

3. Za pitanja koja nisu uređena ovom Uredbom ili mjerodavnim odredbama u skladu sa stavkom 2. ili kada su pitanja samo djelomično uređena njima, za one aspekte koje oni ne pokrivaju, europske političke stranke i europske političke zaklade uređene su odredbama svojih statuta.

Članak 15.**Stjecanje europske pravne osobnosti**

1. Europska politička stranka i europska politička zaklada stječu europsku pravnu osobnost na dan objave u *Službenom listu Europske unije* odluke Tijela o registraciji, u skladu s člankom 9.
2. Ako to zahtijeva država članica u kojoj podnositelj zahtjeva za registraciju kao europske političke stranke ili europske političke zaklade ima svoje sjedište, podnesen će zahtjev sukladno članku 8. biti popraćen izjavom države članice kojom se potvrđuje da je podnositelj zahtjeva zadovoljio sve odgovarajuće nacionalne zahtjeve za prijavu te da su njegovi statuti u skladu s mjerodavnim pravom iz članka 14. stavka 2 prvog podstavka.
3. Ako podnositelj zahtjeva ima pravnu osobnost u okviru prava države članice, stjecanje europske pravne osobnosti u toj se državi članici smatra pretvorbom nacionalne pravne osobnosti u onu koja joj slijedi, europsku pravnu osobnost. Potonja će u potpunosti zadržati sva već postojeća prava i obveze prethodno postojećeg nacionalnog pravnog subjekta koje, kao takvo, prestaje postojati. Predmetna država članica ne smije primijeniti otežavajuće uvjete u kontekstu takve pretvorbe. Podnositelj zahtjeva zadržava svoje sjedište u predmetnoj državi članici sve dok se odluka u skladu s člankom 9. ne objavi.
4. Ako tako zahtijeva država članica u kojoj se nalazi sjedište podnositelja zahtjeva, Tijelo određuje datum objave iz stavka 1. tek nakon savjetovanja s tom državom članicom.

Članak 16.**Prestanak europske pravne osobnosti**

1. Europska politička stranka ili europska politička zaklada gube svoju europsku pravnu osobnost stupanjem na snagu odluke Tijela o brisanju iz Registra kako je objavljena u *Službenom listu Europske unije*. Odluka stupa na snagu tri mjeseca nakon takve objave osim ako predmetna europska politička stranka ili europska politička zaklada zahtijeva kraće razdoblje.
2. Europska politička stranka ili europska politička zaklada briše se iz Registra odlukom Tijela:
  - (a) kao posljedica odluke usvojene u skladu s člankom 10. stavcima 2. do 5.;
  - (b) pod okolnostima predviđenim u članku 10. stavku 6.;
  - (c) na zahtjev predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade; ili
  - (d) u slučajevima iz ovog članka stavka 3. prvog podstavka točke (b).
3. Ako europska politička stranka ili europska politička zaklada u znatnoj mjeri ne ispune odgovarajuće obveze u okviru nacionalnog prava koje je mjerodavno prema članku 14. stavku 2. prvom podstavku, država članica u kojoj se nalazi sjedište Tijelu može uputiti obrazloženi zahtjev za brisanjem iz Registra u kojem su točno i iscrpno navedena nezakonite radnje i odgovarajući nacionalni zahtjevi koji se nisu poštovali. U takvim slučajevima, Tijelo:

- (a) za pitanja koja se isključivo ili u većoj mjeri odnose na elemente koji utječu na poštovanje vrijednosti na kojima je utemeljena Europska unija, prema članku 2. UEU-a, pokreće postupak provjere u skladu s člankom 10. stavkom 3. Također se primjenjuje članak 10., stavci 4., 5. i 6.;
- (b) za sva ostala pitanja i kada je obrazloženim zahtjevom predmetne države članice potvrđeno da su sva nacionalna prava sredstva iscrpljena, odlučuje izbrisati predmetnu europsku političku stranku ili europsku političku zakladu iz Registra.

Ako europska politička stranka ili europska politička zaklada u znatnoj mjeri ne ispune odgovarajuće obveze u okviru nacionalnog zakona mjerodavnog prema članku 14. stavku 2. drugom podstavku i ako se pitanja isključivo ili u većoj mjeri odnose na elemente koji utječu na poštovanje vrijednosti na kojima je utemeljena Europska unija, prema članku 2. UEU-a, predmetna država članica može uputiti zahtjev Tijelu u skladu s odredbama prvog podstavka ovog stavka. Tijelo postupa u skladu s ovim stavkom prvim podstavkom točkom (a).

U svim slučajevima, Tijelo djeluje bez nepotrebnog odlaganja. Tijelo obavještava predmetnu državu članicu i predmetnu europsku političku stranku ili europsku političku zakladu o praćenju obrazloženog zahtjeva za brisanjem iz Registra.

4. Tijelo određuje datum objave iz stavka 1. nakon savjetovanja s državom članicom u kojoj se nalazi sjedište europske političke stranke ili europske političke zaklade.

5. Ako predmetna europska politička stranka ili europska politička zaklada stekne pravnu osobnost u okviru prava države članice u kojoj ima svoje sjedište, takvo se stjecanje u toj državi članici smatra pretvorbom europske pravne osobnosti u nacionalnu pravnu osobnost kojom se u potpunosti zadržavaju već postojeća prava i obveze prethodno postojećeg europskog pravnog subjekta. Predmetna država članica ne primjenjuje uvjete zabrane u kontekstu takvog prijenosa.

6. Ako europska politička stranka ili europska politička zaklada ne stekne pravnu osobnost prema pravu države članice u kojoj ima svoje sjedište, ona se likvidira u skladu s mjerodavnim pravom države članice. Predmetna država članica može zatražiti da prije likvidacije predmetna stranka ili zaklada stekne nacionalnu pravnu osobnost u skladu sa stavkom 5.

7. U svim situacijama iz stavaka 5. i 6., predmetna država članica osigurava da se uvjet neostvarivanja dobiti iz članka 3. u potpunosti poštuje. Tijelo i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta može s tom državom članicom postići sporazum o načinima prestanka europske pravne osobnosti, posebno kako bi osigurao povrat svih sredstava primljenih iz općeg proračuna Europske unije i naplatu financijskih sankcija izrečenih u skladu s člankom 27.

POGLAVLJE IV.

ODREDBE O FINANCIRANJU

Članak 17.

Uvjeti financiranja

1. Europska politička stranka koja je registrirana u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima ovom Uredbom, koju u Europskom parlamentu zastupa najmanje jedan od njezinih članova i koja nije u jednoj od situacija za isključenje iz članka 106. stavka 1. Financijske uredbe, može se prijaviti za financiranje iz općeg proračuna Europske unije u skladu s odredbama i uvjetima koje je u pozivu na dodjelu doprinosa objavio dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta.

2. Europska politička zaklada pridružena europskoj političkoj stranci koja u skladu sa stavkom 1. ispunjava uvjete za prijavu za financiranje, registrirana u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima ovom Uredbom i koja nije u jednoj od situacija za isključenje iz članka 106. stavka 1. Financijske uredbe, može se prijaviti za financiranje iz općeg proračuna Europske unije u skladu s odredbama i uvjetima koje je u pozivu na podnošenje prijedloga objavio dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta.

3. U svrhu utvrđivanja prihvatljivosti za financiranje iz općeg proračuna Europske unije u skladu sa stavkom 1. ovog članka i člankom 3. stavkom 1. točkom (b) te radi primjene članka 19. stavka 1., član Europskog parlamenta smatra se članom samo jedne europske političke stranke koja je, kada je to relevantno, ona stranka kojoj je pridružena njezina nacionalna ili regionalna politička stranka na krajnji datum podnošenja prijave za financiranje.

4. Financijski doprinosi ili bespovratna sredstva iz općeg proračuna Europske unije ne smiju premašiti 85 % godišnjih nadoknadivih rashoda navedenih u proračunu europske političke stranke ni 85 % prihvatljivih troškova europske političke zaklade. Europske političke stranke mogu upotrijebiti bilo koji neiskorišteni dio doprinosa Unije dodijeljenih za podmiranje nadoknadivih rashoda u financijskoj godini nakon njihove dodjele. U skladu s Financijskom uredbom osigurava se povrat iznosa koji još nisu iskorišteni nakon te financijske godine.

5. U okviru ograničenja iz članaka 21. i 22., rashodi nadoknadivi financijskim doprinosima uključuju administrativne rashode i rashode povezane s tehničkom pomoći, sastancima, istraživanjem, prekograničnim događanjima, studijama, informacijama i publikacijama, kao i rashode povezane s kampanjama.

Članak 18.

Prijava za financiranje

1. Kako bi primila financiranje iz općeg proračuna Europske unije, europska politička stranka ili europska politička zaklada, koja ispunjava uvjete iz članka 17. stavka 1. ili 2., podnosi prijavu Europskom parlamentu nakon njegova poziva za dodjelu doprinosa ili podnošenje prijedloga.
2. Europska politička stranka i europska politička zaklada moraju se, u vrijeme prijave, pridržavati obveza navedenih u članku 23., biti registrirane u Registru od datuma prijave do kraja financijske godine ili do kraja aktivnosti za koju su dodijeljeni doprinosi ili bespovratna sredstva te ne podlijegeati bilo kojim sankcijama predviđenima člankom 27. stavkom 1. i člankom 27. stavkom 2. točkom (a), podtočkama v. i vi.
3. Europska politička zaklada mora u svoju prijavu uključiti svoj godišnji program rada ili akcijski plan.
4. Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta donosi odluku u roku od tri mjeseca nakon zaključenja poziva na dodjelu doprinosa ili poziva na podnošenje prijedloga te u skladu s Financijskom uredbom odobrava odgovarajuća odobrena sredstva i njima upravlja.
5. Europska politička zaklada može se prijaviti za financiranje iz općeg proračuna Europske unije samo putem europske političke stranke kojoj je pridružena.

Članak 19.

Kriteriji za dodjeljivanje i raspodjelu financiranja

1. Odgovarajuća odobrena sredstva koja su na raspolaganju europskim političkim strankama i europskim političkim zakladama kojima su u skladu s člankom 18. dodijeljeni doprinosi ili bespovratna sredstva dijele se na godišnjoj osnovi prema sljedećem ključu raspodjele:

- 15 % sredstava dijeli se u jednakim dijelovima između europskih političkih stranaka korisnica,
- 85 % dijeli se između europskih političkih stranaka korisnica razmjerno udjelu njihovih članova izabranih u Europski parlament.

Isti se ključ raspodjele primjenjuje na dodjelu financiranja europskim političkim zakladama na temelju njihove pridruženosti nekoj europskoj političkoj stranci.

2. Raspodjela iz stavka 1. temelji se na broju izabranih članova Europskog parlamenta, koji su ujedno članovi europske političke stranke koja se prijavljuje za dodjelu sredstava na krajnji datum za podnošenje prijave za financiranje, uzimajući u obzir članak 17. stavak 3.

Nakon tog datuma, sve promjene vezane za taj broj ne utječu na udio u financiranju koji europske političke stranke ili europske političke zaklade imaju. To ne dovodi u pitanje zahtjev iz članka 17. stavka 1. prema kojemu europsku političku stranku u Parlamentu mora predstavljati najmanje jedan njezin član.

Članak 20.

Donacije i doprinosi

1. Europske političke stranke i europske političke zaklade mogu primati donacije fizičkih ili pravnih osoba u visini do 18 000 EUR godišnje i po donatoru.
2. Europske političke stranke i europske političke zaklade dužne su u skladu s člankom 23. pri podnošenju svojih godišnjih financijskih izvještaja također podnijeti popis svih donatora s njihovim donacijama, pri čemu trebaju navesti prirodu i visinu pojedinih donacija. Ovaj se stavak također odnosi na doprinose stranaka članica europskih političkih stranaka i organizacija članica europskih političkih zaklada.

Za donacije fizičkih osoba koje premašuju iznos od 1 500 EUR i donacije koje iznose 3 000 EUR ili manje, predmetna europska politička stranka ili europska politička zaklada navodi jesu li odgovarajući donatori dali prethodni pisani pristanak za objavu u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (e).

3. U skladu sa stavkom 2. Tijelo se svaki tjedan u pisanom obliku obavještava o donacijama koje su europske političke stranke i europske političke zaklade primile u razdoblju od šest mjeseci prije izbora za Europski parlament.

4. U skladu sa stavkom 2. Tijelo mora odmah u pisanom obliku biti obaviješteno o pojedinačnim donacijama koje su europske političke stranke i europske političke zaklade prihvatile, a čiji je iznos veći od 12 000 EUR.
5. Europske političke stranke i europske političke zaklade ne smiju primati:
- (a) anonimne donacije ili doprinose;
  - (b) donacije iz proračuna klubova zastupnika u Europskom parlamentu;
  - (c) donacije bilo kojeg tijela javne vlasti iz države članice ili treće zemlje, ili bilo kojeg poduzeća nad kojim takvo tijelo javne vlasti može izravno ili neizravno izvršavati prevladavajući utjecaj na temelju vlasništva, financijskog sudjelovanja u njemu ili pravila koja ga uređuju;
  - (d) donacije svakog privatnog subjekta čije se sjedište nalazi u trećoj zemlji ili pojedinaca iz treće zemlje koji nemaju pravo glasanja na izborima za Europski parlament.
6. Sve donacije koje prema ovoj Uredbi nisu dopuštene moraju se u roku od 30 dana od dana na koji je europska politička stranka ili europska politička zaklada primila donaciju:
- (a) vratiti donatoru ili svakoj osobi koja u njegovo ime djeluje; ili
  - (b) kada vraćanje donacije nije moguće, o njoj treba obavijestiti Tijelo i Europski parlament. Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta utvrđuje iznos dugovanja i odobrava osiguravanje povrata u skladu s odredbama predviđenima člancima 78. i 79. Financijske uredbe. Sredstva se unose kao opći prihod u dio općeg proračuna Europske unije koji se odnosi na Europski parlament.
7. Dopušteni su doprinosi koje europskim političkim strankama daruju njihovi članovi. Vrijednost takvih doprinosa ne smije premašivati 40 % godišnjeg proračuna te europske političke stranke.
8. Dopušteni su doprinosi koje europskoj političkoj zakladi daruju njezini članovi i europska politička stranka kojoj je ona pridružena. Vrijednost takvih doprinosa ne smije premašivati 40 % godišnjeg proračuna te europske političke zaklade i ne smiju potjecati iz sredstava koja je u skladu s ovom Uredbom neka od europskih političkih stranaka primila iz općeg proračuna Europske unije.
- Teret dokazivanja leži na europskoj političkoj stranci o kojoj je riječ, a koja je dužna u svojim računima jasno prikazati porijeklo sredstava upotrijebljenih za financiranje njezine pridružene europske političke zaklade.
9. Ne dovodeći u pitanje stavke 7. i 8., europske političke stranke i europske političke zaklade mogu prihvatiti doprinose građana koji su njihovi članovi do iznosa u visini od 18 000 EUR godišnje i po članu kada ti doprinosi dolaze od dotičnog člana u njegovo ime.
- Granična vrijednost iz prvog podstavka ne primjenjuje se ako je dotični član ujedno i izabrani zastupnik u Europskom parlamentu, nacionalnom parlamentu ili regionalnom parlamentu ili regionalnoj skupštini.
10. Svaki doprinos koji nije dopušten na temelju ove Uredbe vraća se u skladu sa stavkom 6.

Članak 21.

Financiranje kampanja u kontekstu izbora za Europski parlament

1. Podložno drugom podstavku, financiranje koje europske političke stranke prime iz općeg proračuna Europske unije ili bilo kojeg drugog izvora mogu se koristiti za financiranje kampanja koje europske političke stranke vode u kontekstu izbora za Europski parlament na kojima one ili njihovi članovi sudjeluju kao što je utvrđeno u članku 3. stavku 1. točki (d).

U skladu s člankom 8. Akta o izboru članova Europskog parlamenta neposrednim općim izborima ⁽¹⁾, financiranje i moguće ograničavanje izbornih troškova za sve političke stranke, kandidate i treće strane, uz njihovo sudjelovanje, na izborima za Europski parlament u svakoj je državi članici uređeno nacionalnim odredbama.

2. Europske političke stranke u svojim godišnjim financijskim izvještajima jasno moraju naznačiti rashode vezane za kampanje iz stavka 1.

Članak 22.

Zabrana financiranja

1. Neovisno o članku 21. stavku 1., financiranje koje europske političke stranke prime iz općeg proračuna Europske unije ili bilo kojeg drugog izvora ne smiju se koristiti za izravno ili neizravno financiranje ostalih političkih stranaka, osobito nacionalnih stranaka ili kandidata. Te nacionalne političke stranke i kandidati i dalje se uređuju nacionalnim pravilima.

⁽¹⁾ SL L 278, 08.10.1976., str. 5.

2. Financiranje koje europske političke zaklade prime iz općeg proračuna Europske unije ili bilo kojeg drugog izvora ne smiju se koristiti u bilo koje druge svrhe osim za financiranje njihovih zadaća navedenih u članku 2. točki 4. i podmirivanje rashoda izravno vezanih za ciljeve određene njihovim statutima u skladu s člankom 5. Osobito se ne smiju koristiti za izravno ili neizravno financiranje izbora, političkih stranaka ili kandidata ili drugih zaklada.

3. Financiranje koje europske političke stranke i europske političke zaklade prime iz općeg proračuna Europske unije ili bilo kojeg drugog izvora ne smiju se koristiti za financiranje kampanja za referendum.

POGLAVLJE V.

KONTROLA I SANKCIJE

Članak 23.

Računi i obveze izvješćivanja i revizije

1. Najkasnije šest mjeseci nakon zaključenja financijske godine europske političke stranke i europske političke zaklade obvezne su podnijeti Tijelu, s primjerkom za dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta i nadležnu nacionalnu kontakt točku u državi članici u kojoj se nalazi njihovo sjedište:

(a) svoje godišnje financijske izvještaje i pripadajuće napomene kojima navode sve prihode i rashode te imovinu i obveze na početku i na kraju financijske godine, u skladu s mjerodavnim pravom u državi članici u kojoj imaju sjedište i njihovim godišnjim izjavama na temelju međunarodnih računovodstvenih standarda kako je određeno u članku 2. Uredbe (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;

(b) izvješće vanjske revizije o godišnjim financijskim izvještajima, koje potvrđuje pouzdanost tih financijskih izvještaja te zakonitost i pravilnost njihovih prihoda i rashoda, a koje je izradilo neovisno tijelo ili stručnjak; i

(c) popis donatora i uplatitelja te njihovih donacija ili doprinosa prijavljenih u skladu s člankom 20. stavcima 2., 3. i 4.

2. Kad su rashode izvršile europske političke stranke zajedno s nacionalnim političkim strankama ili europske političke zaklade zajedno s nacionalnim političkim zakladama ili ostalim organizacijama, u godišnje financijske izvještaje iz stavka 1. uključuje se dokaz o rashodima koje su europske političke stranke ili europske političke zaklade napravile izravno ili putem tih trećih strana.

3. Neovisna vanjska tijela ili stručnjake na koje upućuje stavak 1. točka (b) odabire, ovlašćuje i plaća Europski parlament. Oni su ovlašteni za reviziju računa u okviru prava mjerodavnog u državi članici u kojoj se nalazi njihovo sjedište ili poslovni nastan.

4. Europske političke stranke ili europske političke zaklade pružaju sve informacije koje zatraže neovisna tijela ili stručnjaci u svrhu provođenja revizije.

5. Neovisna tijela ili stručnjaci obavješćuju Tijelo i nadležnog službenika Europskog parlamenta o bilo kakvoj sumnji na nezakonite radnje, prijevare ili korupciju koje bi mogle ugroziti financijske interese Unije. Tijelo i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta o tome obavješćuju predmetne nacionalne kontaktne točke.

Članak 24.

Opća pravila o kontroli

1. Kontrolu nad europskim političkim strankama ili europskim političkim zakladama u vezi s ispunjavanjem zahtjeva u okviru ove Uredbe izvršava se u suradnji s Tijelom, dužnosnikom za ovjeravanje Europskog parlamenta i nadležnim državama članicama.

2. Tijelo izvršava kontrolu ispunjenja obveza europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada koje proizlaze iz ove Uredbe, posebno u vezi s člankom 3., člankom 4. stavkom 1. točkama (a), (b) te (d) do (f), člankom 5. stavkom 1. točkama (a) do (e) i (g), člankom 9. stavcima 5. i 6. te člancima 20., 21. i 22.

Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta izvršava kontrolu ispunjenja obveza europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada u vezi s financiranjem Unije na temelju ove Uredbi u skladu s Financijskom uredbom. U izvršavanju takvih kontrola, Europski parlament poduzima potrebne mjere u području sprečavanja i borbe protiv prijevare koje utječu na financijske interese Unije.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. srpnja 2002. o primjeni međunarodnih računovodstvenih standarda (SL L 243, 11.9.2002., str. 1.).

3. Kontrolu koju izvršava Tijelo i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta iz stavka 2. ne obuhvaća obveze koje za europske političke stranke i europske političke zaklade proizlaze iz mjerodavnog nacionalnog prava iz članka 14.

4. Europske političke stranke i europske političke zaklade pružaju informacije koje zatraže Tijelo, dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta, Revizorski sud, Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) ili države članice i koje su potrebne za provedbu kontrole za koju su oni, u okviru ove Uredbe, zaduženi.

Na zahtjev i za potrebe kontrole usklađenosti s člankom 20., europske političke stranke i europske političke zaklade Tijelu pružaju informacije u vezi s doprinosima pojedinačnih članova i njihovim identitetom. Štoviše, prema potrebi, Tijelo od europskih političkih stranaka može zatražiti potpisane izvještaje o potvrđivanju od članova koji obnašaju izabrane mandate u svrhu kontrole usklađenosti s uvjetima članka 31. stavka 1. točke (b) prvog podstavka.

Članak 25.

Izvršenje i kontrola u vezi sa financiranjem Unije

1. Odobrena sredstva za financiranje europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada utvrđuju se u okviru godišnjeg postupka donošenja proračuna i provode u skladu s ovom Uredbom i Financijskom uredbom.

Uvjete za doprinose i bespovratna sredstva utvrđuje dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta u svom pozivu na dodjelu doprinosa i pozivu za podnošenje prijedloga.

2. Kontrola financiranja primljenog iz općeg proračuna Europske unije i njihovim korištenjem provodi se u skladu s Financijskom uredbom.

Kontrola se također provodi na temelju godišnjeg ovjeravanja vanjskog neovisnog revizora u skladu s člankom 23. stavkom 1.

3. Revizorski sud izvršava svoje revizorske ovlasti u skladu s člankom 287. UFEU-a.

4. Sve dokumente ili informacije koje su Revizorskom sudu potrebne radi izvršavanja njegove zadaće na zahtjev mu dostavljaju europske političke stranke i europske političke zaklade koje primaju financiranje u skladu s ovom Uredbom.

5. Odlukom ili sporazumom o doprinosima i bespovratnim sredstvima izrijeком se predviđa revizija europske političke stranke koja je primila doprinose ili europske političke zaklade koja je primila bespovratna sredstva iz općeg proračuna Europske unije. Reviziju, na temelju evidencije ili na licu mjesta, provode Europski parlament i Revizorski sud.

6. Revizorski sud i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta ili bilo koje drugo vanjsko tijelo koje je dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta za to ovlastio, mogu na licu mjesta provesti potrebne kontrole i provjere kako bi potvrdili zakonitost rashoda i pravilnu provedbu odredaba odluke ili sporazuma o doprinosima i bespovratnim sredstvima, a u slučaju europskih političkih zaklada pravilnu provedbu programa rada ili djelovanja. Europska politička stranka ili europska politička zaklada koja je u pitanju dužne su dostaviti sve dokumente ili informacije potrebne za provedbu ove zadaće.

7. Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) smije provoditi istrage, uključujući kontrole i istrage na licu mjesta, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ te Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽²⁾, s ciljem utvrđivanja je li u skladu s ovom Uredbom došlo do prijave, korupcije ili bilo koje druge nezakonite radnje koja je naštetila financijskim interesima Unije vezanima za doprinose ili bespovratna sredstva. Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta može, ako je to potrebno, na temelju rezultata istrage donijeti odluku o povratu sredstava.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenog 1996. o provjerama i inspekcijama na licu mjesta koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

Članak 26.

Tehnička podrška

Cjelokupna tehnička podrška koju europskim političkim strankama pruža Europski parlament temelji se na načelu jednakog postupanja. Tehnička se podrška pruža pod uvjetima ne manje povoljnima od uvjeta pod kojima se drugim vanjskim organizacijama i udrugama mogu dodijeliti slične pogodnosti, a ostvaruje se uz račun i plaćanje.

Članak 27.

Sankcije

1. U skladu s člankom 16., Tijelo odlučuje iz Registra brisati europsku političku stranku ili europsku političku zakladu u sljedećim situacijama:

- (a) ako je protiv stranke ili zaklade koja je u pitanju bila izrečena pravomoćna presuda (*res judicata*) zbog nezakonitih radnji štetnih za financijske interese Unije kao što je utvrđeno člankom 106. stavkom 1. Financijske uredbe;
- (b) ako se uspostavilo da sukladno postupcima iz članka 10. stavcima 2. do 5. više ne zadovoljava jedan uvjet ili više njih iz članka 3. stavka 1. točaka (a), (c) i (e) te članka 3. stavka 2.; ili
- (c) ako zahtjev države članice za brisanjem iz Registra zbog ozbiljnog neispunjavanja obveza iz nacionalnog prava ispunjava zahtjeve iz članka 16. stavka 3. točke (b).

2. Tijelo izriče financijske sankcije u sljedećim situacijama:

(a) nemjerljiva kršenja:

- i. u slučaju nepoštovanja zahtjeva iz članka 9. stavaka 5. ili 6.;
- ii. u slučaju neispunjavanja preuzetih obveza i nepridržavanja informacija koje je pružila europska politička stranka ili europska politička zaklada u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkama (a), (b) te (d) do (f) i člankom 5. stavkom 1. točkama (a), (b), (d) i (e);
- iii. u slučaju da se ne dostavi popis donatora i njihovih donacija u skladu s člankom 20. stavkom 2. ili se ne prijave donacije u skladu s člankom 20. stavcima 3. i 4.;
- iv. ako europska politička stranka ili europska politička zaklada prekrši obveze navedene u članku 23. stavku 1. i članku 24. stavku 4.;
- v. ako je protiv europske političke stranke ili europske političke zaklade bila izrečena pravomoćna presuda (*res judicata*) zbog nezakonitih radnji štetnih za financijske interese Unije kao što je utvrđeno člankom 106. stavkom 1. Financijske uredbe;
- vi. kada je europska politička stranka ili europska politička zaklada koja je u pitanju u bilo kojem trenutku s namjerom propustila dostaviti informaciju ili je s namjerom dostavila neispravnu ili krivu informaciju ili kada tijela ovlaštena ovom Uredbom za provođenje revizije ili kontrole primatelja financijskih sredstava iz općeg proračuna Europske unije utvrde nepravilnosti u godišnjim financijskim izvještajima koje se smatraju značajnim izostavljanjem ili pogrešnim prikazivanjem stavki u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima definiranim u članku 2. Uredbe (EZ) br. 1606/2002;

(b) mjerljiva kršenja:

- i. ako je europska politička stranka ili europska politička zaklada prihvatila donacije i doprinose koji nisu dopušteni na temelju članka 20. stavka 1. ili 5., osim ako su ispunjeni uvjeti iz članka 20. stavka 6.;
- ii. u slučaju nepoštovanja zahtjeva iz članka 21. i 22.

3. Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta može europskoj političkoj stranci ili europskoj političkoj zakladi onemogućiti buduće financiranje Unije u razdoblju do pet godina ili do 10 godina u slučajevima ponovljenog kršenja u petogodišnjem razdoblju, kada je proglašena krivom za kršenja navedena u stavku 2. točki (a) podtočkama v. i vi. Time se ne dovode u pitanje ovlasti dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta navedene u članku 204.n Financijske uredbe.

4. Za potrebe stavaka 2. i 3., na europsku političku stranku ili europsku političku zakladu primjenjuju se sljedeće financijske sankcije:

- (a) Kada je riječ o nemjerljivim kršenjima, fiksni postotak godišnjeg proračuna predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade:

- 5 %, ili
- 7,5 % u slučaju istodobnih kršenja, ili
- 20 % u slučaju kada je predmetno kršenje ponovljeno kršenje, ili
- trećina navedenih postotaka ako je europska politička stranka ili europsko političko tijelo dobrovoljno prijavilo prekršaj Tijelu i ako je službeno pokrenuta istraga, čak i u slučaju istodobnog kršenja ili ponovljenog kršenja, a stranka ili zaklada koja je u pitanju je poduzela primjerene korektivne mjere,
- 50 % godišnjeg proračuna predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade iz prethodne godine ako je protiv nje bila izrečena pravomoćna presuda (*res judicata*) zbog nezakonitih radnji štetnih za financijske interese Unije kao što je utvrđeno člankom 106. stavkom 1. Financijske uredbe;

(b) U slučajevima mjerljivih kršenja, fiksni postotak nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa u skladu sa sljedećom ljestvicom, uz maksimalnih 10 % godišnjeg proračuna predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade:

- 100 % nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa ako je riječ o iznosima koji ne premašuju 50 000 EUR, ili
- 150 % nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa ako je riječ o iznosima iznad 50 000 EUR ali nižima od 100 000 EUR, ili
- 200 % nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa ako je riječ o iznosima iznad 100 000 EUR ali nižima od 150 000 EUR, ili
- 250 % nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa ako je riječ o iznosima iznad 150 000 EUR ali nižima od 200 000 EUR, ili
- 300 % nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa ako je riječ o iznosima iznad 200 000 EUR, ili
- trećina iznad navedenih postotaka ako je europska politička stranka ili europska politička zaklada dobrovoljno prijavila kršenje Tijelu i/ili ako je dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta službeno pokrenuo istragu a stranka ili zaklada koja je u pitanju je poduzela prikladne korektivne mjere.

Za primjenu iznad navedenih postotaka, svaka se donacija ili svaki doprinos razmatraju pojedinačno.

5. Svaki puta kada europska politička stranka ili europska politička zaklada počini istodobna kršenja ove Uredbe, primjenjuju se samo sankcije predviđene za najozbiljnija kršenja, osim ako je drukčije predviđeno stavkom 4. točkom (a).

6. Sankcije utvrđene ovom Uredbom podliježu zastari nakon isteka pet godina od datuma kada je izvršeno predmetno kršenje ili, u slučaju trajnih ili ponovljenih kršenja, od datuma prestanka zadnjeg kršenja.

Članak 28.

Suradnja između Tijela, dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta i država članica

1. Tijelo, dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta i države članice dijele informacije putem nacionalnih kontaktnih točaka i redovito se međusobno obavješćuju o pitanjima vezanima za odredbe o financiranju, kontrolama i sankcijama.
2. Također se dogovaraju oko praktičnih pitanja u vezi s tom razmjenom informacija, uključujući objavu povjerljivih informacija ili dokaza i suradnju među državama članicama.
3. Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta obavješćuje Tijelo o svim nalazima koji bi mogli dati povoda izricanju sankcija u okviru članka 27. stavaka od 2. do 4. kako bi se Tijelu omogućilo poduzimanje dogovarajućih mjera.
4. Tijelo obavješćuje dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta o svakoj odluci koju je donijelo u vezi sa sankcijama kako bi mu omogućilo poduzimanje prikladnih koraka u okviru Financijske uredbe.

Članak 29.**Korektivne mjere i načela dobrog upravljanja**

1. Prije donošenja konačne odluke u vezi sa sankcijama iz članka 27., Tijelo ili dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta dužni su omogućiti predmetnoj europskoj političkoj stranci ili europskoj političkoj zakladi da uvede mjere potrebne za popravljane situacije u razumnom roku, koji ne bi trebao biti duži od mjesec dana. Tijelo ili dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta posebno omogućuju ispravljanje službeničkih i aritmetičkih pogrešaka, dostavljanje dodatnih dokumenata ili pružanje dodatnih informacija, po potrebi, ili ispravljanje manjih pogrešaka.
2. Ako europska politička stranka ili europska politička zaklada nije poduzela korektivne mjere unutar roka iz stavka 1., donosi se odluka o odgovarajućim sankcijama iz članka 27.
3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se na uvjete navedene u članku 3. stavku 1. točkama od (b) do (d) i u članku 3. stavku 2. točki (c).

Članak 30.**Povrat**

1. Na temelju odluke Tijela o brisanju iz Registra europske političke stranke ili europske političke zaklade, dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta povlači ili ukida svaku odluku ili svaki sporazum koji su u tijeku o financiranju Unije, osim u slučajevima predviđenima člankom 16. stavkom 2. točkom (c) i člankom 3. stavkom 1. točkama (b) i (d). Također osigurava povrat svih financijskih sredstava Unije, uključujući sva nepotrošena sredstva Unije od prethodnih godina.
2. Europska politička stranka ili europska politička zaklada kojoj je izrečena sankcija zbog kršenja navedenih u članku 27. stavku 1. i članku 27. stavku 2. točki (a) podtočkama v. i vi. više iz toga razloga ne ispunjava zahtjeve iz članka 18. stavka 2. Kao posljedica toga, dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta dužan je ukinuti sporazum o dodjeli doprinosa ili bespovratnih sredstava ili odluku o financiranju Unije na temelju ove Uredbe te osigurati povrat prekomjerno isplaćene iznose na temelju sporazuma ili odluke o dodjeli doprinosa ili bespovratnih sredstava, uključujući sva neiskorištena sredstva Unije iz prethodnih godina.

U slučaju takvog ukinuća, uplate dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta ograničavaju se na stvarne prihvatljive rashode europske političke stranke ili europske političke zaklade do datuma stupanja na snagu odluke o prestanku.

Ovaj se stavak primjenjuje na slučajeve iz članka 16. stavka 2. točke (c) i članka 3. stavka 1. točaka (b) i (d).

POGLAVLJE VI.**ZAVRŠNE ODREDBE****Članak 31.****Informiranje građana**

Podložno člancima 21. i 22. i njihovim vlastitim statutima i unutarnjim postupcima, europske političke stranke u kontekstu izbora za Europski parlament mogu poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi obavijestile građane Unije o udruživanjima nacionalnih političkih stranaka, kandidata i predmetnih europskih političkih stranaka.

Članak 32.**Transparentnost**

1. Na internetskoj stranici uspostavljanoj u tu svrhu Europski parlament, pod ovlasti njegovog dužnosnika za ovjeravanje, objavljuje sljedeće podatke:
  - (a) nazive i statute svih registriranih europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada, zajedno s dokumentima podnesenima u sklopu njihovih zahtjeva za registraciju u skladu s člankom 8. najkasnije četiri tjedna nakon što je Tijelo donijelo svoju odluku i nakon toga sve izmjene o kojima je u skladu s člankom 9. stavcima 5. i 6. Tijelo obaviješteno;
  - (b) popis zahtjeva koji nisu odobreni, zajedno s dokumentima podnesenima u sklopu zahtjeva za registraciju prema članku 8. te razloge odbijanja najkasnije četiri tjedna nakon što je Tijelo donijelo svoju odluku;

- (c) godišnje izvješće s tablicom iznosa plaćenih svakoj europskoj političkoj stranci i europskoj političkoj zakladi za svaku financijsku godinu za koju su primljeni doprinosi ili plaćena bespovratna sredstva iz općeg proračuna Europske unije;
- (d) godišnje financijske izvještaje i izvješća vanjske revizije iz članka 23. stavka 1. te završna izvješća o provedbi programa rada ili djelovanjima europskih političkih zaklada;
- (e) imena donatora i njihovih donacija koje su europske političke stranke i europske političke zaklade prijavile u skladu s člankom 20. stavcima 2., 3. i 4., uz iznimku donacija fizičkih osoba čija vrijednost ne premašuje iznos od 1 500 EUR na godinu po donatoru i koje se prijavljuju kao „manje donacije”, Donacije fizičkih osoba čija je godišnja vrijednost između 1 500 EUR i 3 000 EUR ne objavljuju se bez prethodno danog pisanog pristanka odgovarajućeg donatora. Ako nije dano prethodno odobrenje, takve se donacije smatraju „manjim donacijama”. Ukupni iznos manjih donacija i broj donatora po kalendarskoj godini također se objavljuju;
- (f) doprinose iz članka 20. stavaka 7. i 8. koje su europske političke stranke i europske političke zaklade prijavile u skladu s člankom 20. stavkom 2., uključujući identitet stranaka ili organizacija članica koji su te doprinose dali;
- (g) detalje i razloge svih konačnih odluka koje je Tijelo donijelo u skladu s člankom 27., uključujući, gdje je to relevantno, mišljenja koja je donio odbor neovisnih uglednih osoba u skladu s člancima 10. i 11., uz uvažavanje Uredbe (EZ) br. 45/2001;
- (h) detalje razloga za sve konačne odluke koje je dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta donio u skladu s člankom 27.;
- (i) opis tehničke podrške pružene europskim političkim strankama; i
- (j) izvješće Europskog parlamenta o procjeni primjene ove Uredbe i o financiranim aktivnostima iz članka 38.

2. Europski parlament objavljuje popis pravnih osoba koje su članovi jedne od europskih političkih stranaka i koji je u skladu s člankom 4. stavkom 2. priložen statutu stranke i ažuriran u skladu s člankom 9. stavkom 6., kao i ukupni broj pojedinačnih članova.

3. Osobni podaci ne objavljuju se na internetskoj stranici kako je navedeno u stavku 1. osim u slučajevima koji su u skladu sa stavkom 1. točkama (a), (e) ili (g).

4. Europske političke stranke i europske političke zaklade dužne su u javno dostupnoj izjavi o privatnosti osobnih podataka pružiti potencijalnim članovima i donatorima informacije koje se zahtijevaju u skladu s člankom 10. Direktive 95/46/EZ i obavijestiti ih da će Europski parlament, Tijelo, OLAF, Revizorski sud, države članice ili vanjska tijela ili stručnjaci koje su ta tijela ovlastila njihove osobne podatke obrađivati u svrhe revizije i provođenja kontrole te o uvjetima pod kojima se njihovi osobni podaci objavljuju na internetskoj stranici iz stavka 1. prema uvjetima iz ovog članka. U primjeni članka 11. Uredbe (EZ) 45/2001 dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta dužan je uključiti iste informacije u pozive na dodjelu doprinosa ili podnošenje prijedloga iz članka 18. stavka 1. ove Uredbe.

Članak 33.

Zaštita osobnih podataka

1. Pri obradi osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom, Tijelo, Europski parlament i odbor neovisnih uglednih osoba iz članka 11. dužni su pridržavati se Uredbe (EZ) br. 45/2001. Za potrebe obrade osobnih podataka smatra ih se voditeljima obrade u skladu s člankom 2. stavkom (d) te Uredbe.

2. Pri obrađivanju osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom europske političke stranke i europske političke zaklade, države članice pri provođenju kontrole nad aspektima vezanima uz financiranje europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada u skladu s člankom 24. te neovisna tijela ili stručnjaci ovlašteni za reviziju računa prema članku 23. stavku 1. imaju obvezu pridržavati se Direktive 95/46/EZ i nacionalnih odredaba donesenih na temelju nje. U svrhe obrade osobnih podataka smatra ih se voditeljima obrade u skladu s člankom 2. stavkom (d) te Direktive.

3. Tijelo, Europski parlament i odbor neovisnih uglednih osoba iz članka 11. osiguravaju da se u skladu s ovom Uredbom osobni podaci koje su prikupili ne koriste u bilo koju drugu svrhu osim radi osiguravanja zakonitosti, pravilnosti i transparentnosti financiranja europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada te članstva europskih političkih stranaka. Dužni su u skladu s člankom 32. sve osobne podatke prikupljene u ovu svrhu izbrisati najkasnije 24 mjeseca nakon objave njihovih relevantnih dijelova.

4. Države članice i neovisna tijela ili stručnjaci ovlašteni za reviziju računa obvezni su koristiti se osobnim podacima koje prime samo radi provođenja kontrole financiranja europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada. U skladu s člankom 28., nakon prijenosa osobnih podataka dužni su ih izbrisati u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom.

5. Osobne se podatke može čuvati i nakon vremenskih rokova utvrđenih stavkom 3. ili predviđenih mjerodavnim nacionalnim pravom iz stavka 4. ako je takvo čuvanje potrebno za pravne ili upravne postupke vezane za financiranje europske političke stranke ili europske političke zaklade ili za članstvo europske političke stranke. Svi takvi osobni podaci brišu se najkasnije sedam dana nakon datuma zaključenja navedenih postupaka konačnom odlukom ili nakon svih revizija, žalbi, sporova ili zahtjeva.

6. Voditelji obrade iz stavaka 1. i 2. dužni su provoditi odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere kako bi osobne podatke zaštitilo od slučajnog ili nezakonitog uništenja, slučajnog gubitka, izmjene ili neovlaštenog objavljivanja ili pristupa, osobito kada obrada takvih podataka uključuje njihov prijenos preko mreže, te od svih ostalih nezakonitih oblika obrade.

7. Europski nadzornik za zaštitu podataka odgovoran je za praćenje osiguravanje poštovanja i zaštite temeljnih prava i sloboda fizičkih osoba od strane Tijela, Europskog parlamenta i odbora neovisnih uglednih osoba iz članka 11. tijekom obrade osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom. Ne dovodeći u pitanje nijedno pravno sredstvo, svaki ispitanik smije podnijeti pritužbu Europskom nadzorniku za zaštitu podataka ako smatra da su Tijelo, Europski parlament ili odbor u postupku obrade njegovih podataka prekršili njegovo pravo na zaštitu osobnih podataka.

8. Europske političke stranke i europske političke zaklade, države članice i neovisna tijela ili stručnjaci ovlašteni za reviziju računa prema ovoj Uredbi smatraju se odgovornima u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom za svaku štetu koju prema ovoj Uredbi prouzroče tijekom obrade osobnih podataka. Države članice osiguravaju primjenu učinkovitih, proporcionalnih i odvratajućih sankcija za kršenje ove Uredbe, Direktive 95/46/EZ i nacionalnih odredaba koje su na temelju nje usvojene, a osobito za zlouporabu osobnih podataka.

Članak 34.

Pravo na saslušanje

Prije donošenja odluke koja može negativno utjecati na prava europske političke stranke, europske političke zaklade ili podnositelja kako je navedeno u članku 8., Tijelo ili dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta saslušavaju predstavnike europske političke stranke, europske političke zaklade ili podnositelja koji su u pitanju. Tijelo ili Europski parlament navode razloge za donošenje svoje odluke.

Članak 35.

Pravo žalbe

Odluke donesene na temelju ove Uredbe mogu biti predmet sudskog postupka pred Sudom Europske Unije u skladu s odgovarajućim odredbama UFEU-a.

Članak 36.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 7. stavka 2. i članka 8. stavka 3.a dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od 24. studenoga 2014. Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produžuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju ne usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 7. stavka 2. i članka 8. stavka 3. Odlukom o poništenju prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Poništenje proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. Ono ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istovremeno priopćava Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 7. stavkom 2. i člankom 8. stavkom 3. stupa na snagu samo ako se tomu ne usprotive ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca po obavještanju Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće izvijestili Komisiju da se ne protive. Taj se rok produžuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 37.

Postupak u odboru

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 38.

Ocjenjivanje

Nakon savjetovanja s Tijelom, Europski parlament do sredine 2018. godine objavljuje izvješće o primjeni ove Uredbe i o financiranim aktivnostima. Izvješće, prema potrebi, navodi moguće izmjene koje treba uvesti u statut i sustave financiranja.

Prije kraja 2018. godine, Komisija predstavlja izvješće o primjeni ove Uredbe i, prema potrebi, zakonodavni prijedlog izmjene Uredbe.

Članak 39.

Učinkovita primjena

Države članice donose odgovarajuće odredbe radi osiguranja učinkovite primjene ove Uredbe.

Članak 40.

Stavljanje izvan snage

Uredbu (EZ) br. 2004/2003 stavlja se izvan snage s učinkom od datuma stupanja na snagu ove Uredbe. Ona se, međutim, nastavlja primjenjivati u vezi s aktima i obvezama vezanima uz financiranje političkih stranaka ili političkih zaklada na europskoj razini za proračunske godine 2014., 2015., 2016. i 2017.

Članak 41.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Komisija usvaja delegirane akte iz članka 7. stavka 2. i iz članka 8. stavka 3. točke (a) najkasnije do 1. srpnja 2015.

Ova se Uredba primjenjuje od 1. siječnja 2017. Tijelo iz članka 6. uspostavlja se, međutim, do 1. rujna 2016. Europske političke stranke i europske političke zaklade registrirane nakon 1. siječnja 2017. mogu se prijaviti za financiranje na temelju ove Uredbe za one aktivnosti koje započinju u proračunskoj godini 2018. ili nakon nje.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 22. listopada 2014.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

B. DELLA VEDOVA

PRILOG

Tipizirana izjava koju ispunjava svaki podnositelj

Dolje potpisani, u potpunosti ovlašten od strane [naziv europske političke stranke ili europske političke zaklade] ovime potvrđuje da se:

[Naziv europske političke stranke ili europske političke zaklade] obvezuje zadovoljiti uvjete za registraciju utvrđene u članku 3. stavku 1. točki (c) ili članku 3. stavku 2. točki (c) Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014, osobito u svom programu i aktivnostima poštovati vrijednosti na kojima se temelji Europska unija kako je navedeno u članku 2. Ugovora o Europskoj uniji, osobito poštovanje ljudskog dostojanstva, slobodu, demokraciju, jednakost, vladavinu prava i poštovanje ljudskih prava, uključujući prava pripadnika manjina.

Potpis ovlaštene osobe:

Naslov (gđa, g., ...), prezime i ime:	
Funkcija u organizaciji koja se prijavljuje za registraciju kao europska politička stranka/europska politička zaklada:	
Mjesto/datum:	
Potpis:	

UREDBA (EU, EURATOM) br. 1142/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 22. listopada 2014.****o izmjeni Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 u pogledu financiranja europskih političkih stranaka**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 322., zajedno s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegovim člankom 106.a,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proseljivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Revizorskog suda ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Političke stranke na europskoj razini važne su kao čimbenik integracije u Uniji.
- (2) U članku 10. Ugovora o Europskoj uniji i članku 12. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima navodi se da političke stranke na europskoj razini doprinose stvaranju europske političke svijesti i izražavanju političke volje građana Unije.
- (3) Europski parlament i Vijeće su 4. studenog 2003. donijeli Uredbu (EZ) br. 2004/2003 o propisima kojima se uređuju političke stranke na europskoj razini i pravilima vezanima za njihovo financiranje ⁽³⁾.
- (4) U svojoj rezoluciji od 6. travnja 2011. o primjeni Uredbe (EZ) br. 2004/2003 o propisima kojima se uređuju političke stranke na europskoj razini i pravilima vezanima za njihovo financiranje ⁽⁴⁾ Europski parlament je, uzevši u obzir stečeno iskustvo, predložio niz poboljšanja u pogledu financiranja europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada.
- (5) Dana 22. listopada 2014. Europski parlament i Vijeće donijeli su Uredbu (EU, Euratom) br. 1141/2014 ⁽⁵⁾ o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2004/2003, a kojom se utvrđuju nova pravila, među ostalim, o financiranju političkih stranaka i političkih zaklada na europskoj razini, posebno u odnosu na uvjete financiranja, dodjelu i raspodjelu financiranja, donacija i doprinosa, financiranje izbornih kampanja za Europski parlament, nadoknadive rashode, zabranu financiranja, račune, izvještavanje i reviziju, provedbu i kontrolu, sankcije, suradnju između Tijela za europske političke stranke i zaklade, dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta i država članica te u odnosu na transparentnost.
- (6) Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ („Financijska uredba”) trebala bi obuhvaćati pravila o doprinosima iz općeg proračuna Unije europskim političkim strankama kako je predviđeno Uredbom (EU, Euratom) br. 1141/2014. Tim bi se pravilima političkim strankama na europskoj razini trebao omogućiti viši stupanj fleksibilnosti u pogledu vremenskog ograničenja koje se odnosi na korištenje tih doprinosa, sukladno prirodi njihovih aktivnosti.
- (7) Sustav financijske podrške europskim političkim strankama bespovratnim sredstvima za poslovanje, predviđen člankom 125. stavkom 6. Financijske uredbe, nije prikladan za njihove potrebe, a osobito obaveza dostavljanja godišnjeg programa rada, koja ne postoji u zakonodavstvima država članica. Stoga bi financijska podrška europskim političkim strankama trebala biti u obliku posebnog doprinosa kako bi odgovarala posebnim potrebama europskih političkih stranaka. Međutim, budući da europske političke zaklade i dalje podliježu odredbama Financijske uredbe o bespovratnim sredstvima, trebalo bi se omogućiti da se na njih primjenjuje ograničeni prijenos u trajanju od tri mjeseca, trenutno predviđen člankom 125. stavkom 6. Financijske uredbe.

⁽¹⁾ SL C 4, 8.1.2014., str. 1.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 29. rujna 2014.

⁽³⁾ SL L 297, 15.11.2003., str. 1.

⁽⁴⁾ SL C 296 E, 2.10.2012., str. 46.

⁽⁵⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 1141/2014 od 22. listopada 2014. o statutu i financiranju europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada (Vidjeti str. 1. ovog Službenog lista).

⁽⁶⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

- (8) Iako se financijska podrška dodjeljuje bez da se zahtijeva godišnji program rada, europske političke stranke trebale bi naknadno opravdati prikladno korištenje financiranja Unije. Točnije, odgovorni dužnosnik za ovjeravanje trebao bi provjeriti jesu li sredstva iskorištena za plaćanje nadoknadivih rashoda kako je utvrđeno u pozivu na dodjelu doprinosa u okviru vremenskog ograničenja predviđenog ovom Uredbom. Doprinosi europskim političkim strankama trebali bi se potrošiti do kraja financijske godine koja slijedi nakon one u kojoj su dodijeljeni, nakon čega bi odgovorni dužnosnik za ovjeravanje trebao osigurati povrat svih neiskorištenih sredstava.
- (9) Financiranje Unije dodijeljeno radi financiranja operativnih troškova europskih političkih stranaka ne bi se trebalo koristiti u svrhe koje su drukčije od onih utvrđenih Uredbom (EU, Euratom) br. 1141/2014, a osobito za izravno ili neizravno financiranje drugih subjekata, kao što su nacionalne političke stranke. Europske političke stranke trebale bi se koristiti doprinosima za plaćanje određenog postotka tekućih i budućih rashoda, a ne rashoda ili dugova nastalih prije podnošenja prijave za doprinose.
- (10) Dodjela doprinosa također bi trebala biti pojednostavljena i prilagođena posebnostima europskih političkih stranaka, a osobito izostankom uvjeta sposobnosti, uspostavom jednokratnog plaćanja prefinanciranja u punom iznosu kao općeg pravila i mogućnošću korištenja financiranja jednokratnim iznosima, paušalnim iznosima, i na osnovi troškova po jedinici.
- (11) Doprinosi iz općeg proračuna Unije trebali bi se suspendirati, smanjiti ili ukinuti ako europske političke stranke prekrše obaveze utvrđene Uredbom (EU, Euratom) br. 1141/2014.
- (12) Sankcije koje se temelje na Financijskoj uredbi i na Uredbi (EU, Euratom) br. 1141/2014 trebale bi se izricati dosljedno i trebale bi poštovati načelo *ne bis in idem*. U skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 1141/2014 administrativne i/ili financijske sankcije utvrđene Financijskom uredbom ne bi se smjele izreći u jednom od slučajeva za koji su sankcije već izrečene na temelju Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014.
- (13) Stoga bi Financijsku uredbu trebalo izmijeniti na odgovarajući način,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 121. stavku 2. dodaje se sljedeća točka:

„(j) doprinosi europskim političkim strankama iz dijela drugog glave VIII.”

2. Članak 125. mijenja se kako slijedi:

(a) drugi podstavak stavka 3. briše se;

(b) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Ako europska politička zaklada u smislu Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (*) ostvari višak prihoda u odnosu na rashode na kraju financijske godine u kojoj je primila bespovratno sredstvo za poslovanje, dio tog viška od najviše 25 % ukupnog prihoda za tu godinu može se, odstupajući od načela zabrane ostvarivanja dobiti utvrđenog u stavku 4. ovog članka, prenijeti u sljedeću godinu pod uvjetom da ga se iskoristi prije kraja prvog tromjesečja te sljedeće godine.

(*) Uredba (EU, Euratom) br. 1141/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o statutu i financiranju europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada (SL L 317, 4.11.2014., str. 1.)”

3. U dijelu drugom dodaje se sljedeća glava:

„GLAVA VIII.

DOPRINOSI EUROPSKIM POLITIČKIM STRANKAMA

Članak 204.a

Opće odredbe

1. Za potrebe ove Uredbe europske političke stranke znači subjekti koji su kao takvi registrirani u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 1141/2014.

2. Izravni financijski doprinosi iz proračuna mogu se dodijeliti europskim političkim strankama uzimajući u obzir njihov doprinos stvaranju europske političke svijesti i izražavanju političke volje građana Unije u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 1141/2014.

Članak 204.b

Načela

1. Doprinosi se koriste samo kako bi se nadoknadio postotak operativnih troškova europskih političkih stranaka, utvrđen u članku 17. stavku 4. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014, koji su izravno povezani s ciljevima tih stranaka utvrđenima u članku 17. stavku 5. i članku 21. te Uredbe.

2. Doprinosi se mogu koristiti kako bi se nadoknadili rashodi povezani s ugovorima koje su sklopile europske političke stranke, pod uvjetom da nije bilo sukoba interesa kad su dodijeljeni.

3. Doprinosi se ne smiju koristiti kako bi se izravno ili neizravno ostvarila bilo kakva osobna korist, u novcu ili naravi, bilo kojeg pojedinog člana ili člana osoblja neke europske političke stranke. Doprinosi se ne smiju koristiti kako bi se izravno ili neizravno financirale aktivnosti trećih strana, a osobito nacionalnih političkih stranaka ili političkih zaklada na europskoj ili nacionalnoj razini, bez obzira na to jesu li u obliku bespovratnih sredstava, donacija, zajmova ili bilo kakvih drugih sličnih sporazuma. Doprinosi se ne smiju koristiti u bilo koju od svrha koje su isključene člankom 22. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014.

4. Doprinosi podliježu načelima transparentnosti i jednakog postupanja u skladu s kriterijima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 1141/2014.

5. Doprinosi dodjeljuje Europski parlament na godišnjoj osnovi i oni se objavljuju u skladu s člankom 35. stavkom 2 ove Uredbe te u skladu s člankom 32. stavkom 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014.

6. Europske političke stranke koje primaju doprinos ne smiju izravno ili neizravno primiti drugo financiranje iz proračuna. Osobito se zabranjuju donacije iz proračunâ klubova zastupnika u Europskom parlamentu. Ni u kakvim okolnostima stavka rashoda ne smije se financirati dvaput iz proračuna.

Članak 204.c

Proračunski aspekti

Doprinosi se plaćaju iz dijela proračuna namijenjenog Europskom parlamentu. Odobrena sredstva izdvojena za neovisna vanjska revizorska tijela ili stručnjake iz članka 23. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014 izravno terete proračun Europskog parlamenta.

Članak 204.d

Poziv za dodjelu doprinosa

1. Doprinosi se dodjeljuju pozivom za dodjelu doprinosa koji se objavljuje svake godine, barem na internetskoj stranici Europskog parlamenta.

2. Pojedinoj europskoj političkoj stranci smije se dodijeliti samo jedan doprinos godišnje.

3. Europska politička stranka smije primiti doprinos samo ako se prijavi za financiranje u skladu s uvjetima utvrđenima u pozivu za dodjelu doprinosa.

4. U pozivu za dodjelu doprinosa određuju se kriteriji prihvatljivosti koje podnositelj prijave mora zadovoljiti, kao i razlozi za isključenje.

5. U pozivu za dodjelu doprinosa određuje se najmanje priroda rashoda koji mogu biti nadoknađeni doprinosom.

6. U pozivu za dodjelu doprinosa zahtijeva se projekcija proračuna.

Članak 204.e

Postupak dodjele

1. Prijave za doprinos podnose se unutar predviđenog roka pisanim putem, uključujući, prema potrebi, u sigurnom elektroničkom formatu.

2. Doprinosi se ne dodjeljuju podnositeljima prijava koji se tijekom postupka dodjeljivanja doprinosa nalaze u jednoj od situacija iz članka 106. stavka 1., članka 107. i članka 109. stavka 1. točke (a), kao ni onima koji su registrirani u središnjoj bazi podataka o isključenjima iz članka 108.
3. Od podnositelja prijave zahtijeva se da potvrde da se ne nalaze u jednoj od situacija iz stavka 2.
4. Doprinosi se dodjeljuju na temelju sporazuma ili odluke o doprinosu kako je utvrđeno u pozivu za dodjelu doprinosa.
5. Odgovornom dužnosniku za ovjeravanje u evaluaciji i pripremi sporazuma ili odluke o doprinosu može pomagati odbor. Odgovorni dužnosnik za ovjeravanje određuje pravila o sastavu, imenovanju i funkcioniranju takvog odbora te pravila za sprečavanje bilo kakvog sukoba interesa, uzimajući u obzir načela transparentnosti i jednakog postupanja.

Članak 204.f

Postupak evaluacije

1. Prijave se odabiru na temelju kriterija za odabir utvrđenih Uredbom (EU, Euratom) br. 1141/2014 među prijavama koje su usklađene s kriterijima prihvatljivosti i razlozima za isključenje.
2. Kriterijima prihvatljivosti utvrđuju se uvjeti pod kojima podnositelj prijave može primiti doprinos u skladu s pravilima utvrđenima Uredbom (EU, Euratom) br. 1141/2014.
3. U odluci odgovornog dužnosnika za ovjeravanje navodi se najmanje sljedeće:
  - (a) predmet i ukupni iznos doprinosa;
  - (b) imena odabranih podnositelja prijava i prihvaćeni iznosi;
  - (c) imena svih odbijenih podnositelja prijava i razlozi za njihovo odbijanje.
4. Odgovorni dužnosnik za ovjeravanje pisanim putem obavještuje podnositelje prijava o odluci o njihovim prijavama. Ako je prijava za financiranje odbijena ili traženi iznosi nisu djelomično ili u cijelosti dodijeljeni, odgovorni dužnosnik za ovjeravanje mora navesti razloge za odbijanje prijave ili nedodjeljivanje traženih iznosa, osobito se pozivajući na kriterije prihvatljivosti i kriterije za odabir iz stavaka 1. i 2. Ako je prijava odbijena, odgovorni dužnosnik za ovjeravanje obavještava podnositelja prijave o raspoloživim upravnim i/ili sudskim pravnim sredstvima kako je predviđeno člankom 97. ove Uredbe.

Članak 204.g

Oblik doprinosa

1. Doprinosi mogu biti u bilo kojem od sljedećih oblika:
  - (a) nadoknada određenog postotka stvarno nastalih nadoknadivih rashoda;
  - (b) nadoknada na temelju troškova po jedinici;
  - (c) jednokratni iznosi;
  - (d) paušalno financiranje;
  - (e) kombinacija oblika iz točaka (a) do (d).
2. Mogu se nadoknaditi samo rashodi koji ispunjavaju kriterije utvrđene u pozivima za dodjelu doprinosa i koji nisu nastali prije datuma podnošenja prijave.

Članak 204.h

Pravila koja se odnose na doprinose

1. Troškom po jedinici obuhvaćaju se sve ili određene posebne kategorije nadoknadivih rashoda koji se unaprijed jasno utvrđuju na temelju iznosa po jedinici.
2. Jednokratnim se iznosima općenito podmiruju određeni rashodi potrebni za provođenje posebnih aktivnosti europske političke stranke. Jednokratnim se iznosima koristi samo u kombinaciji s ostalim oblicima doprinosa.

3. Paušalnim financiranjem obuhvaćaju se posebne kategorije nadoknadivih rashoda koji se unaprijed jasno utvrđuju primjenom postotka.

4. Ako se koriste jednokratni iznosi, paušalno financiranje ili troškovi po jedinici, oni se definiraju u pozivu za dodjelu doprinosa, prema potrebi s odgovarajućim iznosima i stopama. Poziv za dodjelu doprinosa također sadrži opis metoda utvrđivanja jednokratnih iznosa, paušalnog financiranja ili troškova po jedinici, koje se temelje na objektivnim sredstvima kao što su statistički podatci, ovjereni ili provjerljivi povijesni podaci europskih političkih stranaka ili njihove uobičajene prakse troškovnog računovodstva. Sporazum ili odluka o dodjeli doprinosa sadržava odredbe koje omogućuju da se provjeri jesu li ispunjeni uvjeti za dodjelu jednokratnih iznosa, paušalnog financiranja ili financiranja na temelju troškova po jedinici.

Članak 204.i

Pretfinanciranje

Doprinosi se u cijelosti plaća putem jednog plaćanja pretfinanciranja, osim ako u propisno opravdanim slučajevima odgovorni dužnosnik za ovjeravanje odluči drukčije.

Članak 204.j

Jamstva

Odgovorni dužnosnik za ovjeravanje može, ako to smatra prikladnim i razmjernim, za svaki slučaj posebno i na temelju analize rizika, zahtijevati da europska politička stranka unaprijed dostavi jamstvo kako bi se ograničili financijski rizici povezani s plaćanjem pretfinanciranja samo ako s obzirom na analizu rizika europskoj političkoj stranci prijeti neposredna opasnost da se nađe u jednoj od situacija opisanih u članku 106. stavku 1. točkama (a) i (d) ove Uredbe ili ako su o odluci Tijela za europske političke stranke i zaklade, uspostavljenog na temelju članka 6. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014 („Tijelo”), obaviješteni Europski parlament i Vijeće u skladu s člankom 10. stavkom 4. te Uredbe.

Odredbe utvrđene člankom 134. ove Uredbe o jamstvu za pretfinanciranje za bespovratna sredstva primjenjuju se *mutatis mutandis* na jamstva koja se mogu tražiti za plaćanje pretfinanciranja europskim političkim strankama u slučajevima predviđenima u prvom stavku ovog članka.

Članak 204.k

Korištenje doprinosa

1. Doprinosi se troše u skladu s člankom 204.b.

2. Svi dijelovi doprinosa koji nisu potrošeni u financijskoj godini za koju ih se dodjeljuje (godina n) troše se za pokrivanje svih nadoknadivih rashoda nastalih do 31. prosinca godine n+1. U pogledu preostalog dijela doprinosa koji nije iskorišten u tom roku, osigurava se povrat u skladu s dijelom prvim glavom IV. poglavljem 5.

3. Europske političke stranke poštuju najveću stopu sufinanciranja utvrđenu u članku 17. stavku 4. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014. Preostali iznosi doprinosa iz prethodne godine ne smiju se koristiti za financiranje dijela koji europske političke stranke moraju osigurati iz vlastitih sredstava. Doprinosi trećih strana za zajednička događanja ne smatraju se dijelom vlastitih sredstava europske političke stranke.

4. Europske političke stranke koriste se dijelom doprinosa koji nije iskorišten tijekom financijske godine za koju je dodijeljen, a tek potom doprinosima dodijeljenima nakon te godine.

5. Sve kamate ostvarene plaćanjem pretfinanciranja smatraju se dijelom doprinosa.

Članak 204.l

Izvjешće o korištenju doprinosa

1. U skladu s člankom 23. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014 europska politička stranka dostavlja godišnje izvješće o korištenju doprinosa i svoje godišnje financijske izvještaje na odobrenje odgovornom dužnosniku za ovjeravanje.

2. Na temelju godišnjeg izvješća i godišnjih financijskih izvještaja iz stavka 1. ovog članka odgovorni dužnosnik za ovjeravanje sastavlja godišnje izvješće o radu iz članka 66. stavka 9. ove Uredbe. Pri sastavljanju tog izvješća može se koristiti drugim popratnim dokumentima.

*Članak 204.m***Plaćanje preostalog iznosa**

1. Iznos doprinosa nije konačan sve dok odgovorni dužnosnik za ovjeravanje ne odobri godišnje izvješće i godišnje financijske izvještaje iz članka 204.l stavka 1. Odobrenjem godišnjeg izvješća i godišnjih financijskih izvještaja ne dovode se u pitanje daljnje provjere koje provodi Tijelo.
2. Svi neiskorišteni iznosi pretfinanciranja nisu konačni sve dok ih europska politička stranka ne upotrijebi za plaćanje nadoknadivih rashoda koji ispunjavaju kriterije utvrđene u pozivu za dodjelu doprinosa.
3. Ako europska politička stranka ne ispunji svoje obveze u pogledu korištenja doprinosa, doprinosi se suspendiraju, smanjuju ili ukidaju nakon što se toj europskoj političkoj stranci omogući da iznese svoje primjedbe.
4. Prije plaćanja preostalog iznosa odgovorni dužnosnik za ovjeravanje potvrđuje da je europska politička stranka i dalje registrirana u Registru iz članka 7. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014 te da joj od datuma podnošenja prijave do kraja financijske godine za koju se doprinos dodjeljuje, nije izrečena nijedna od sankcija iz članka 27. te Uredbe.
5. Ako europska politička stranka više nije registrirana Registru iz članka 7. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014 ili joj je izrečena bilo koja od sankcija iz članka 27. te Uredbe, odgovorni dužnosnik za ovjeravanje može, razmjerno ozbiljnosti pogrešaka, nepravilnosti, prijevare ili drugog kršenja obveza vezanih za korištenje doprinosa, suspendirati, smanjiti ili ukinuti doprinos i osigurati povrat iznosa koji su nepropisno isplaćeni na temelju sporazuma ili odluke o doprinosu nakon što se europskoj političkoj stranci omogući da iznese svoje primjedbe.

*Članak 204.n***Kontrola i sankcije**

1. U svim sporazumima ili odlukama o doprinosu izričito se predviđa da Europski parlament, Europski ured za borbu protiv prijevare i Revizorski sud izvršavaju ovlasti kontrole nad dokumentima i prostorijama svih europskih političkih stranaka, izvoditelja i podizvoditelja koji su primili financiranje Unije.
2. Odgovorni dužnosnik za ovjeravanje može, u skladu s člankom 109. ove Uredbe i člankom 27. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014, podnositeljima prijava izreći administrativne i financijske sankcije koje su učinkovite, proporcionalne i odvrćajuće.
3. Sankcije iz stavka 2. mogu se također izreći europskim političkim strankama koje su u trenutku podnošenja prijave za dodjelu doprinosa ili nakon primitka doprinosa dale lažne izjave prilikom dostavljanja informacija koje je tražio odgovorni dužnosnik za ovjeravanje ili koje te informacije nisu dostavile.

*Članak 204.o***Vođenje evidencije**

1. Europske političke stranke čuvaju sve spise i popratne dokumente koji se odnose na doprinose pet godina nakon podnošenja godišnjeg izvješća i godišnjih financijskih izvještaja iz članka 204.l stavka 1.
2. Evidencija koja se odnosi na revizije, žalbe, sudske sporove ili rješavanje zahtjeva koji proizlaze iz korištenja doprinosa zadržava se do kraja tih revizija, žalbi, sudskih sporova ili rješavanja zahtjeva.

*Članak 204.p***Odabir vanjskih tijela ili stručnjaka za reviziju**

Neovisna vanjska tijela ili stručnjaci za reviziju iz članka 23. Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014 odabiru se u postupku javne nabave. Razdoblje na koje se njihovi ugovori sklapaju ne smije biti duže od pet godina. Nakon dva uzastopna razdoblja smatra se da postoji sukob interesa koji može negativno utjecati na provođenje revizije."

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje od 1. siječnja 2017. Članak 125. stavak 3. drugi podstavak i članak 125. stavak 6. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, u verziji prije izmjena iz članka 1. ove Uredbe, primjenjuju se u vezi donesenih akata i preuzetih obveza vezanih za financiranje političkih stranaka na europskoj razini do 31. prosinca 2017.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 22. listopada 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
B. DELLA VEDOVA

UREDBA (EU) br. 1143/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 22. listopada 2014.
o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Pojava stranih vrsta na novim lokacijama, bilo da je riječ o životinjama, biljkama, gljivama ili mikroorganizmima, nije uvijek razlog za zabrinutost. Međutim, značajan dio stranih vrsta može postati invazivan i imati ozbiljan štetni učinak na bioraznolikost i povezane usluge ekosustava, kao i drugi društveni i gospodarski učinak, koji bi trebalo spriječiti. Otprilike 12 000 vrsta u okolišu u Uniji i u drugim europskim zemljama strane su vrste, a procjenjuje se da ih je otprilike 10 do 15 % invazivno.
- (2) Invazivne strane vrste predstavljaju jednu od glavnih prijetnji bioraznolikosti i povezanim uslugama ekosustava, posebno u ekosustavima koji su zemljopisno i evolucijski izolirani, kao što su mali otoci. Rizici koje takve vrste predstavljaju mogli bi se pojačati zbog povećanja globalne trgovine, prijevoza, turizma i klimatskih promjena.
- (3) Prijetnja za bioraznolikost i povezane usluge ekosustava koju predstavljaju invazivne strane vrste poprima različite oblike, uključujući ozbiljno utjecanje na zavičajne vrste te strukturu i funkcioniranje ekosustava izmjenom staništa, predacijom, kompeticijom, prijenosom bolesti, zamjenjivanjem zavičajnih vrsta u značajnom dijelu područja rasprostranjenosti i genetskim učincima putem hibridizacije. Nadalje, invazivne strane vrste mogu također imati značajan štetni učinak na zdravlje ljudi i gospodarstvo. Samo žive jedinice i dijelovi koji se mogu razmnožavati predstavljaju prijetnju bioraznolikosti i povezanim uslugama ekosustava, zdravlju ljudi ili gospodarstvu i stoga bi samo oni trebali biti podložni ograničenjima u okviru ove Uredbe.
- (4) Uniju, kao stranku Konvencije o biološkoj raznolikosti, koja je odobrena Odlukom Vijeća 93/626/EEZ ⁽³⁾, obvezuje članak 8. točka (h) te Konvencije, prema kojoj će stranke, koliko god je to moguće i prikladno, „spriječiti uvođenje te kontrolirati ili iskorijeniti one strane vrste koje ugrožavaju ekosustave, staništa ili vrste”.
- (5) Unija, kao ugovorna stranka Konvencije o zaštiti europskih divljih vrsta i prirodnih staništa, koja je odobrena Odlukom Vijeća 82/72/EEZ ⁽⁴⁾, obvezala se poduzimati sve prikladne mjere u svrhu osiguravanja očuvanja staništa divljih vrsta flore i faune.

⁽¹⁾ SL C 177, 11.6.2014., str. 84.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 29. rujna 2014.

⁽³⁾ Odluka Vijeća 93/626/EEZ od 25. listopada 1993. o sklapanju Konvencije o biološkoj raznolikosti (SL L 309, 13.12.1993., str. 1.).

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 82/72/EEZ od 3. prosinca 1981. o sklapanju Konvencije o zaštiti europskih divljih vrsta i prirodnih staništa (SL L 38, 10.2.1982., str. 1.).

- (6) Kako bi se pružila potpora ostvarenju ciljeva direktiva 2000/60/EZ ⁽¹⁾, 2008/56/EZ ⁽²⁾ i 2009/147/EZ ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća te Direktive Vijeća 92/43/EEZ ⁽⁴⁾, ova Uredba trebala bi uspostaviti pravila za sprječavanje, smanjivanje na najmanju moguću mjeru i ublažavanje štetnih učinaka invazivnih stranih vrsta na bioraznolikost, povezane usluge ekosustava, na zdravlje ljudi i sigurnost, kao i smanjivanje njihova društvenog i gospodarskog učinka.
- (7) Neke vrste prirodno migriraju kao odgovor na promjene u okolišu. One se ne bi trebale smatrati stranim vrstama u njihovom novom okolišu te bi trebale biti isključene iz područja primjene ove Uredbe. Ova bi se Uredba trebala usredotočiti samo na vrste koje su unesene u Uniju kao posljedica ljudske intervencije.
- (8) Trenutačno na razini Unije postoji više od 40 zakonodavnih akata Unije o zdravlju životinja koji uključuju odredbe o bolestima životinja. Osim toga, Direktiva Vijeća 2000/29/EZ ⁽⁵⁾ sadrži odredbe o organizmima koji su štetni za biljke ili biljne proizvode, a Direktiva 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ određuje režim koji se primjenjuje na genetski modificirane organizme. Stoga bi bilo koja nova pravila o invazivnim stranim vrstama trebala biti u skladu s tim zakonodavnim aktima Unije i ne bi se smjela preklapati s njima te se ne bi trebala primjenjivati na organizme obuhvaćene tim zakonodavnim aktima.
- (9) Uredbe (EZ) br. 1107/2009 ⁽⁷⁾ i (EU) br. 528/2012 ⁽⁸⁾ Europskog parlamenta i Vijeća te Uredba Vijeća (EZ) br. 708/2007 ⁽⁹⁾ predviđaju pravila u vezi s odobrenjem uporabe određenih stranih vrsta u određene svrhe. U trenutku stupanja na snagu ove Uredbe uporaba određenih vrsta već je bila odobrena u skladu s navedenim režimima. Radi osiguranja usklađenog pravnog okvira, vrste koje se upotrebljavaju u te svrhe trebalo bi stoga isključiti iz područja primjene ove Uredbe.
- (10) Budući da su invazivne strane vrste brojne, važno je osigurati da se prednost daje rješavanju problema povezanih s onim dijelom invazivnih stranih vrsta za koje se smatra da izazivaju zabrinutost u Uniji. Trebalo bi stoga uspostaviti popis invazivnih stranih vrsta za koje se smatra da izazivaju zabrinutost u Uniji („Unijin popis”) te ga redovito ažurirati. Trebalo bi smatrati da invazivna strana vrsta izaziva zabrinutost u Uniji ako je šteta koju ona nanosi u pogodenoj državi članici toliko velika da opravdava donošenje namjenskih mjera primjenjivih diljem Unije, uključujući države članice koje još nisu ugrožene ili za koje čak postoji mala vjerojatnost da će biti ugrožene. Kako bi se osiguralo da identificiranje invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji ostane razmjerno, Unijin bi popis trebalo uspostaviti i ažurirati postupno te bi on trebao biti usredotočen na one vrste čije bi uvrštenje na Unijin popis učinkovito spriječilo, svelo na najmanju moguću mjeru ili ublažilo štetan učinak tih vrsta na troškovno učinkovit način. Budući da vrste iz iste taksonomske skupine često imaju slične ekološke zahtjeve i mogu predstavljati slične rizike, trebalo bi, prema potrebi, dopustiti uključivanje taksonomskih skupina vrsta na Unijin popis.
- (11) Kriteriji za uvrštenje na Unijin popis glavni su instrument za primjenu ove Uredbe. Radi osiguranja učinkovitog korištenja resursa, ti bi kriteriji trebali osigurati da među trenutačno poznatim mogućim invazivnim stranim vrstama, one koje imaju najznačajniji štetni učinak budu uvrštene na popis. Komisija bi odboru uspostavljenom ovom Uredbom trebala dostaviti prijedlog Unijina popisa sastavljenog na temelju tih kriterija unutar godinu dana

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o pomorskoj strategiji) (SL L 164, 25.6.2008., str. 19.).

⁽³⁾ Direktiva 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.).

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22.7.1992., str. 7.).

⁽⁵⁾ Direktiva Vijeća 2000/29/EZ od 8. svibnja 2000. o zaštitnim mjerama protiv unošenja u Zajednicu organizama štetnih za bilje ili biljne proizvode i protiv njihova širenja unutar Zajednice (SL L 169, 10.7.2000., str. 1.).

⁽⁶⁾ Direktiva 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. ožujka 2001. o namjernom uvođenju u okoliš genetski modificiranih organizama i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/220/EEZ (SL L 106, 17.4.2001., str. 1.).

⁽⁷⁾ Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage Direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL L 309, 24.11.2009., str. 1.).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda (SL L 167, 27.6.2012., str. 1.).

⁽⁹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 708/2007 od 11. lipnja 2007. o korištenju stranih i lokalno neprisutnih vrsta u akvakulturi (SL L 168, 28.6.2007., str. 1.).

od stupanja na snagu ove Uredbe. Prilikom predlaganja Unijina popisa Komisija bi trebala obavijestiti taj odbor o tome kako je uzela te kriterije u obzir. Kriteriji bi trebali uključivati procjenu rizika u skladu s primjenjivim odredbama relevantnih sporazuma Svjetske trgovinske organizacije (WTO) o ograničavanju trgovine vrstama.

- (12) Radi izbjegavanja nerazmjernih ili pretjeranih troškova bilo koje države članice i radi zaštite dodane vrijednosti djelovanja Unije putem ove Uredbe, prilikom predlaganja Unijina popisa i odgovarajućih mjera, Komisija bi trebala uzeti u obzir troškove provedbe za države članice, troškove nedjelovanja, troškovnu učinkovitost i društveno-gospodarske aspekte. U ovom kontekstu, pri odabiru invazivnih stranih vrsta koje se trebaju uključiti na Unijin popis posebnu pozornost trebalo bi posvetiti vrstama koje su u širokoj uporabi i koje pružaju znatne društvene i gospodarske koristi u državi članici, a da se ne ugroze ciljevi ove Uredbe.
- (13) Radi osiguranja usklađenosti s pravilima u okviru relevantnih sporazuma WTO-a i usklađene primjene ove Uredbe, trebalo bi utvrditi zajedničke kriterije za provođenje procjene rizika. Ti bi se kriteriji prema potrebi trebali temeljiti na postojećim nacionalnim i međunarodnim normama te bi trebali obuhvaćati različite aspekte značajki vrsta, rizik i način njihova unošenja u Uniju, štetne društvene i gospodarske učinke vrsta te njihove štetne učinke na bioraznolikost, potencijalnu korist od njihove uporabe te usporedbu troškova mjera za ublažavanje štetnih utjecaja sa samim razmjerom štetnog utjecaja, kao i procjenu mogućih troškova štete nanesene okolišu, društvu i gospodarstvu, u kojoj će biti prikazana njihova važnost za Uniju, kako bi se dodatno opravdalo djelovanje. Kako bi se sustav razvio postupno i na temelju stečenog iskustva, sveukupni bi pristup trebalo ocijeniti do 1. lipnja 2021.
- (14) Neke su invazivne strane vrste uvrštene u Prilog B Uredbi Vijeća (EZ) br. 338/97 ⁽¹⁾ te je njihov uvoz u Uniju zabranjen jer je utvrđen njihov invazivni karakter i njihovo unošenje u Uniju ima štetni utjecaj na zavičajne vrste. Te su vrste: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta* i *Trachemys scripta elegans*. Kako bi se osigurao koherentan pravni okvir i usklađena pravila o invazivnim stranim vrstama na razini Unije, uvrštavanje na popis tih invazivnih stranih vrsta kao vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji trebalo bi se smatrati prioritetnim zadatkom.
- (15) U okolišnom smislu, prevencija je općenito poželjnija i isplativija od reaktivnog djelovanja i trebalo bi joj davati prednost. Stoga bi trebalo dati prednost uvrštavanju na popis invazivnih stranih vrsta koje još nisu prisutne u Uniji ili su u ranoj fazi invazije i invazivnih stranih vrsta koje bi mogle imati najznačajniji štetan učinak. Budući da se nove invazivne strane vrste mogu neprestano unositi u Uniju i da se prisutne strane vrste šire i proširuju područje svoje rasprostranjenosti, potrebno je osigurati da se Unijin popis neprestano preispituje i ažurira.
- (16) Trebalo bi razmotriti mogućnost regionalne suradnje među državama članicama u vezi s istim vrstama koje ne mogu uspostaviti održivu populaciju u velikom dijelu Unije. U slučaju kada se ciljevi ove Uredbe mogu bolje postići mjerama na razini Unije, te bi se vrste mogle uključiti i na Unijin popis.
- (17) U provedbi ciljeva ove Uredbe, primjereno je uzeti u obzir posebnu situaciju najudaljenijih regija, a posebno njihovu udaljenost, otočnu prirodu i jedinstvenost njihove bioraznolikosti. Stoga bi zahtjeve u okviru ove Uredbe za poduzimanje ograničavajućih i preventivnih mjera povezanih s invazivnim stranim vrstama koje izazivaju zabrinutost u Uniji trebalo prilagoditi posebnostima najudaljenijih regija, kako je određeno u Ugovoru o funkcioniranju Europske Unije (UFEU), uzimajući u obzir Odluke Europskog vijeća 2010/718/EU ⁽²⁾ i 2012/419/EU ⁽³⁾.
- (18) Rizici i zabrinutost povezani s invazivnim stranim vrstama predstavljaju transnacionalni problem koji pogađa cijelu Uniju. Stoga je bitno na razini Unije usvojiti zabranu namjernog unošenja u Uniju ili unošenja zbog nemara, razmnožavanja, uzgoja, prijevoza, kupnje, prodaje, uporabe, razmjene, držanja i puštanja invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji, kako bi se osiguralo rano i usklađeno poduzimanje mjera u cijeloj Uniji i time izbjegli poremećaji na unutarnjem tržištu te spriječile situacije u kojima su mjere koje se poduzimaju u jednoj državi članici ugrožene zbog nepoduzimanja mjera u drugoj državi članici.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine tim vrstama (SL L 61, 3.3.1997., str. 1.).

⁽²⁾ Odluka Europskog Vijeća 2010/718/EU od 29. listopada 2010. o izmjeni statusa otoka Saint-Barthélemy u odnosu na Europsku uniju (SL L 325, 9.12.2010., str. 4.).

⁽³⁾ Odluka Europskog vijeća 2012/419/EU od 11. srpnja 2012. o izmjeni statusa prekomorske zemlje Mayotte u odnosu na Europsku uniju (SL L 204, 31.7.2012., str. 131.).

- (19) Kako bi se omogućila znanstvena istraživanja i *ex-situ* očuvanje, potrebno je predvidjeti posebna pravila za invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u Uniji, a obuhvaćene su tim aktivnostima. Te bi se aktivnosti trebale provoditi u zatvorenim ustanovama u kojima se organizmi drže u zatvorenom sustavu i poduzimaju se sve potrebne mjere za sprječavanje bijega ili nezakonitog puštanja invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji. Trebalo bi omogućiti da se ta pravila primjenjuju i na određene druge aktivnosti, uključujući komercijalne aktivnosti, ako to odobri Komisija u opravdanim iznimnim slučajevima od velikog javnog interesa. U provođenju tih pravila posebnu pozornost trebalo bi posvetiti izbjegavanju bilo kakvih štetnih učinaka na zaštićene vrste i staništa, u skladu s relevantnim pravom Unije.
- (20) Mogu postojati slučajevi kada se strane vrste koje još nisu prepoznate kao invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u Uniji pojave na granicama Unije ili otkriju na području Unije. Državama članicama trebalo bi dati mogućnost donošenja određenih hitnih mjera na temelju raspoloživih znanstvenih dokaza. Te bi hitne mjere omogućile neposredno djelovanje protiv invazivnih stranih vrsta koje bi mogle predstavljati rizike povezane s njihovim unošenjem, naseljavanjem ili širenjem u tim državama, dok države članice budu ocjenjivale stvarne rizike koje te vrste predstavljaju, u skladu s primjenjivim odredbama relevantnih sporazuma WTO-a, posebno s ciljem prepoznavanja tih vrsta kao invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji. Nacionalne hitne mjere potrebno je povezati s mogućnošću donošenja hitnih mjera na razini Unije kako bi se uskladile s odredbama relevantnih sporazuma WTO-a. Nadalje, hitne mjere na razini Unije pružile bi Uniji mehanizam za brzo djelovanje u slučaju prisutnosti ili neposredne opasnosti od ulaska novih invazivnih stranih vrsta u skladu s načelom predostrožnosti.
- (21) Veliki se dio invazivnih stranih vrsta unosi u Uniju nenamjerno. Stoga je od ključne važnosti učinkovitije upravljati putovima nenamjernog unošenja. Djelovanje u ovom području trebalo bi biti postupno, s obzirom na to da u tom području postoji relativno ograničeno iskustvo. Djelovanje bi trebalo uključivati dobrovoljne mjere, poput mjera predloženih u Smjernicama za suzbijanje i kontrolu obraštanja brodova koje je izdala Međunarodna pomorska organizacija, kao i obvezne mjere. Djelovanje bi se trebalo temeljiti na iskustvu stečenom u Uniji i državama članicama u upravljanju određenim putovima, uključujući mjere utvrđene putem Međunarodne konvencije o nadzoru i upravljanju brodskim balastnim vodama i talozima usvojene 2004. Komisija bi skladu s time trebala poduzeti sve potrebne korake kako bi potakla države članice da ratificiraju tu Konvenciju.
- (22) Radi razvoja odgovarajuće baze znanja za rješavanje problema koje uzrokuju invazivne strane vrste, važno je da države članice istražuju, prate i nadziru takve vrste. Budući da su sustavi nadzora najprimjerenije sredstvo za rano otkrivanje novih invazivnih stranih vrsta i za utvrđivanje rasprostranjenosti već naseljenih vrsta, ti sustavi trebali bi uključivati ciljana i opća istraživanja i u njima bi trebali sudjelovati različiti sektori i zainteresirane strane, uključujući regionalne i lokalne zajednice. Sustavi nadzora trebali bi podrazumijevati stalno praćenje svake nove invazivne strane vrste bilo gdje u Uniji i trebali bi imati za cilj pružanje učinkovite i usklađene slike na razini Unije. Radi učinkovitosti i isplativosti, trebalo bi primjenjivati postojeće sustave carinske kontrole, nadzora i praćenja, koji su već utvrđeni pravom Unije, posebno one utvrđene u direktivama 92/43/EEZ, 2000/60/EZ, 2008/56/EZ i 2009/147/EZ.
- (23) Trebale bi se provoditi službene kontrole životinja i bilja radi sprječavanja namjernog unošenja invazivnih stranih vrsta. Žive životinje i biljke trebale bi ući u Uniju isključivo preko subjekata granične kontrole u skladu s Uredbom (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, direktivama Vijeća 91/496/EEZ ⁽²⁾ i 97/78/EZ ⁽³⁾ ili točaka ulaska u skladu s Direktivom 2000/29/EZ. Radi povećanja učinkovitosti i izbjegavanja stvaranja paralelnih sustava carinskih kontrola, nadležna bi tijela trebala provjeravati na prvom subjektu granične kontrole ili dolaznoj točki ulaska jesu li predmetne vrste invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u Uniji.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštovanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL L 165, 30.4.2004., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 91/496/EEZ od 15. srpnja 1991. o utvrđivanju načela o organizaciji veterinarskih pregleda životinja koje se unose u Zajednicu iz trećih zemalja i o izmjeni direktiva 89/662/EEZ, 90/425/EEZ i 90/675/EEZ (SL L 268, 24.9.1991., str. 56.).

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 97/78/EZ od 18. prosinca 1997. o utvrđivanju načela organizacije veterinarskih pregleda proizvoda koji ulaze u Zajednicu iz trećih zemalja (SL L 24, 30.1.1998., str. 9.).

- (24) Nakon unošenja invazivne strane vrste, mjere ranog otkrivanja i brzog iskorjenjivanja od ključne su važnosti za sprječavanje njezinog naseljavanja i širenja. Često je najučinkovitiji i troškovno najisplativiji odgovor iskorjenjivanje populacije u što je moguće kraćem roku dok je broj jedinki još ograničen. Ako iskorjenjivanje nije izvedivo ili troškovi iskorjenjivanja, gledajući dugoročno, premašuju okolišne, društvene i gospodarske koristi, trebalo bi primijeniti mjere ograničavanja i kontrole. Mjere upravljanja trebale bi biti razmjerne s utjecajem na okoliš i voditi računa o biogeografskim i klimatskim uvjetima dotičnih država članica.
- (25) Mjere upravljanja trebale bi izbjegavati bilo kakav štetni učinak na okoliš, kao i na zdravlje ljudi. Iskorjenjivanje i upravljanje nekim životinjskim invazivnim stranima vrstama, iako je to u nekim slučajevima potrebno, može uzrokovati bol, nelagodu, strah ili druge oblike patnje za životinje čak i pri uporabi najboljih raspoloživih tehničkih sredstava. Zbog toga bi države članice i svi subjekti koji su uključeni u iskorjenjivanje, kontrolu ili ograničavanje invazivnih stranih vrsta trebali poduzimati potrebne mjere da poštede životinje boli, nelagode i patnje koje je moguće izbjeći tijekom postupka, uzimajući u obzir, koliko god je to moguće, najbolju praksu u tom području, kao što su Vodeća načela o dobrobiti životinja koja je razvila Svjetska organizacija za zdravlje životinja. Trebaju razmotriti nesmrtonosne metode, a svako djelovanje koje se poduzme trebalo bi smanjiti na najmanju moguću mjeru učinak na nećiljane vrste.
- (26) Invazivne strane vrste općenito nanose štetu ekosustavima i smanjuju otpornost tih ekosustava. Stoga je potrebno poduzeti razmjerne mjere obnove kako bi se ojačala otpornost ekosustava na invazije, ispravila nanosena šteta i poboljšalo stanje očuvanja vrsta i njihovih staništa u skladu s direktivama 92/43/EEZ i 2009/147/EZ, ekološko stanje kopnenih površinskih voda, prijelaznih voda, obalnih voda i podzemnih voda u skladu s Direktivom 2000/60/EZ, te okolišno stanje morskih voda u skladu s Direktivom 2008/56/EZ. Troškovi takvih mjera obnove trebali bi se nadoknaditi u skladu s načelom „onečišćivač plaća”.
- (27) Kako bi se doprinijelo učinkovitoj primjeni ove Uredbe trebalo bi jačati prekograničnu suradnju, posebice sa susjednim zemljama, te koordinaciju između država članica, osobito unutar iste biogeografske regije Unije.
- (28) Sustav za rješavanje problema invazivnih stranih vrsta trebao bi se temeljiti na centraliziranom informacijskom sustavu kojim se prikupljaju postojeće informacije o stranim vrstama u Uniji te omogućuje pristup informacijama o prisutnosti vrsta, njihovoj rasprostranjenosti, njihovoj ekologiji i prijašnjim invazijama te svim drugim potrebnim informacijama koje će služiti kao temelj za donošenje odluka povezanih s politikom i upravljanjem, a omogućuje i i razmjenu najbolje prakse.
- (29) Direktivom 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ utvrđen je okvir za javno savjetovanje pri donošenju odluka koje se odnose na okoliš. Pri određivanju mjera u području invazivnih stranih vrsta, učinkovito sudjelovanje javnosti trebalo bi omogućiti javnosti da izrazi, a donositeljima odluka da uzmu u obzir mišljenja i zabrinutosti koji mogu biti bitni za te odluke. To bi trebalo povećati odgovornost i transparentnost postupka odlučivanja i doprinijeti svijesti javnosti o problemima okoliša i potpori za donesene odluke.
- (30) Sudjelovanje znanstvene zajednice važno je kako bi se pružio odgovarajući temelj znanja za rješavanje problema koje su prouzročile invazivne strane vrste. Trebalo bi pokrenuti znanstveni forum posvećen tim pitanjima kako bi se pružili savjeti o znanstvenim aspektima povezanim s primjenom ove Uredbe, osobito u pogledu uspostavljanja i ažuriranja Unijina popisa, procjene rizika, hitnih mjera i mjera brzog iskorjenjivanja.
- (31) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo povjeriti provedbene ovlasti za donošenje i ažuriranje Unijina popisa, formata dokumenata koji služe kao dokaz za dopuštenja, donošenje hitnih mjera na razini Unije, zahtjeva za primjenu određenih odredaba u dotičnim državama članicama u slučaju pojačane regionalne suradnje, odbijanja odluka država članica da ne primjenjuju mjere iskorjenjivanja te tehničkih formata za izvješćivanje Komisije. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš i o izmjeni direktiva Vijeća 85/337/EEZ i 96/61/EZ s obzirom na sudjelovanje javnosti u pristupu pravosuđu (SL L 156, 25.6.2003., str. 17.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (32) Kako bi se uzela u obzir najnovija znanstvena dostignuća u području okoliša, Komisiji bi, u skladu s člankom 290. UFEU-a, trebalo dodijeliti ovlast za donošenje akata kojima će se odrediti kako bi se moglo zaključiti da su invazivne strane vrste sposobne uspostaviti održive populacije i širiti se, kao i utvrditi zajednički elementi za izradu procjena rizika. Osobito je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada obavi odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (33) Radi jamčenja usklađenosti s ovom Uredbom, važno je da države članice uvedu učinkovite, razmjerne i odvraćajuće sankcije za povrede, uzimajući u obzir vrstu i težinu povrede, načelo povrata troškova i načelo „onečišćivač plaća”.
- (34) Mjerama poduzetim u okviru ove Uredbe države članice posjednicima ili korisnicima stranih vrsta, kao i vlasnicima i najmoprimcima dotičnog zemljišta mogu nametnuti obveze.
- (35) Radi omogućivanja nekomercijalnim vlasnicima da nastave držati kućne ljubimce koji pripadaju vrstama uvrštenima na Unijin popis do prirodne smrti životinje, potrebno je predvidjeti prijelazne mjere, pod uvjetom da su uspostavljene sve mjere za sprječavanje razmnožavanja ili bijega.
- (36) Radi omogućivanja komercijalnim subjektima koji mogu imati legitimna očekivanja, primjerice onima koji su primili odobrenje u skladu s Uredbom (EZ) br. 708/2007, da iskoriste zalihe invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji po stupanju na snagu ove Uredbe, opravdano je dopustiti im razdoblje od dvije godine u kojem moraju uništiti, usmrtniti na human način, prodati ili, kada je relevantno, predati jedinke ustanovama za istraživanje ili *ex-situ* očuvanje.
- (37) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno sprječavanje i svođenje na najmanju moguću mjeru i ublažavanje štetnog učinka na bioraznolikost unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta unutar Unije, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njihova opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (38) Trebalo bi omogućiti državama članicama da zadrže ili usvoje pravila o invazivnim stranim vrstama koje izazivaju zabrinutost u Uniji koja su stroža od onih utvrđenih u ovoj Uredbi te da primjenjuju odredbe za invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u Uniji utvrđene u ovoj Uredbi na invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u državama članicama. Sve takve mjere moraju biti usklađene s UFEU-om i priopćene Komisiji u skladu s pravom Unije,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila za sprječavanje, svođenje na najmanju moguću mjeru i ublažavanje štetnih učinaka namjernog i nenamjernog unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta na bioraznolikost u Uniji.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na sve invazivne strane vrste.
2. Ova se Uredba ne primjenjuje na:
  - (a) vrste koje mijenjaju svoje prirodno područje rasprostranjenosti bez ljudske intervencije, i to zbog promjena u ekološkim uvjetima i klimatskih promjena;
  - (b) genetski modificirane organizme kako su definirani u članku 2. točki 2. Direktive 2001/18/EZ;

- (c) patogene koji izazivaju bolesti životinja; za potrebe ove Uredbe, bolest životinja znači pojava infekcija i zaraza kod životinja, uzrokovanih jednim ili više patogenih prenosivih na životinje ili ljude;
- (d) štetne organizme navedene u Prilogu I. ili Prilogu II. Direktivi 2000/29/EZ te štetne organizme za koje su donesene mjere u skladu s člankom 16. stavkom 3. te Direktive;
- (e) vrste navedene u Prilogu IV. Uredbi (EZ) br. 708/2007 kada se koriste u akvakulturi;
- (f) mikroorganizme koji se proizvode ili uvoze za primjenu u sredstvima za zaštitu bilja koja su već odobrena ili za koja je u tijeku procjena na temelju Uredbe (EZ) br. 1107/2009; ili
- (g) mikroorganizme koji se proizvode ili uvoze za primjenu u biocidnim proizvodima koji su već odobreni ili za koje je u tijeku procjena na temelju Uredbe (EU) br. 528/2012.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „strana vrsta” znači svaka živa jedinka vrste, podvrste ili niže taksonomske skupine životinja, biljaka, gljiva ili mikroorganizama koja je unesena izvan svog prirodnog područja rasprostranjenosti; uključuje sve dijelove, gamete, sjeme, jajašca ili propagule tih vrsta, kao i sve hibride, sorte ili pasmine koji su sposobni preživjeti i dalje se razmnožavati;
2. „invazivna strana vrsta” znači strana vrsta za koju je utvrđeno da njezino unošenje ili širenje ugrožava ili štetno utječe na bioraznolikost i povezane usluge ekosustava;
3. „invazivna strana vrsta koja izaziva zabrinutost u Uniji ” znači invazivna strana vrsta za koju se smatra da ima takav štetan utjecaj da je potrebno usklađeno djelovanje na razini Unije u skladu s člankom 4. stavkom 3.;
4. „invazivna strana vrsta koja izaziva zabrinutost u državi članici” znači invazivna strana vrsta osim invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji, za koju neka država članica smatra da je, na temelju znanstvenih dokaza, štetan učinak njezina puštanja i širenja, čak i ako nisu u potpunosti potvrđeni, od značaja za njezino državno područje ili njegov dio te zahtijeva mjere na razini te države članice;
5. „bioraznolikost” znači varijabilnost među živim organizmima svih podrijetla, uključujući kopnene, morske i druge vodene ekosustave i ekološke komplekse kojih su oni dio; to uključuje raznolikost unutar vrsta, između vrsta te raznolikost ekosustava;
6. „usluge ekosustava” znači izravni i neizravni doprinosi ekosustava dobrobiti ljudi;
7. „unošenje” znači premještanje vrste, kao posljedica ljudske intervencije, izvan njezina područja prirodne rasprostranjenosti;
8. „istraživanje” znači teorijski ili eksperimentalan rad koji se provodi u reguliranim uvjetima kako bi se dobili novi znanstveni rezultati ili razvili novi proizvodi, uključujući početne faze identifikacije, karakterizacije i izolacije genetskih svojstava invazivnih stranih vrsta, osim onih svojstava koja te vrste čine invazivnima, jedino u onoj mjeri koja omogućuje da se ta svojstva prenesu na neinvazivne vrste;
9. „držanje u zatvorenom sustavu” znači držanje organizama u zatvorenim objektima iz kojih ne mogu pobjeći ili se raširiti;
10. „očuvanje *ex-situ*” znači očuvanje komponenti bioraznolikosti izvan njihovih prirodnih staništa;
11. „putovi” znači putovi i mehanizmi unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta;
12. „rano otkrivanje” znači potvrda prisutnosti jedinke ili jedinki invazivne strane vrste u okolišu prije nego što dotična vrsta postane široko rasprostranjena;
13. „iskorjenjivanje” znači potpuno i trajno uklanjanje populacije invazivne strane vrste smrtonosnim ili nesmrtonosnim sredstvima;

14. „kontrola populacije” znači svaka smrtonosna ili nesmrtonosna mjera koja se primjenjuje na populaciju invazivne strane vrste, istovremeno svodeći na najmanju moguću mjeru učinak na vrste koje nisu ciljna skupina i njihova staništa, kako bi se broj jedinki zadržao na najmanjoj mogućoj razini te da se tako, u nemogućnosti iskorjenjivanja vrste, njezina invazivna sposobnost i štetni učinci na bioraznolikost, povezane usluge ekosustava, na zdravlje ljudi ili gospodarstvo svedu na najmanju moguću mjeru;
15. „sprječavanje širenja” znači svaka mjera čiji je cilj stvaranje zapreka koje smanjuju na najmanju moguću mjeru rizik od raspršivanja i širenja populacije invazivne strane vrste izvan područja invazije;
16. „široko rasprostranjena” znači invazivna strana vrsta čija je populacija prošla fazu naturalizacije, u kojoj je populacija samoodrživa, te se rasprostranila i naselila veliki dio potencijalnog područja rasprostranjenosti u kojem može preživjeti i razmnožavati se;
17. „upravljanje” znači svaka smrtonosna ili nesmrtonosna mjera čiji je cilj iskorjenjivanje, suzbijanje populacije ili sprječavanje širenja populacije invazivne strane vrste, istovremeno svodeći na najmanju moguću mjeru učinak na vrste koje nisu ciljna skupina i njihova staništa.

Članak 4.

Popis invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji

1. Komisija putem provedbenih akata donosi popis invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji („Unijin popis”) na temelju kriterija utvrđenih u ovom članku stavku 3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2. Nacrti provedbenih akata dostavljaju se Odboru iz članka 27. stavka 1. do 2. siječnja 2016.
2. Komisija barem svakih šest godina poduzima sveobuhvatnu reviziju Unijina popisa i u međuvremenu ga ažurira, kako je prikladno, u skladu s postupkom iz stavka 1.:
  - (a) dodavanjem novih invazivnih stranih vrsta;
  - (b) uklanjanjem vrsta uvrštenih na popis ako one više ne zadovoljavaju jedan ili više kriterija iz stavka 3.
3. Invazivne strane vrste uvrstavaju se na Unjin popis jedino ako ispunjavaju sve sljedeće kriterije:
  - (a) za njih je utvrđeno na temelju dostupnih znanstvenih dokaza da su strane vrste na području Unije isključujući najudaljenije regije;
  - (b) za njih je utvrđeno na temelju dostupnih znanstvenih dokaza da mogu uspostaviti održivu populaciju i rasprostraniti se u okolišu u trenutačnim uvjetima te u predvidivim uvjetima klimatskih promjena u jednoj biogeografskoj regiji koju dijele više od dvije države članice ili jednoj morskoj podregiji isključujući njihove najudaljenije regije;
  - (c) za njih je, uzimajući u obzir dostupne znanstvene dokaze, vjerojatno da imaju značajan štetni učinak na bioraznolikost ili povezane usluge ekosustava i mogu imati štetan učinak na zdravlje ljudi ili gospodarstvo;
  - (d) procjena rizika obavljena u skladu s člankom 5. stavkom 1. ukazala je na to da je potrebno usklađeno djelovanje na razini Unije kako bi se spriječilo njihovo unošenje, naseljavanje ili širenje;
  - (e) vjerojatno je da će uvrštenje na Unijin popis učinkovito spriječiti, svesti na najmanju moguću mjeru ili ublažiti njihov štetan učinak.
4. Države članice mogu dostaviti Komisiji zahtjeve za uvrštenje invazivnih stranih vrsta na Unijin popis. Ti zahtjevi moraju sadržavati sve od sljedećeg:
  - (a) naziv vrste;
  - (b) procjenu rizika obavljenu u skladu s člankom 5. stavkom 1.;
  - (c) dokaze da su zadovoljeni kriteriji iz ovog članka stavka 3.

5. Unijin popis upućuje, kada je relevantno, na robu s kojom su invazivne strane vrste obično povezane i na njihove oznake kombinirane nomenklature kako je predviđeno Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2658/87⁽¹⁾, u kojoj su navedene kategorije robe koje podliježu službenim kontrolama u skladu s člankom 15. ove Uredbe.

6. Prilikom donošenja ili ažuriranja Unijina popisa, Komisija primjenjuje kriterije određene u stavku 3. vodeći računa o troškovima provedbe za države članice, troškovima nedjelovanja, troškovnoj učinkovitosti i društveno-gospodarskim aspektima. Unijin popis kao prioritet uključuje invazivne strane vrste koje:

- (a) još nisu prisutne u Uniji ili su u ranom stupnju invazije te je vjerojatno da će imati znatan štetni učinak;
- (b) su već nastanjene u Uniji i imaju najznačajnije štetne učinke.

7. Prilikom predlaganja Unijina popisa Komisija je također dužna opravdati da se ciljevi ove Uredbe bolje postižu mjerama na razini Unije.

Članak 5.

Procjena rizika

1. Za potrebe članka 4., procjena rizika obavlja se u vezi s trenutačnim i potencijalnim područjem rasprostranjenosti invazivnih stranih vrsta, uzimajući u obzir sljedeće elemente:

- (a) opis vrste i njezinu taksonomsku pripadnost, njezinu povijest te njezino prirodno i potencijalno područje rasprostranjenosti;
- (b) opis obrazaca razmnožavanja i širenja te njihove dinamike, uključujući procjenu postoje li uvjeti okoliša potrebni za njihovo razmnožavanje i širenje;
- (c) opis mogućih putova unošenja i širenja vrsta, kako namjernog tako i nenamjernog, uključujući prema potrebi proizvode s kojima je vrsta obično povezana;
- (d) detaljnu procjenu rizika od unošenja, naseljavanja i širenja u relevantnim biogeografskim regijama u trenutačnim uvjetima i u predvidivim uvjetima klimatskih promjena;
- (e) opis trenutačne rasprostranjenosti vrste, kao i to je li ta vrsta već prisutna u Uniji ili u susjednim zemljama te prognozu njezine vjerojatne buduće rasprostranjenosti;
- (f) opis štetnih učinaka na bioraznolikost i povezane usluge ekosustava, na zavičajne vrste, zaštićena područja, ugrožena staništa, kao i na zdravlje ljudi, sigurnost te gospodarstvo, uključujući procjenu mogućeg budućeg utjecaja uzimajući u obzir dostupne znanstvene podatke;
- (g) procjenu mogućih troškova štete;
- (h) opis poznatih uporaba vrste te društvenih i gospodarskih koristi koje proizlaze iz tih uporaba.

2. Prilikom predlaganja vrsta za uvrštavanje na popis kao invazivne strane vrste koja izaziva zabrinutost u Uniji, Komisija provodi procjenu rizika iz stavka 1.

Kad god država članica preda zahtjev za uvrštenje neke vrste na Unijin popis, ona je odgovorna za izvršavanje procjene rizika iz stavka 1. Kada je to potrebno, Komisija može pomoći državama članicama u izradi takvih procjena rizika ako je to povezano s njihovom europskom dimenzijom.

3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 29. kako bi detaljnije opisala tip prihvatljivog dokaza za potrebe članka 4. stavka 3. točke (b) i pružila detaljan opis primjene ovog članka stavka 1. točaka od (a) do (h). Detaljan opis uključuje metodologiju koja se treba primijeniti u procjenama rizika, uzimajući u obzir relevantne nacionalne i međunarodne norme i potrebu da se prednost da mjerama protiv invazivnih stranih vrsta koje su povezane sa značajnim štetnim učinkom na bioraznolikost ili povezane usluge ekosustava, kao i na zdravlje ljudi ili gospodarstvo, ili ih mogu uzrokovati, budući da se takav štetan učinak smatra pogoršavajućim čimbenikom. Od posebne je važnosti da Komisija slijedi svoju uobičajenu praksu i da provodi savjetovanja sa stručnjacima, uključujući sa stručnjacima država članica, prije donošenja tih delegiranih akata.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, 7.9.1987., str. 1.).

Članak 6.**Odredbe za najudaljenije regije**

1. Invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u Uniji nisu podložne članku 7. ni člancima od 13. do 20. u najudaljenijim regijama.
2. Do 2. siječnja 2017. svaka država članica s najudaljenijim regijama donosi za svaku od tih regija popis invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost, savjetujući se pritom s tim regijama.
3. Što se tiče invazivnih stranih vrsta uvrštenih na popise iz ovog članka stavka 2., države članice mogu u svojim najudaljenijim regijama primijeniti mjere kako je predviđeno u člancima od 7. do 9., u člancima od 13. do 17. te člancima 19. i 20., kako je prikladno. Te mjere moraju biti usklađene s UFEU-om i priopćene Komisiji u skladu s pravom Unije.
4. Države članice odmah priopćuju Komisiji popise iz stavka 2. i sve ažurirane inačice tih popisa te o njima obavješuju druge države članice.

POGLAVLJE II.

PREVENCIJA**Članak 7.****Ograničenja**

1. Invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u Uniji ne smije se namjerno:
  - (a) unositi na područje Unije, uključujući provoz pod carinskim nadzorom;
  - (b) držati, uključujući u zatvorenim sustavima;
  - (c) uzgajati, uključujući u zatvorenim sustavima;
  - (d) prevoziti u, iz ili unutar Unije, osim ako je riječ o prijevozu vrste u objekte za iskorjenjivanje;
  - (e) stavljati na tržište;
  - (f) upotrebljavati ili razmjenjivati;
  - (g) omogućiti da se razmnožavaju ili uzgajati, uključujući u zatvorenim sustavima; ili
  - (h) puštati u okoliš.
2. Države članice poduzimaju sve potrebne korake za sprječavanje nenamjernog unošenja ili širenja, uključujući, gdje je primjenjivo, krajnjom nepažnjom, invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji.

Članak 8.**Dopuštenja**

1. Odstupajući od ograničenja navedenih u članku 7. stavku 1. točkama (a), (b), (c), (d), (f) i (g), u skladu s ovim člankom stavkom 2. države članice uspostavljaju sustav dopuštenja kojim se ustanovama odobrava provedba istraživanja ili *ex-situ* očuvanja invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji. Ako je uporaba proizvoda koji se dobivaju od invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji neizbježna za doprinos zdravlju ljudi, države članice mogu uključiti proizvodnju u znanstvene svrhe i zatim medicinsku uporabu u sustav dopuštenja.
2. Države članice ovlašćuju svoja nadležna tijela za izdavanje dopuštenja iz stavka 1. za aktivnosti koje se provode u zatvorenim sustavima koji ispunjavaju sve sljedeće uvjete:
  - (a) invazivna strana vrsta koja izaziva zabrinutost u Uniji drži se i njome se postupa u zatvorenom sustavu u skladu sa stavkom 3.;
  - (b) aktivnost treba izvršiti osoblje koje ima odgovarajuće kvalifikacije kako su utvrdila nadležna tijela;
  - (c) prijevoz do i od zatvorenih sustava obavlja se pod uvjetima koji isključuju bijeg invazivne strane vrste kako je određeno dopuštenjem;

- (d) ako je riječ o invazivnim stranim vrstama koje izazivaju zabrinutost u Uniji koje su životinje, one su obilježene ili drugačije učinkovito identificirane gdje je prikladno korištenjem metoda koje ne izazivaju bol, nelagodu ili patnju koje je moguće izbjeći;
- (e) učinkovito se upravlja rizikom od bijega ili širenja ili uklanjanja, uzimajući u obzir identitet, biologiju i način raspršivanja vrste, predviđenu aktivnost i zatvoreni sustav, interakciju s okolišem i ostale relevantne faktore;
- (f) postoji stalan sustav nadzora i podnositelj je izradio plan djelovanja u nepredvidivim okolnostima koji se provodi u slučaju mogućeg bijega ili širenja, uključujući i plan iskorjenjivanja. Plan djelovanja moraju odobriti nadležna tijela. Ako dođe do bijega ili širenja, plan djelovanja odmah se provodi i dopuštenje se može privremeno ili trajno ukinuti.

Dopuštenje iz stavka 1. ograničeno je na određeni broj invazivnih stranih vrsta i jedinki koji ne premašuje kapacitet zatvorenog sustava. U dopuštenju moraju biti navedena ograničenja potrebna za ublažavanje rizika od bijega ili širenja dotičnih vrsta. Ono se mora priložiti uz invazivne strane vrste na koje se odnosi cijelo vrijeme dok se te vrste drže u Uniji, unose u Uniju ili prevoze unutar Unije.

3. Smatra se da se jedinke drže u zatvorenom sustavu ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) jedinke su fizički izolirane i ne mogu pobjeći ili širiti se, odnosno neovlaštene ih osobe ne mogu ukloniti iz sustava u kojima se drže;
- (b) protokoli čišćenja, rukovanja otpadom i održavanja osiguravaju da nijedna jedinka ili dio sposoban za razmnožavanje ne može pobjeći, širiti se ili biti uklonjen od strane neovlaštenih osoba;
- (c) jedinke se uklanjaju iz sustava, zbrinjavaju ili uništavaju ili se usmrćuju na human način tako da je isključena mogućnost njihova umnožavanja ili razmnožavanja izvan sustava.

4. Pri podnošenju zahtjeva za izdavanje dopuštenja, podnositelj dostavlja sve potrebne dokaze na temelju kojih nadležno tijelo može ocijeniti jesu li ispunjeni uvjeti određeni u stavcima 2. i 3.

5. Države članice ovlašćuju svoja nadležna tijela za privremeno ili trajno ukidanje dopuštenja u bilo kojem trenutku ako dođe do nepredviđenih događaja sa štetnim učinkom na bioraznolikost ili povezane usluge ekosustava. Svako ukidanje dopuštenja mora biti opravdano na temelju znanstvenih dokaza i, ako su znanstvene informacije nedovoljne, na temelju načela predostrožnosti i vodeći računa o nacionalnim administrativnim pravilima.

6. Komisija putem provedbenih akata donosi format dokumenta koji služi kao dokaz za dopuštenje izdano od strane nadležnog tijela države članice. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2. Države članice koriste taj format kao dokument koji se prilaže uz dopuštenje.

7. Za sva dopuštenja izdana u skladu s ovim člankom stavkom 1. države članice moraju bez odgode javno objaviti na internetu najmanje sljedeće:

- (a) znanstveni i uobičajeni naziv invazivne strane vrste koja izaziva zabrinutost u Uniji za koju je izdano dopuštenje;
- (b) broj ili količinu dotičnih primjeraka;
- (c) svrhu u koju je izdano dopuštenje; te
- (d) oznake kombinirane nomenklature kako je predviđeno u Uredbi (EEZ) br. 2658/87.

8. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela provode inspekcije kako bi osigurala da su ustanove usklađene s uvjetima iz tih izdanih dopuštenja.

Članak 9.

Odobrenja

1. U iznimnim slučajevima, u slučajevima od velikog javnog interesa, uključujući interese socijalne ili gospodarske prirode, države članice mogu ustanovama izdati dopuštenja kojima se omogućuje obavljanje aktivnosti osim onih određenih u članku 8. stavku 1. uz odobrenje Komisije, u skladu s postupcima utvrđenima u ovom članku i podložno uvjetima određenima u članku 8. stavcima 2. i 3.

2. Komisija uspostavlja i upravlja elektroničkim sustavom odobrenja te odlučuje o zahtjevima za odobrenje u roku od 60 dana od primitka zahtjeva.

3. Države članice podnose zahtjeve za odobrenje u sustavu iz stavka 2.

4. U zahtjevu za odobrenje treba uključiti sljedeće:
- (a) pojedinih o ustanovi ili grupama ustanova uključujući njihov naziv i adresu;
  - (b) znanstveni i uobičajeni naziv invazivne strane vrste koja izaziva zabrinutost u Uniji za koju je zatraženo odobrenje;
  - (c) oznake kombinirane nomenklature kako je predviđeno u Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87;
  - (d) broj ili količinu dotičnih primjeraka;
  - (e) razloge za zatraženo odobrenje;
  - (f) detaljan opis predviđenih mjera radi osiguranja nemogućnosti bijega ili širenja iz ustanova za čuvanje u zatvorenom sustavu u kojima se invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u Uniji trebaju držati i u kojima se s njima treba postupati, kao i mjere za osiguravanje da se svaki prijevoz vrsta koji može biti potreban izvodi pod uvjetima koji isključuju bijeg;
  - (g) procjenu rizika od bijega invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji za koje se traži odobrenje, uz opis mjera za ublažavanje rizika koje će se učiniti;
  - (h) opis planiranog sustava nadzora i kriznog plana koji je izrađen za slučaj mogućeg bijega ili širenja, uključujući prema potrebi i plan iskorjenjivanja;
  - (i) opis relevantnog nacionalnog prava primjenjivog na te ustanove.
5. Odobrenja koja je izdala Komisija priopćuju se nadležnom tijelu dotične države članice. Odobrenje je specifično za pojedinu ustanovu, bez obzira na to koji je postupak prijave primijenjen u skladu sa stavkom 4. točkom (a), i uključuje informacije iz stavka 4. te trajanje odobrenja. Odobrenje također mora sadržavati odredbe o opskrbi ustanove dodatnim ili zamjenskim primjercima za upotrebu u aktivnosti za koju se traži to odobrenje.
6. Nakon odobrenja Komisije, nadležna tijela mogu izdati dopuštenje iz stavka 1. ovog članka u skladu s člankom 8. stavcima od 4. do 8. Dopuštenje uključuje sve odredbe navedene u odobrenju koje je izdala Komisija.
7. Komisija odbija zahtjev za odobrenje ako postoji neusklađenost s bilo kojom relevantnom obvezom iz ove Uredbe.
8. Komisija što je prije moguće obavješćuje dotičnu državu članicu o svakom odbijanju zahtjeva za odobrenje na temelju stavka 7. te navodi razloga za odbijanje.

Članak 10.

Hitne mjere

1. Ako država članica ima dokaze o tome da je na njezinu području prisutna ili da postoji izravni rizik od unošenja na njezino državno područje invazivne strane vrste koja nije na Unijin popis, ali za koju su nadležna tijela utvrdila, na temelju preliminarnih znanstvenih dokaza, da vjerojatno ispunjava kriterije navedene u članku 4. stavku 3., ta država članica može odmah poduzeti hitne mjere koje se sastoje od bilo kojih ograničenja navedenih u članku 7. stavku 1.
2. Država članica koja na svojem državnom području uvede hitne mjere koje uključuju primjenu članka 7. stavka 1. točaka (a), (d) ili (e) odmah obavješćuje Komisiju i sve ostale države članice o poduzetim mjerama i dokazima koji opravdavaju te mjere.
3. Dotična država članica bez odgađanja obavlja procjenu rizika u skladu s člankom 5. za invazivne strane vrste na koje se primjenjuju hitne mjere, uzimajući u obzir raspoložive tehničke i znanstvene informacije, a u svakom slučaju u roku od 24 mjeseca od datuma donošenja odluke o uvođenju hitnih mjera, s ciljem uvrštavanja tih vrsta na Unijin popis.
4. Ako Komisija primi obavijest iz ovog članka stavka 2. ili ima druge dokaze o tome da je na području Unije prisutna ili da postoji izravni rizik da će na područje Unije biti unesena invazivna strana vrsta koja nije uvrštena na Unijin popis, ali koja vjerojatno ispunjava kriterije utvrđene u članku 4. stavku 3., Komisija putem provedbenih akata zaključuje, na temelju preliminarnih znanstvenih dokaza, postoji li vjerojatnost da dotična vrsta ispunjava navedene kriterije te donosi hitne mjere za Uniju koje se sastoje od bilo kojeg ograničenja iz članka 7. stavka 1. za ograničeno razdoblje u pogledu rizika koje ta vrsta predstavlja a, ako zaključi da će kriteriji iz članka 4. stavka 3. biti najvjerojatnije ispunjeni. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2.

5. Ako Komisija donese provedbeni akt iz stavka 4., države članice stavljaju izvan snage ili izmjenjuju, kako je prikladno, svaku hitnu mjeru koju su poduzele.
6. Ako Komisija uvrsti određenu invazivnu stranu vrstu na Unijin popis, države članice također stavljaju izvan snage ili mijenjaju svoje hitne mjere.
7. Ako nakon procjene rizika koja je provedena sukladno ovom članku stavku 3. Komisija ne uključi invazivnu stranu vrstu na Unijin popis, države članice stavljaju izvan snage svoje hitne mjere koje su poduzele sukladno ovom članku stavku 1. te mogu uvrstiti navedene vrste na nacionalni popis invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u državi članici, u skladu s člankom 12. stavkom 1. i razmatraju pojačanu regionalnu suradnju u skladu s člankom 11.

Članak 11.

Invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u regiji i zavičajne vrste u Uniji

1. Države članice mogu odrediti iz svoga nacionalnog popisa invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u državi članici, uspostavljenog u skladu s člankom 12., vrste koje su zavičajne ili nisu zavičajne u Uniji, a koje zahtijevaju pojačanu regionalnu suradnju.
2. Na zahtjev uključenih država članica Komisija će djelovati tako da olakša suradnju i koordinaciju među tim uključenim državama članicama u skladu s člankom 22. stavkom 1. Prema potrebi, na temelju učinka određene invazivne strane vrste na bioraznolikost i povezane usluge ekosustava, kao i na zdravlje ljudi i gospodarstvo, te ako je snažno potkrijepljeno sveobuhvatnom analizom opravdanja za pojačanu regionalnu suradnju između država članica koje podnose zahtjev, Komisija može putem provedbenih akata tražiti da dotične države članice na svojem državnom području ili na njegovu dijelu primjenjuju, *mutatis mutandis*, članke 13., 14. i 16., članak 17. neovisno o članku 18. te članke 19. i 20., kako je prikladno. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2.
3. Invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u regiji, a koje su zavičajne u nekoj državi članici, ne podliježu odredbama članaka 13., 14., 16., 17., 19., 20. i 24. na državnom području te države članice. Države članice u kojima su te vrste zavičajne dužne su surađivati s dotičnim državama članicama radi procjene putova u skladu s člankom 13. te mogu, u savjetovanju s drugim državama članicama, donijeti relevantne mjere za izbjegavanje daljnjeg širenja tih vrsta u skladu s postupkom iz članka 22. stavka 1.

Članak 12.

Invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u državi članici

1. Država članica može uspostaviti nacionalni popis invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u državi članici. Za te invazivne strane vrste države članice mogu na svom državnom području primijeniti mjere poput onih predviđenih u člancima 7. i 8., člancima od 13. do 17. te člancima 19. i 20., kako je prikladno. Te mjere moraju biti usklađene s UFEU-om i priopćene Komisiji u skladu s pravom Unije.
2. Države članice obavještavaju Komisiju i ostale države članice o vrstama za koje smatraju da su invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u državi članici te o mjerama primijenjenima u skladu sa stavkom 1.

Članak 13.

Akcijski planovi u vezi s putovima invazivnih stranih vrsta

1. Države članice unutar 18 mjeseci od donošenja Unijina popisa izvršavaju sveobuhvatnu analizu putova nenamjernog unošenja i širenja tih invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji barem na svojem državnom području, kao i u svojim morskim vodama kako su definirane u članku 3. točki 1. Direktive 2008/56/EZ, i određuju putove koji zahtijevaju prioritarno djelovanje („prioritetni putovi”) zbog brojnosti vrste ili moguće štete koju je uzrokovala vrsta koja je ušla u Uniju tim putovima.
2. Unutar tri godine od donošenja Unijina popisa svaka država članica uspostavlja i provodi jedan akcijski plan ili skup akcijskih planova u pogledu prioritarnih putova koje je utvrdila u skladu sa stavkom 1. Akcijski planovi uključuju vremenske rasporede za djelovanje i opisuju mjere koje treba donijeti te, kako je prikladno, dobrovoljno djelovanje i kodekse dobre prakse u pogledu prioritarnih putova i sprječavanja nenamjernog unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta u ili unutar Unije.
3. Države članice osiguravaju koordinaciju s ciljem uspostave jednog akcijskog plana ili skupa akcijskih planova koji su usklađeni na odgovarajućoj regionalnoj razini u skladu s člankom 22. stavkom 1. Ako nisu uspostavljeni takvi regionalni akcijski planovi, države članice uspostavljaju i provode akcijske planove za svoje državno područje koji je koliko god je to moguće usklađen na odgovarajućoj regionalnoj razini.

4. Akcijski planovi iz ovog članka stavka 2. sadrže, osobito, mjere koje se temelje na analizi troškova i koristi radi:
  - (a) podizanja svijesti;
  - (b) svodenja na najmanju moguću mjeru kontaminacije robe, proizvoda, vozila i opreme primjercima invazivnih stranih vrsta, uključujući mjere za rješavanje problema prijevoza invazivnih stranih vrsta iz trećih zemalja;
  - (c) osiguranja odgovarajućih provjera na granicama Unije, osim službenih kontrola na temelju članka 15.
5. Akcijski planovi uspostavljeni u skladu sa stavkom 2. šalju se Komisiji bez odgode. Države članice preispituju svoje akcijske planove i šalju ih Komisiji najmanje svakih šest godina.

POGLAVLJE III.

RANO OTKRIVANJE I BRZO ISKORJENJIVANJE

Članak 14.

Sustav nadzora

1. Unutar 18 mjeseci od donošenja Unijina popisa, države članice uspostavljaju sustav nadzora invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji ili ga uključuju u svoj postojeći sustav kojim se na temelju istraživanja, praćenja i drugih postupaka prikupljaju i evidentiraju podaci o pojavi invazivnih stranih vrsta u okolišu kako bi se spriječilo njihovo širenje u Uniju ili unutar nje.
2. Sustav nadzora iz ovog članka stavka 1. mora:
  - (a) obuhvaćati državno područje država članica, uključujući teritorijalne morske vode, kako bi se utvrdila prisutnost i rasprostranjenost novih, ali i već naseljenih invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji;
  - (b) biti dovoljno dinamičan da na državnom području ili dijelu državnog područja države članice može brzo otkriti pojavu u okolišu svake invazivne strane vrste koja izaziva zabrinutost u Uniji, čija je prisutnost ranije bila nepoznata;
  - (c) temeljiti se na relevantnim odredbama za procjenu i nadzor utvrđenima pravom Unije ili međunarodnim sporazumima, biti usklađen s njima i izbjegavati njihovo udvostručavanje, te koristiti se informacijama iz postojećih sustava nadzora i praćenja navedenima u članku 11. Direktive 92/43/EEZ, članku 8. Direktive 2000/60/EZ i članku 11. Direktive 2008/56/EZ;
  - (d) uzeti u obzir relevantne prekogranične učinke i značajke u mjeri u kojoj je to moguće.

Članak 15.

Službene kontrole

1. Najkasnije do 2. siječnja 2016. države članice uspostavljaju potpuno operativne strukture za obavljanje službenih kontrola potrebnih za sprječavanje namjernog unošenja u Uniju invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji. Te službene kontrole primjenjuje se i na kategorije robe obuhvaćene oznakama kombinirane nomenklature na koju je upućeno na Unijinu popis, u skladu s člankom 4. stavkom 5.
2. Nadležna tijela obavljaju odgovarajuće kontrole robe iz ovog članka stavka 1. koje se temelje na procjeni rizika te provjeravaju:
  - (a) da one nisu na Unijinu popisu; ili
  - (b) jesu li obuhvaćene važećim dopuštenjem iz članka 8.
3. Kontrole iz ovog članka stavka 2., koje uključuju pregled dokumentacije, identifikacijski pregled i, prema potrebi, fizički pregled, obavljaju se kada se roba iz stavka 1. ovog članka unosi u Uniju. Ako pravo Unije o službenim kontrolama već predviđa posebne službene kontrole na graničnim subjektima u skladu s Uredbom (EZ) br. 882/2004 i direktivama 91/496/EEZ i 97/78/EZ, ili na točkama ulaska u skladu s Direktivom 2000/29/EZ, za kategorije robe iz ovog članka stavka 1., države članice prenose odgovornost za obavljanje kontrola iz ovog članka stavka 2. na nadležna tijela koja su zadužena za te kontrole u skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 882/2004 ili s člankom 2. stavkom 1. točkom (g) Direktive 2000/29/EZ.

4. Kod postupanja u slobodnim zonama ili slobodnim skladištima te obavljanja carinskih postupaka puštanja u slobodni promet, provoza, carinskog skladištenja, unutarnje proizvodnje, prerade pod carinskim nadzorom i privremenog uvoza u vezi s robom iz stavka 1. carinskim tijelima potrebno je dostaviti:

- (a) relevantni ulazni dokument, propisno ispunjen od strane nadležnih tijela iz ovog članka stavka 3. kojim se potvrđuje da su uvjeti iz ovog članka stavka 2. ispunjeni, u slučajevima kada su kontrole izvršene na graničnim subjektima, u skladu s Uredbom (EZ) br. 882/2004 i direktivama 91/496/EEZ i 97/78/EZ ili na točkama ulaska u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom (j) Direktive 2000/29/EZ. Mora se slijediti ondje navedeni carinski postupak; ili
- (b) ako roba ne podliježe službenim kontrolama u skladu s pravom Unije, druge dokumentirane dokaze da je kontrola provedena uz zadovoljavajuće rezultate i naknadni ulazni dokument.

Ti dokumenti mogu se dostaviti i u elektroničkom obliku.

5. Ako se kontrolom utvrdi neusklađenost s ovom Uredbom:

- (a) carinska tijela suspendiraju stavljanje robe u carinski postupak ili je zadržavaju;
- (b) nadležna tijela iz stavka 3. zadržavaju robu.

Ako se roba zadrži, povjerava se nadležnom tijelu zaduženom za primjenu ove Uredbe. To nadležno tijelo djeluje u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. Države članice mogu na druga tijela prenijeti obavljanje određenih dužnosti.

6. Troškove nastale tijekom provođenja provjere i one nastale zbog neusklađenosti snosi fizička ili pravna osoba unutar Unije koja je unijela robu u Uniju, osim ako dotična država članica odluči drugačije.

7. Države članice uspostavljaju postupke za osiguranje razmjene relevantnih informacija te učinkovite i djelotvorne koordinacije i suradnje između svih uključenih tijela za provjeru iz stavka 2.

8. Na temelju najbolje prakse, Komisija, u suradnji sa svim državama članicama, razvija smjernice i programe osposobljavanja kako bi olakšale identifikaciju i otkrivanje invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji te provođenje učinkovitih i djelotvornih kontrola.

9. Ako su dopuštenja izdana u skladu s člankom 8., u carinskoj deklaraciji ili odgovarajućim obavijestima graničnom subjektu uputit će se na važeće dopuštenje koje obuhvaća deklariranu robu.

Članak 16.

Obavijesti o ranom otkrivanju

1. Države članice koriste sustav nadzora uspostavljen u skladu s člankom 14. i informacije prikupljene pri službenim kontrolama predviđenim člankom 15. kako bi potvrdile rano otkrivanje unošenja ili prisutnosti invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji.

2. Države članice bez odgode pismeno obavješćuju Komisiju o ranom otkrivanju unošenja ili prisutnosti invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji te obavješćuju ostale države članice, posebno o:

- (a) pojavi na njihovom državnom području ili dijelu njihovog državnog područja svake vrste s Unijina popisa čija prisutnost nije bila ranije poznata na njihovom državnom području ili dijelu njihovog državnog područja;
- (b) ponovnoj pojavi na njihovom državnom području ili dijelu njihova državnog područja svake vrste s Unijina popisa nakon što je prijavljena kao iskorijenjena.

Članak 17.

Brzo iskorjenjivanje u ranoj fazi invazije

1. Nakon ranog otkrivanja i u roku od tri mjeseca od obavijesti o ranom otkrivanju iz članka 16., države članice primjenjuju mjere iskorjenjivanja te o njima obavješćuju Komisiju i ostale države članice.

2. Pri primjeni mjera iskorjenjivanja, države članice osiguravaju da se korištenim metodama na učinkovit način potpuno i trajno uklanja populacija dotične invazivne strane vrste, vodeći računa o zdravlju ljudi i okolišu, osobito nećiljnih vrsta i njihovih staništa, te osiguravajući da su životinje pošteđene svake boli, nelagode i patnje koja se može izbjeći.

3. Države članice nadziru učinkovitost iskorjenjivanja. Države članice u tu svrhu mogu koristiti sustav nadzora predviđen u članku 14. Praćenjem se procjenjuje i učinak na ne ciljane vrste, kako je prikladno.

4. Države članice obavješćuju Komisiju o učinkovitosti poduzetih mjera te priopćuju Komisiji kada je populacija invazivne strane vrste koja izaziva zabrinutost u Uniji iskorijenjena. Te informacije pružaju i drugim državama članicama.

Članak 18.

Izuzeća od obveze brzog iskorjenjivanja

1. Države članice mogu odlučiti, na temelju pouzdanih znanstvenih dokaza, u roku od dva mjeseca od otkrivanja invazivne strane vrste iz članka 16., ne primijeniti mjere iskorjenjivanja ako je ispunjen barem jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) pokazalo se da iskorjenjivanje nije tehnički izvedivo jer se raspoložive metode iskorjenjivanja ne mogu primijeniti u okolišu u kojemu se invazivna strana vrsta naselila;
- (b) analiza troškova i koristi pokazala je na temelju raspoloživih podataka s razumnom sigurnošću da će troškovi dugoročno biti iznimno visoki i nerazmjerni koristima od iskorjenjivanja;
- (c) metode iskorjenjivanja nisu dostupne ili su dostupne, ali imaju veoma težak štetni učinak na zdravlje ljudi, na okoliš ili na druge vrste.

Dotična država članica bez odgađanja pismeno obavješćuje Komisiju o svojoj odluci. Obavijest mora biti popraćena svim dokazima iz prvog podstavka točaka (a), (b) i (c).

2. Komisija može odlučiti, putem provedbenih akata, o odbijanju odluke koja je priopćena u skladu sa stavkom 1. drugim podstavkom ako nisu ispunjeni ondje navedeni uvjeti.

3. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2. Nacrt provedbenih akata dostavlja se Odboru iz članka 27. stavka 1. unutar dva mjeseca od primitka obavijesti države članice.

4. Države članice osiguravaju da su uspostavljene mjere za sprječavanje širenja kako bi se izbjeglo daljnje širenje invazivne strane vrste na druge države članice ako se, sukladno stavku 1., ne primjenjuju mjere iskorjenjivanja.

5. Ako Komisija odbije odluku o kojoj je obaviještena u skladu s ovim člankom stavkom 1. drugim podstavkom dotična država članica bez odgađanja primjenjuje mjere iskorjenjivanja iz članka 17.

6. Ako Komisija ne odbije odluku o kojoj je obaviještena u skladu s ovim člankom stavkom 1. drugim podstavkom, invazivna strana vrsta podliježe mjerama upravljanja iz članka 19.

POGLAVLJE IV.

UPRAVLJANJE ŠIROKO RASPROSTRANJENIM INVAZIVNIM STRANIM VRSTAMA

Članak 19.

Mjere upravljanja

1. Unutar 18 mjeseci od uvrštenja invazivne strane vrste na Unijin popis države članice uspostavljaju učinkovite mjere upravljanja za one invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u Uniji i za koje su države članice utvrdile da su široko rasprostranjene na njihovu državnom području kako bi se njihovi učinci na bioraznolikost, povezane usluge ekosustava te, kada je primjenjivo, na zdravlje ljudi ili gospodarstvo sveli na najmanju moguću mjeru.

Te mjere upravljanja moraju biti proporcionalne učinku na okoliš i primjerene posebnim okolnostima u državama članicama, moraju se zasnivati na analizi troškova i koristi te uključivati, koliko je to izvedivo, i mjere obnove iz članka 20. Prioritet mjera određuje se na temelju vrednovanja rizika i njihove isplativosti.

2. Mjere upravljanja sastoje se od smrtonosnih ili nesmrtonosnih fizičkih, kemijskih ili bioloških postupaka, čiji je cilj iskorijeniti invazivnu stranu vrstu, suzbiti njezinu populaciju ili spriječiti širenje njezine populacije. Prema potrebi, mjere upravljanja uključuju postupke koji se primjenjuju na primateljski ekosustav kako bi se povećala njegova otpornost na trenutačne i buduće invazije. Komercijalna uporaba već naseljenih invazivnih stranih vrsta može se privremeno dopustiti kao dio mjera upravljanja koje ciljaju na njihovo iskorjenjivanje, suzbijanje ili sprječavanje širenja, ako za to postoji opravdani razlog i pod uvjetom da su provedene sve odgovarajuće kontrole kako bi se izbjeglo daljnje širenje.

3. Pri primjeni mjera upravljanja i odabiru korištenih metoda države članice vode računa o zdravlju ljudi i okolišu, osobito neciljnih vrsta i njihovih staništa, te osiguravaju da životinje, ako su ciljna skupina, budu pošteđene svake boli, nelagode ili patnje koja se može izbjeći, a da se pritom ne ugrožava učinkovitost mjera upravljanja.

4. Sustav nadzora predviđen člankom 14. osmišljava se i koristi za praćenje učinkovitosti mjera iskorjenjivanja, suzbijanja populacije ili sprječavanja širenja populacije u smanjenju utjecaja na bioraznolikost, povezane usluge ekosustava te, gdje je primjenjivo, na zdravlje ljudi i gospodarstvo. Praćenjem se procjenjuje i učinak na neciljne vrste, kako je prikladno.

5. Ako postoji značajna opasnost da će se invazivna strana vrsta koja izaziva zabrinutost u Uniji proširiti na drugu državu članicu, države članice u kojima je ta vrsta prisutna odmah o tome obavješćuju druge države članice i Komisiju. Prema potrebi, dotične države članice uspostavljaju zajednički dogovorene mjere upravljanja. Ako širenje vrste može ugroziti i treće zemlje, ugrožena država članica obavješćuje dotične treće zemlje.

Članak 20.

Obnova oštećenih ekosustava

1. Države članice obavljaju odgovarajuće mjere obnove kako bi pomogle u obnovi ekosustava koji je invazivna strana vrsta koja izaziva zabrinutost u Uniji oslabila, oštetila ili uništila, osim ako analiza troškova i koristi pokazuje, na temelju dostupnih podataka i s razumnom sigurnošću, da će troškovi tih mjera biti visoki i nerazmjerni s koristima obnove.

2. Mjere obnove iz stavka 1. uključuju najmanje sljedeće:

(a) mjere za povećanje sposobnosti ekosustava izloženog poremećajima koji su izazvani prisutnošću invazivne strane vrste koja izaziva zabrinutost u Uniji da se odupre učincima poremećaja, apsorbira ih, prilagodi im se i oporavi od njih;

(b) mjere za potporu sprječavanju ponovne invazije nakon kampanje iskorjenjivanja.

POGLAVLJE V.

HORIZONTALNE ODREDBE

Članak 21.

Povrat troškova

U skladu s načelom „onečišćivač plaća” i ne dovodeći u pitanje Direktivu 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, države članice imaju za cilj povrat troškova mjera potrebnih za sprječavanje, svodjenje na najmanju mjeru i ublažavanje štetnih utjecaja invazivnih stranih vrsta, uključujući troškove koji se odnose na okoliš i resurse, kao i troškove obnove.

Članak 22.

Suradnja i koordinacija

1. Pri usklađivanju sa svojim obvezama iz ove Uredbe države članice poduzimaju sve moguće napore da osiguraju blisku koordinaciju sa svim dotičnim državama članicama te, kada je to praktično i primjereno, koriste postojeće strukture koje proizlaze iz regionalnih ili međunarodnih sporazuma. Dotične države članice osobito nastoje osigurati koordinaciju s drugim državama članicama s kojima dijele:

(a) iste morske podregije sukladno članku 4. stavku 2. Direktive 2008/56/EZ za morske vrste;

(b) istu biogeografsku regiju sukladno članku 1. točki (c) podtočki iii. Direktive 92/43/EEZ za vrste koje nisu morske;

(c) iste granice;

(d) isti riječni sliv sukladno članku 2. stavku 13. Direktive 2000/60/EZ za slatkovodne vrste; ili

(e) bilo koju drugu zajedničku zabrinutost.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprječavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, 30.4.2004., str. 56.).

Na zahtjev uključenih država članica, Komisija djeluje u svrhu olakšavanja koordinacije.

2. Pri usklađivanju sa svojim obvezama iz ove Uredbe države članice nastoje prema potrebi surađivati s trećim zemljama, uključujući kroz postojeće strukture koje proizlaze iz regionalnih ili međunarodnih sporazuma kako bi ispunile ciljeve ove Uredbe.

3. Države članice mogu primijeniti i odredbe kao što su one iz ovog članka stavka 1. kako bi osigurale koordinaciju i suradnju s drugim relevantnim državama članicama u pogledu invazivnih stranih vrsta izazivaju zabrinutost u državi članici, a koje su utvrđene na nacionalnim popisima donesenim u skladu s člankom 12. stavkom 1. Za te invazivne strane vrste države članice mogu uspostaviti i mehanizme za suradnju na odgovarajućoj razini. Takvi mehanizmi mogu uključivati razmjenu informacija i podataka, akcijske planove za putove i razmjenu najbolje prakse o upravljanju, kontroli i iskorjenjivanju invazivnih stranih vrsta, sustav ranog uzbunjivanja i programe podizanja svijesti javnosti ili obrazovne programe.

Članak 23.

Stroža nacionalna pravila

Države članice mogu zadržati ili utvrditi stroža nacionalna pravila s ciljem sprječavanja unošenja, nastanjivanja i širenja invazivnih stranih vrsta. Te mjere moraju biti usklađene s UFEU-om i priopćene Komisiji u skladu s pravom Unije.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 24.

Izvrješćivanje i preispitivanje

1. Do 1. lipnja 2019. i potom svakih šest godina države članice ažuriraju i dostavljaju Komisiji sljedeće:
  - (a) opis sustava nadzora, ili njegovu ažuriranu verziju, u skladu s člankom 14. i sustava službenih kontrola u skladu s člankom 15. u pogledu stranih vrsta koje ulaze u Uniju;
  - (b) rasprostranjenost invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji ili regiju u skladu s člankom 11. stavkom 2. i koje su prisutne na njihovu državnom području, uključujući informacije o obrascima migracije ili razmnožavanja;
  - (c) informacije o vrstama koje se smatraju invazivnim stranim vrstama koje izazivaju zabrinutost u državi članici u skladu s člankom 12. stavkom 2.;
  - (d) akcijske planove iz članka 13. stavka 2.;
  - (e) zbirne podatke koji obuhvaćaju cijelo državno područje i odnose se na mjere iskorjenjivanja poduzete u skladu s člankom 17., mjere upravljanja poduzete u skladu s člankom 19., njihovu učinkovitost i njihov učinak na neciljne vrste;
  - (f) broj dopuštenja iz članka 8. i namjene za koje su izdana;
  - (g) mjere poduzete za informiranje javnosti o prisutnosti invazivne strane vrste i aktivnosti koje se traže od građana;
  - (h) inspekcije koje se traže u skladu s člankom 8. stavkom 8.; te
  - (i) informacije o troškovima aktivnosti koje su poduzete radi usklađivanja s ovom Uredbom, ako su dostupne.
2. Do 5. studenoga 2015. države članice obavještavaju Komisiju i ostale države članice o nadležnim tijelima koja su odgovorna za primjenu ove Uredbe.
3. Do 1. lipnja 2021. Komisija preispituje primjenu ove Uredbe, uključujući Unijin popis, akcijske planove iz članka 13. stavka 2., sustav nadzora, carinske kontrole, obvezu iskorjenjivanja i obveze upravljanja, te Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvještaj koji može biti popraćen zakonodavnim prijedlozima za izmjenu ove Uredbe, uključujući izmjene Unijina popisa. To preispitivanje ispituje učinkovitost provedbenih odredaba o invazivnim stranim vrstama koje izazivaju zabrinutost u regiji, potrebu za uvrštavanjem vrsta koje su zavičajne u Uniji na Unijin popis i izvedivost toga te je li potrebno daljnje usklađivanje da bi se pojačala učinkovitost akcijskih planova i mjera koje su poduzele države članice.

4. Komisija putem provedbenih akata navodi tehničke formate za izvješćivanje kako bi se za države članice pojednostavile i učinile učinkovitijim obveze izvješćivanja o informacijama iz ovog članka stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2.

Članak 25.

Sustav informacijske potpore

1. Komisija će postupno uspostaviti sustav informacijske potpore potreban za lakšu primjenu ove Uredbe.
2. Do 2. siječnja 2016. taj sustav mora uključiti mehanizam informacijske potpore koji međusobno povezuje postojeće sustave podataka o invazivnim stranim vrstama, pri čemu se posebna pozornost posvećuje podacima o invazivnim stranim vrstama koje izazivaju zabrinutost u Uniji, radi lakšeg izvješćivanja na temelju članka 24.

Mehanizam informacijske potpore iz prvog podstavka postaje sredstvo koje pomaže Komisiji i državama članicama u postupanju s odgovarajućim obavijestima koje se zahtijevaju člankom 16. stavkom 2.

3. Do 2. siječnja 2019. mehanizam informacijske potpore iz stavka 2. postaje mehanizam za razmjenu informacija o ostalim aspektima primjene ove Uredbe.

On može uključivati informacije o invazivnim stranim vrstama koje izazivaju zabrinutost u državi članici te o putovima, procjeni rizika, mjerama upravljanja i iskorjenjivanja, ako su dostupne.

Članak 26.

Sudjelovanje javnosti

Pri utvrđivanju akcijskih planova u skladu s člankom 13. ove Uredbe i pri utvrđivanju mjera upravljanja u skladu s člankom 19. ove Uredbe, države članice osiguravaju pružanje pravovremenih i učinkovitih prilika javnosti za sudjelovanje u njihovoj pripremi, izmjeni ili preispitivanju, pri čemu koriste rješenja koja su države članice već utvrdile u skladu s člankom 2. stavkom 3. drugim podstavkom Direktive 2003/35/EZ.

Članak 27.

Odbor

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 te mu u radu može pomoći znanstveni forum iz članka 28.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Ako odbor ne ponudi svoje mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenoga akta te se primjenjuje članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 28.

Znanstveni forum

Komisija osigurava sudjelovanje predstavnika znanstvene zajednice koje su imenovale države članice da pružaju savjete o svim znanstvenim pitanjima povezanim s primjenom ove Uredbe, osobito u pogledu članaka 4., 5., 10. i 18. Ti se predstavnici sastaju u znanstvenom forumu. Komisija utvrđuje poslovnik tog foruma.

Članak 29.

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 1. siječnja 2015. Komisija sastavlja izvještaj o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 3. Odlukom o opozivu prestaje delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 5. stavka 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće na njega ne izraze nikakav prigovor u razdoblju od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. To se razdoblje produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 30.

Sankcije

1. Države članice utvrđuju odredbe o sankcijama za kršenje ove Uredbe. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu primjenu.

2. Te sankcije moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.

3. Te sankcije mogu uključivati, između ostalog:

(a) novčane kazne;

(b) oduzimanje invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji, a koje nisu usklađene s propisanim uvjetima;

(c) trenutačnu suspenziju ili povlačenje dopuštenja koje je izdano u skladu s člankom 8.

4. Do 2. siječnja 2016. države članice bez odgode priopćuju Komisiji odredbe iz stavka 1. i sve njihove naknadne izmjene.

Članak 31.

Prijelazne odredbe za nekomercijalne vlasnike

1. Odstupajući od članka 7. stavka 1. točaka (b) i (d), vlasnicima kućnih ljubimaca koje ne drže u komercijalne svrhe, a pripadaju invazivnim stranim vrstama s Unijina popisa, dopušteno je držati te životinje do kraja njihova prirodnog života pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) životinje su bile kućni ljubimci prije njihova uvrštenja na Unijin popis;

(b) životinje se drže u zatvorenom sustavu i poduzimaju se sve potrebne mjere kako bi se osiguralo da nije moguće njihovo razmnožavanje ili bijeg.

2. Nadležna tijela poduzimaju sve razumne korake da obavijeste nekomercijalne vlasnike o rizicima posjedovanja životinja iz stavka 1. i o mjerama koje treba poduzeti kako bi se na najmanju moguću mjeru smanjio rizik od njihova razmnožavanja ili bijega, i to putem programa podizanja svijesti i obrazovnih programa koje organiziraju države članice.

3. Nekomercijalnim vlasnicima koji ne mogu osigurati ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. neće se dopustiti držanje dotičnih životinja. Države članice mogu im pružiti mogućnost preuzimanja životinja od njih. Ako dođe to toga, vodit će se računa o dobrobiti životinje.

4. Životinje iz ovog članka stavka 3. mogu se držati u ustanovama iz članka 8. ili u objektima koje države članice uspostave za tu svrhu.

Članak 32.

Prijelazne odredbe za komercijalne zalihe

1. Posjednicima komercijalnih zaliha primjeraka invazivnih stranih vrsta nabavljenih prije njihova uvrštenja na Unijin popis dopušta se da u razdoblju do dvije godine nakon uvrštavanja vrste na taj popis drže i prevoze žive primjerke ili reproduktivne dijelove tih vrsta u svrhu njihove prodaje ili predaje istraživačkim ustanovama ili ustanovama za *ex-situ* očuvanje i za potrebe medicinskih aktivnosti iz članka 8., pod uvjetom da se primjerci drže i prevoze u zatvorenom sustavu te da se poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi se onemogućilo njihovo razmnožavanje ili bijeg; ili da unište ili usmrte te primjerke na human način kako bi se riješili zaliha.

2. Prodaja ili predaja živih primjeraka nekomercijalnim korisnicima dopušta se jednu godinu od uvrštavanja vrste na Unijin popis pod uvjetom da se jedinke drže i prevoze u zatvorenom sustavu te da se poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi se onemogućilo njihovo razmnožavanje ili bijeg.

3. Ako je u skladu s člankom 6. Uredbe (EZ) br. 708/2007 izdano dopuštenje za vrstu iz akvakulture koja je naknadno uvrštena na Unijin popis i to dopuštenje traje dulje od razdoblja iz ovog članka stavka 1., država članica ukida dopuštenje u skladu s člankom 12. Uredbe (EZ) br. 708/2007 do kraja razdoblja iz ovog članka stavka 1.

Članak 33.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 22. listopada 2014.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

B. DELLA VEDOVA

UREDBA (EU) br. 1144/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 22. listopada 2014.****o mjerama informiranja i promocije u vezi s poljoprivrednim proizvodima koje se provode na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 3/2008**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 42. i članak 43. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) U skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 3/2008 ⁽⁴⁾, Unija može provesti mjere informiranja i promocije na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama za poljoprivredne proizvode i metode njihove proizvodnje te za određene prehrambene proizvode dobivene od poljoprivrednih proizvoda.
- (2) Uzimajući u obzir stečeno iskustvo i vjerojatna kretanja u poljoprivrednom sektoru i na tržištima unutar i izvan Unije, trebalo bi preispitati sustav uspostavljen Uredbom (EZ) br. 3/2008 i učiniti ga usklađenijim i učinkovitijim. Stoga bi Uredbu (EZ) br. 3/2008 trebalo staviti izvan snage i zamijeniti je novom uredbom.
- (3) Cilj takvih mjera informiranja i promocije jest ojačati konkurentnost poljoprivrednog sektora Unije i tako povećati jednakost pri tržišnom natjecanju na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama. Preciznije, cilj mjera informiranja i promocije trebao bi biti podizanje razine svijesti potrošača o prednostima poljoprivrednih proizvoda Unije i metodama proizvodnje u Uniji te podizanje razine svijesti i prepoznavanja sustava kvalitete Unije. Osim toga, njima bi se trebale povećati konkurentnost i potrošnja poljoprivrednih proizvoda Unije, njihova prepoznatljivost u Uniji i izvan nje te tržišni udio tih proizvoda, s posebnim naglaskom na ona tržišta u trećim zemljama s najvećim potencijalom rasta. U slučaju ozbiljnih poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema te bi mjere trebale pomoći pri ponovnoj uspostavi redovnih tržišnih uvjeta. Takve mjere informiranja i promocije trebale bi korisno dopunjavati i ojačati mjere koje provode države članice. Kako bi se postigli njihovi ciljevi, mjere informiranja i promocije trebale bi se i dalje provoditi u Uniji i izvan nje.
- (4) Cilj mjera trebao bi također biti povećanje autentičnosti proizvoda Unije kako bi se povećala svijest potrošača o kvaliteti izvornih proizvoda u usporedbi s imitacijama i krivotvorinama; time bi se u Uniji i trećim zemljama značajno pridonijelo poznavanju simbola, oznaka i kratica koje ukazuju na sudjelovanje u europskim sustavima kvalitete uspostavljenima Uredbom (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.
- (5) Jedna od prednosti Unije u proizvodnji hrane leži u raznolikosti njezinih proizvoda i njihovim posebnim obilježjima koja su povezana s različitim geografskim područjima i različitim tradicionalnim metodama te koja omogućuju jedinstvene okuse pružajući raznovrsnost i autentičnost koju potrošači sve više traže i u Uniji i izvan nje.

⁽¹⁾ Mišljenje od 30. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Mišljenje od 2. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 15. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu), odluka Vijeća od 13. listopada 2014.

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 3/2008 od 17. prosinca 2007. o informiranju i promotivnim mjerama za poljoprivredne proizvode na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama (SL L 3, 5.1.2008., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, 14.12.2012., str. 1.).

- (6) Osim informacija o bitnim značajkama poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda Unije, prihvatljive mjere mogu uključivati i komuniciranje porukama prilagođenima potrošačima s naglaskom, među ostalim, na prehranu, okus, tradiciju, raznolikost i kulturu.
- (7) Mjere informiranja i promocije ne bi trebale biti usmjerene na robne marke ili podrijetlo. Međutim, za poboljšanje kvalitete i učinkovitosti predstavljanja, degustacija te informativnog i promotivnog materijala trebalo bi biti moguće spominjanje robnih marki i podrijetla proizvoda, pod uvjetom da se poštuje načelo nediskriminacije i da mjere nisu usmjerene na poticanje potrošnje bilo kojeg proizvoda samo na temelju njegova podrijetla. Nadalje, takve mjere trebale bi biti u skladu s općim načelima prava Unije i one ne bi trebale dovesti do ograničavanja slobodnog kretanja poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda u suprotnosti s člankom 34. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Trebalo bi utvrditi posebna pravila o vidljivosti robnih marki i podrijetla u odnosu na glavnu poruku Unije u kampanji.
- (8) Unija uglavnom izvozi gotove poljoprivredne proizvode, uključujući poljoprivredne proizvode koji nisu navedeni u Prilogu I. UFEU-u. Stoga bi trebalo u mjere informiranja i promocije uključiti neke proizvode koji nisu obuhvaćeni područjem primjene Priloga I. UFEU-u. To bi bilo u skladu s drugim sustavima zajedničke poljoprivredne politike (ZPP), kao što su europski sustavi kvalitete, koji su već otvoreni takvim proizvodima.
- (9) Mjere informiranja i promocije u Uniji u vezi s vinom u okviru ZPP-a dio su ključnih mjera programa potpore koji su na raspolaganju sektoru vina. Samo vina s oznakom izvornosti ili zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla te vina na kojima je navedena sorta grožđa trebala bi biti predmet mjera informiranja i promocije. U slučaju jednostavnih programa, predmetni program trebao bi obuhvaćati i drugi poljoprivredni ili prehrambeni proizvod. Slično tome, Uredbom (EU) br. 508/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ predviđa se promocija proizvoda ribarstva i akvakulture. Stoga bi prihvatljivost proizvoda ribarstva i akvakulture navedenih u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 1379/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ za mjere informiranja i promocije u okviru tog sustava trebalo ograničiti isključivo na proizvode ribarstva i akvakulture koji su povezani s drugim poljoprivrednim ili prehrambenim proizvodom.
- (10) Proizvodi obuhvaćeni sustavima kvalitete Unije i sustavima kvalitete koje priznaju države članice trebali bi biti prihvatljivi za mjere informiranja i promocije jer takvi sustavi potrošačima pružaju jamstva kvalitete i značajki proizvoda ili primijenjenog proizvodnog procesa, ostvaruju dodanu vrijednost za dotične proizvode i pospješuju njihove mogućnosti na tržištu. Slično tome, metoda ekološke proizvodnje te logotip za kvalitetu poljoprivrednih proizvoda koji su specifični za najudaljenije regije trebali bi biti prihvatljivi za mjere informiranja i promocije.
- (11) U razdoblju 2001. –2011. samo 30 % proračunskih sredstava namijenjenih mjerama informiranja i promocije upotrijebljeno je na mjere usmjerene na tržišta trećih zemalja, premda ta tržišta pružaju veliku mogućnost za rast. Stoga su potrebni aranžmani za poticanje provedbe većeg broja mjera informiranja i promocije za poljoprivredne proizvode Unije u trećim zemljama, posebno osiguranjem većih financijskih potpora.
- (12) Kako bi se zajamčila učinkovitost mjera informiranja i promocije koje se provode, navedene mjere trebalo bi oblikovati u okviru programa informiranja i promocije. Takve su programe do sada predlagale trgovinske i/ili međutrgovinske organizacije. Kako bi se povećao broj predloženih mjera i poboljšala njihova kvaliteta, trebalo bi proširiti opseg korisnika da se uključe organizacije proizvođača i njihova udruženja, skupine i tijela poljoprivredno-prehrambenog sektora čiji su cilj i djelatnost informiranje i promocija poljoprivrednih proizvoda.
- (13) Mjerama informiranja i promocije koje sufinancira Unija trebala bi se prikazati posebna dimenzija Unije. U tu svrhu i kako bi se izbjeglo rasipanje sredstava te povećala prepoznatljivost Europe putem tih mjera informiranja i promocije za poljoprivredne proizvode i određene prehrambene proizvode, potrebno je utvrditi program rada kojim se definiraju strateški prioriteti za te mjere u pogledu ciljnih populacija, proizvoda, programa ili tržišta te značajke informativnih i promotivnih poruka koje će se prenositi. Program bi trebalo oblikovati na osnovi općih i posebnih ciljeva utvrđenih na temelju ove Uredbe te bi trebao uzeti u obzir mogućnosti koje pružaju tržišta i

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 508/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EZ) br. 2328/2003, (EZ) br. 861/2006, (EZ) br. 1198/2006, (EZ) br. 791/2007 i Uredbe (EU) br. 1255/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 149, 20.5.2014., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1379/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkom uređenju tržišta proizvodima ribarstva i akvakulture, izmjeni uredbi Vijeća (EZ) br. 1184/2006 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 104/2000 (SL L 354, 28.12.2013., str. 1.).

potrebu da se dopune i ojačaju djelovanja koje provode države članice i subjekti na unutarnjem tržištu i u trećim zemljama kako bi se osigurala usklađenost politike promocije i informiranja. U tu svrhu Komisija bi se pri oblikovanju tog programa trebala savjetovati s državama članicama i relevantnim dionicima.

- (14) Programom rada trebali bi se, među ostalim, osigurati posebni aranžmani za reagiranje u slučaju ozbiljnog poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema. Osim toga, Komisija bi trebala posebno voditi računa o prevladavajućem položaju malih i srednjih poduzeća u poljoprivredno-prehrambenom sektoru, sektoru koji ima koristi od izvanrednih mjera iz članaka 219., 220. i 221. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i, u pogledu mjera koje su usmjerene prema trećim zemljama, od sporazuma o slobodnoj trgovini koji su obuhvaćeni područjem primjene zajedničke trgovinske politike Unije. Pri oblikovanju tog programa Komisija bi trebala uzeti u obzir i nedostatke brdskih područja, otoka i najudaljenijih regija Unije.
- (15) Kako bi se zajamčila učinkovita provedba mjera informiranja i promocije, one bi trebale biti povjerene provedbenim tijelima odabranima kroz natjecateljski postupak. No u opravdanim slučajevima organizacije predlagateljice trebale bi imati mogućnost izravne provedbe određenih dijelova svojeg programa.
- (16) Komisija bi trebala moći provoditi mjere informiranja i promocije na vlastitu inicijativu, uključujući misije na visokoj razini, posebno kako bi pridonijela otvaranju novih tržišta. Komisija bi također trebala moći provoditi vlastite kampanje kako bi brzo i učinkovito reagirala u slučaju ozbiljnog poremećaja tržišta ili gubitka povjerenja potrošača. Prema potrebi Komisija bi trebala preispitati vlastite inicijative kojima se planira provedba takvih kampanja. Ako Komisija poduzima djelovanje pod tim okolnostima, ne bi se trebala smanjiti odobrena sredstva dodijeljena za tekuće programe informiranja i promocije, kako za jednostavne programe tako i za programe u kojima sudjeluje više korisnika.
- (17) Osim mjera informiranja i promocije, Komisija treba razviti i koordinirati usluge tehničke podrške na razini Unije radi pomoći subjektima da sudjeluju u sufinanciranim programima, provode učinkovite kampanje ili razvijaju svoje izvozne aktivnosti. Te bi usluge posebno trebale uključivati davanje smjernica za pomoć potencijalnim korisnicima u usklađivanju s pravilima i postupcima povezanim s tom politikom.
- (18) Napori za promicanje proizvoda Unije na tržištima trećih zemalja ponekad su ugroženi konkurencijom od strane imitacija i krivotvorenih proizvoda. Usluge tehničke podrške koje razvija Komisija uključivale bi savjetovanje za sektor u pogledu zaštite proizvoda Unije od imitacija i krivotvorenja.
- (19) Pojednostavljenje regulatornog okruženja ZPP-a važan je prioritet za Uniju. Takav pristup trebalo bi primijeniti i na ovu Uredbu. Posebno bi trebalo preispitati načela administrativnog upravljanja programima informiranja i promocije kako bi ih se pojednostavilo i omogućilo Komisiji da utvrdi pravila i postupke za podnošenje, evaluaciju i odabir prijedloga programa. Međutim, Komisija bi trebala osigurati da države članice pravodobno dobiju informacije o svim predloženim i odabranim programima. Te informacije trebale bi posebno uključivati broj zaprimljenih prijedloga, države članice i sektore na koje se oni odnose te ishod evaluacije tih prijedloga.
- (20) Suradnja među gospodarskim subjektima u različitim državama članicama znatno pridonosi povećanju dodane vrijednosti Unije i naglašavanju raznovrsnosti poljoprivrednih proizvoda Unije. Unatoč prioritetu koji je dan programima koje su zajednički izradile organizacije predlagateljice iz različitih država članica, ti su programi u razdoblju 2001. –2011. predstavljali samo 16 % proračunskih sredstava namijenjenih mjerama informiranja i promocije. Stoga bi trebalo uvesti nove aranžmane, posebno u vezi s upravljanjem programima u kojima sudjeluje više korisnika kako bi se prevladale postojeće prepreke za njihovu provedbu.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

- (21) Trebala bi se utvrditi pravila financiranja. Općenito, Unija bi trebala snositi samo dio troškova programa kako bi se osiguralo da zainteresirane organizacije predlagateljice preuzmu svoj dio odgovornosti. Međutim, neki administrativni troškovi i troškovi osoblja, koji nisu povezani s provedbom ZPP-a, sastavni su dio mjera informiranja i promocije te bi trebali biti prihvatljivi za financiranje od strane Unije.
- (22) Svaku mjeru trebalo bi pratiti i evaluirati kako bi se poboljšala njezina kvaliteta i pokazala njezina učinkovitost. U tom kontekstu trebalo bi napraviti popis pokazatelja te ocijeniti utjecaj politike promocije u odnosu na njezine strateške ciljeve. Komisija bi trebala utvrditi okvir za praćenje i evaluaciju te politike koji je u skladu sa zajedničkim okvirom za nadzor i evaluaciju ZPP-a.
- (23) Radi dopune ili izmjene određenih elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a. To dodjeljivanje ovlasti trebalo bi uključivati dopunjavanje popisa u Prilogu I. ovoj Uredbi, kriterije za utvrđivanje prihvatljivosti organizacija predlagateljica, uvjete za natjecateljski postupak za odabir provedbenih tijela, posebne uvjete za prihvatljivost u pogledu jednostavnih programa, troškove za mjere informiranja i promocije te administrativne troškove i troškove osoblja te odredbe za olakšavanje prijelaza s Uredbe (EZ) br. 3/2008 na ovu Uredbu. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na odgovarajući način.
- (24) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu detaljnih pravila o vidljivosti robnih marki tijekom predstavljanja ili degustacija proizvoda te o informativnom i promotivnom materijalu i o vidljivosti podrijetla proizvoda u informativnom i promotivnom materijalu; godišnjih programa rada; odabira jednostavnih programa; detaljnih pravila pod kojima organizacija predlagateljica može biti ovlaštena da sama provodi neke dijelove jednostavnog programa; aranžmana za provedbu, praćenje i kontrolu jednostavnih programa; pravila o sklapanju ugovora o provedbi jednostavnih programa odabranih u skladu s ovom Uredbom; i općeg okvira za procjenu učinka za programe i sustave pokazatelja. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (25) S obzirom na to da, uzimajući u obzir postojeću vezu između politike promocije i drugih instrumenata ZPP-a i uzimajući u obzir višegodišnje jamstvo financiranja od strane Unije i njezinu usredotočenost na jasno utvrđene prioritete, ciljeve ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se oni mogu učinkovitije ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju uvjeti pod kojima se mjere informiranja i promocije u vezi s poljoprivrednim proizvodima i određenim prehrambenima proizvodima dobivenima od poljoprivrednih proizvoda, koje se provode na unutarnjem tržištu ili u trećim zemljama („mjere informiranja i promocije”), mogu u cijelosti ili djelomično financirati iz proračuna Unije.

Članak 2.

Opći i posebni ciljevi mjera informiranja i promocije

1. Opći cilj mjera informiranja i promocije jest jačanje konkurentnosti poljoprivrednog sektora Unije.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

2. Posebni ciljevi mjera informiranja i promocije jesu:
  - (a) povećanje razine svijesti o vrijednostima poljoprivrednih proizvoda Unije i visokim standardima koji se primjenjuju na metode proizvodnje u Uniji;
  - (b) povećanje konkurentnosti i potrošnje poljoprivrednih proizvoda Unije i određenih prehrambenih proizvoda te povećanje njihove prepoznatljivosti u Uniji i izvan nje;
  - (c) podizanje razine svijesti o sustavima kvalitete Unije i njihova prepoznavanja;
  - (d) povećanje tržišnog udjela poljoprivrednih proizvoda i određenih prehrambenih proizvoda Unije, s posebnim naglaskom na ona tržišta u trećim zemljama s najvećim potencijalom za rast;
  - (e) ponovno uspostavljanje redovnih tržišnih uvjeta u slučaju ozbiljnog poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema.

Članak 3.

Opis mjera informiranja i promocije

Mjere informiranja i promocije usmjerene su na:

- (a) naglašavanje posebnih značajki metoda poljoprivredne proizvodnje u Uniji, posebno u pogledu sigurnosti hrane, sljedivosti, autentičnosti, označivanja, hranjivih i zdravstvenih aspekata, dobrobiti životinja, zaštite okoliša i održivosti te značajki poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda, posebno u pogledu njihove kvalitete, okusa, raznolikosti ili tradicija;
- (b) podizanje razine svijesti o autentičnosti europskih zaštićenih oznaka izvornosti, zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčenih tradicionalnih posebnosti.

Te mjere sastoje se posebno od rada na odnosima s javnošću i informativnih kampanja te mogu biti i u obliku sudjelovanja u događanjima, sajmovima i izložbama od nacionalnog, europskog i međunarodnog značaja.

Članak 4.

Značajke mjera

1. Mjere informiranja i promocije nisu usmjerene na robne marke. No robne marke mogu biti vidljive prilikom predstavljanja ili degustacija proizvoda te u informativnom i promotivnom materijalu pod uvjetom da se poštuje načelo nediskriminacije te da ostane neizmijenjena opća priroda mjera, odnosno da mjere nisu usmjerene na robne marke. Primjenjuje se načelo nediskriminacije, osiguravajući jednako postupanje i pristup svih robnih marki organizacija predlagateljica te jednako postupanje prema državama članicama. Svaka robna marka jednako je vidljiva i za njezinu grafičku prezentaciju upotrebljava se manji format od glavne poruke Unije u kampanji. Prikazuje se nekoliko robnih marki osim u opravdanim okolnostima koje se odnose na poseban položaj određene države članice.
2. Mjere informiranja i promocije nisu usmjerene na podrijetlo. Cilj takvih mjera nije poticanje na potrošnju nekog proizvoda samo na temelju njegova podrijetla. Međutim, podrijetlo proizvoda može biti vidljivo u informativnom i promotivnom materijalu podložno sljedećim pravilima:
  - (a) na unutarnjem tržištu spominjanje podrijetla mora uvijek biti sporedno u odnosu na glavnu poruku Unije u kampanji.
  - (b) u trećim zemljama spominjanje podrijetla može biti na istoj razini kao i glavna poruka Unije u kampanji.
  - (c) za proizvode koji su priznati na temelju sustava kvalitete iz članka 5. stavka 4. točke (a), podrijetlo registrirano u nazivu može se spomenuti bez ograničenja.
3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila o:

- (a) vidljivosti robnih marki tijekom predstavljanja ili degustacija te u informativnom i promotivnom materijalu kako je navedeno u stavku 1. te o ujednačenim uvjetima pod kojima se pojedina robna marka može prikazati; i
- (b) vidljivosti podrijetla proizvoda u informativnom i promotivnom materijalu kako je navedeno u stavku 2.

Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

Članak 5.

Prihvatljivi proizvodi i sustavi

1. Mjerama informiranja i promocije mogu se obuhvatiti sljedeći proizvodi:
  - (a) proizvodi navedeni u Prilogu I. UFEU-u, osim duhana;
  - (b) proizvodi navedeni u Prilogu I. ovoj Uredbi;
  - (c) jaka alkoholna pića sa zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla na temelju Uredbe (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
2. Kako bi uzela u obzir razvoj događaja na tržištu, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 22., dopunjujući popis u Prilogu I. ovoj Uredbi tako da na taj popis dodaje prehrambene proizvode.
3. Neovisno o stavku 1.:
  - (a) mjere informiranja i promocije mogu obuhvatiti samo vina s oznakom izvornosti ili zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla te vina na kojima je navedena sorta grožđa; u slučaju jednostavnih programa iz članka 6. stavka 3. predmetni program mora također uključivati druge proizvode iz stavka 1. točaka (a) i (b);
  - (b) u pogledu jakih alkoholnih pića iz stavka 1. točke (c), vina kako su navedena u točki (a) ovog stavka i piva, mjere usmjerene na unutarnje tržište ograničavaju se na informiranje potrošača o programima iz stavka 4. i odgovornoj konzumaciji tih pića;
  - (c) proizvodi ribarstva i akvakulture iz Priloga I. Uredbi (EU) br. 1379/2013 mogu biti predmetom mjera informiranja i promocije samo ako su i drugi proizvodi navedeni u stavku 1. uključeni u predmetni program.
4. Mjerama informiranja i promocije mogu se obuhvatiti sljedeći sustavi:
  - (a) sustavi kvalitete uspostavljeni Uredbom (EU) br. 1151/2012, Uredbom (EZ) br. 110/2008 i člankom 93. Uredbe (EU) br. 1308/2013;
  - (b) metoda ekološke proizvodnje, kako je definirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 834/2007 ⁽²⁾;
  - (c) logotip kvalitetnih poljoprivrednih proizvoda specifičnih za najudaljenije regije iz članka 21. Uredbe (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 (SL L 39, 13.2.2008., str. 16.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 834/2007 od 28. lipnja 2007. o ekološkoj proizvodnji i označavanju ekoloških proizvoda i stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 2092/91 (SL L 189, 20.7.2007., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. ožujka 2013. o utvrđivanju posebnih mjera za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 247/2006 (SL L 78, 20.3.2013., str. 23.).

- (d) programi kvalitete kako su navedeni u članku 16. stavku 1. točkama (b) i (c) Uredbe (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

POGLAVLJE II.

PROVEDBA MJERA INFORMIRANJA I PROMOCIJE

ODJELJAK 1.

Zajedničke odredbe

Članak 6.

Vrste djelovanja

1. Mjere informiranja i promocije imaju oblik:
  - (a) programa informiranja i promocije („programi“) i
  - (b) mjera na inicijativu Komisije iz članka 9.
2. Programi se sastoje od niza koherentnih operacija i provode se tijekom razdoblja od najmanje godinu dana, ali ne dulje od tri godine.
3. Jednostavne programe, detaljnije opisane u odjeljku 2. ovog poglavlja, može predložiti jedna organizacija predlagateljica ili više njih, navedenih u članku 7. stavku 1. točki (a), (c) ili (d), koje su sve iz iste države članice.
4. Programe u kojima sudjeluje više korisnika, detaljnije opisane u odjeljku 3. ovog poglavlja, može predložiti:
  - (a) najmanje dvije organizacije predlagateljice, navedene u članku 7. stavku 1. točki (a), (c) ili (d), koje su sve iz najmanje dvije države članice; ili
  - (b) jedna organizacija Unije ili više njih, navedenih u članku 7. stavku 1. točki (b).

Članak 7.

Organizacije predlagateljice

1. Program mogu predložiti:
  - (a) trgovinske ili međutrgovinske organizacije osnovane u državi članici, koje su reprezentativne za dotični sektor ili dotične sektore u toj državi članici, a posebno sektorske organizacije iz članka 157. Uredbe (EU) br. 1308/2013 te skupine iz članka 3. točke 2. Uredbe (EU) br. 1151/2012 pod uvjetom da su reprezentativne za naziv koji je zaštićen u okviru potonje uredbe i koji je obuhvaćen tim programom;
  - (b) trgovinske ili međutrgovinske organizacije Unije koje su na razini Unije reprezentativne za dotični sektor ili dotične sektore;
  - (c) organizacije proizvođača ili udruženja organizacija proizvođača iz članaka 152. i 156. Uredbe (EU) br. 1308/2013 koje je priznala određena država članica;
  - (d) tijela poljoprivredno-prehrambenog sektora čiji su cilj i aktivnost usmjereni ka pružanju informacija o poljoprivrednim proizvodima i njihovoj promociji i kojima je dotična država članica povjerila jasno definiranu zadaću pružanja javnih usluga u tom području. Ta tijela moraju biti zakonito osnovana u državi članici o kojoj je riječ barem dvije godine prije datuma poziva za podnošenje prijedloga iz članka 8. stavka 2.
2. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 22. kojima se utvrđuju posebni uvjeti pod kojima svaka od organizacija predlagateljica, skupina i tijela iz stavka 1. može predložiti program. Ti uvjeti posebno jamče reprezentativnost tih organizacija, skupina i tijela i znatne razmjere programa.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 (SL L 347, 20.12.2013., str. 487.).

Članak 8.

Godišnji program rada

1. Komisija donosi provedbene akte kojima za svaku godinu utvrđuje godišnji program rada u kojem su navedeni operativni ciljevi kojima se teži, operativni prioriteti, očekivani rezultati, metode provedbe i ukupan iznos plana financiranja. Taj godišnji program rada, a posebno njegovi operativni prioriteti, usklađeni su s općim i posebnim ciljevima iz članka 2. Programom se posebno osiguravaju posebni privremeni aranžmani za reagiranje na ozbiljne poremećaje na tržištu, gubitak povjerenja potrošača ili druge specifične probleme navedene u članku 2. stavku 2. točki (e). On sadržava i glavne kriterije evaluacije, opis mjera koje treba financirati, navod iznosa dodijeljenih za svaku vrstu mjere, okvirni raspored provedbe, a za bespovratna sredstva i najveću stopu financijskog doprinosa Unije. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

2. Program rada iz stavka 1. provodi se, za jednostavne programe i programe u kojima sudjeluje više korisnika, putem objave od strane Komisije pozivâ za podnošenje prijedloga u skladu s glavom VI. dijela I. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Članak 9.

Mjere na inicijativu Komisije

1. U slučaju ozbiljnog poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema navedenih u članku 2. stavku 2. točki (e), Komisija može provesti mjere informiranja i promocije kako su opisane u članku 3., uključujući kampanje. Te mjere posebno mogu biti u obliku misija na visokoj razini, sudjelovanja u trgovinskim sajmovima i izložbama od međunarodnog značaja putem štandova ili djelovanja usmjerenog na promidžbu imidža proizvoda Unije.

2. Komisija razvija usluge tehničke podrške, posebno s ciljem:

(a) poticanja upoznavanja različitih tržišta, uključujući putem poslovnih sastanaka radi istraživanja;

(b) održavanja dinamične poslovne mreže oko politike informiranja i promocije, uključujući savjetovanje subjekata u sektoru u pogledu opasnosti od imitacija i krivotvorenih proizvoda u trećim zemljama; i

(c) boljeg poznavanja pravila Unije u vezi s izradom i provedbom programa.

Članak 10.

Zabrana dvostrukog financiranja

Mjere informiranja i promocije koje se financiraju na temelju ove Uredbe ne primaju nikakvo drugo financiranje iz proračuna Unije.

ODJELJAK 2.

Provedba jednostavnih programa i upravljanje tim programima

Članak 11.

Odabir jednostavnih programa

1. Komisija evaluira i odabire prijedloge jednostavnih programa zaprimljene na temelju poziva za podnošenje prijedloga iz članka 8. stavka 2.. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 22. kojima se utvrđuju posebni uvjeti prihvatljivosti u pogledu jednostavnih programa.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima utvrđuje odabrane jednostavne programe, moguće izmjene tih programa koje je potrebno napraviti i odgovarajuća proračunska sredstva. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

Članak 12.**Informacije o odabiru jednostavnih programa**

Komisija pruža odboru iz članka 23., a time i državama članicama, pravodobne informacije o svim predloženim ili odabranim programima.

Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU, Euratom) br. 966/2012, Komisija posebno pruža:

- (a) informacije o broju zaprimljenih prijedloga, državama članicama u kojima organizacije predlagateljice imaju poslovni nastan, uključenim sektorima i ciljnom tržištu odnosno ciljnim tržištima;
- (b) informacije o ishodu evaluacije prijedloga i sažeti opis prijedloga.

Članak 13.**Tijela zadužena za provedbu jednostavnih programa**

1. Nakon uredne provedbe natjecateljskog postupka organizacija predlagateljica odabire tijela za provedbu odabranih jednostavnih programa, posebno kako bi se osigurala učinkovita provedba mjera.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 22. kojima se utvrđuju uvjeti kojima se uređuje natjecateljski postupak za odabir provedbenih tijela iz prvog podstavka.

2. Odstupajući od stavka 1., organizacija predlagateljica može sama provoditi određene dijelove programa, podložno uvjetima koji se odnose na iskustvo organizacije predlagateljice u provedbi takvih mjera, trošak takvih mjera u odnosu na uobičajene tržišne cijene i udio ukupnog troška za onaj dio programa koji provodi organizacija predlagateljica.

Komisija je ovlaštena donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila pod kojima organizacija predlagateljica može biti ovlaštena sama provoditi određene dijelove programa. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

Članak 14.**Provedba, praćenje i kontrola jednostavnih programa**

1. Dotične države članice odgovorne su za pravilnu provedbu jednostavnih programa odabranih u skladu s člankom 11. te za plaćanja u vezi s njima. Države članice osiguravaju da je materijal za informiranje i promociju, proizveden u kontekstu tih programa, u skladu s pravom Unije.

Komisija je ovlaštena donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju aranžmani za provedbu, praćenje i kontrolu te pravila u vezi sa sklapanjem ugovora o provedbi jednostavnih programa odabranih u skladu s ovom Uredbom. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

2. Države članice osiguravaju provedbu jednostavnih programa te prate i kontroliraju jednostavne programe u skladu s Uredbom (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i u skladu s provedbenim aktima koje treba donijeti na temelju stavka 1.

Članak 15.**Financijske odredbe o jednostavnim programima**

1. Financijski doprinos Unije jednostavnim programima na unutarnjem tržištu iznosi 70 % prihvatljivih rashoda. Financijski doprinos Unije jednostavnim programima u trećim zemljama iznosi 80 % prihvatljivih rashoda. Preostale rashode snose isključivo organizacije predlagateljice.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) br. 485/2008 (SL L 347, 20.12.2013., str. 549.).

2. Postoci iz stavka 1. povećavaju se do 85 % u slučaju ozbiljnih poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema iz članka 2. stavka 2. točke (e).

3. Odstupajući od stavaka 1. i 2., za organizacije predlagateljice s poslovnim nastanom u državama članicama koje 1. siječnja 2014. ili poslije tog datuma primaju financijsku pomoć u skladu s člancima 136. i 143. UFEU-a postoci iz stavka 1. iznose 75 % odnosno 85 %, a postotak iz stavka 2. 90 %.

Prvi podstavak primjenjuje se isključivo na one programe o kojima Komisija odluči prije datuma od kojeg dotična država članica više ne prima takvu financijsku pomoć.

4. Studije evaluacije učinaka mjera informiranja i promocije u skladu sa zajedničkim okvirom iz članka 25. prihvatljive su za financiranje od strane Unije pod uvjetima sličnima onima kojima se uređuje predmetni jednostavni program.

5. Unija u cijelosti financira naknade za stručnjake povezane s odabirom programa na temelju članka 4. stavka 2. točke (a) Uredbe (EU) br. 1306/2013.

6. Kako bi se osigurala pravilna provedba jednostavnih programa, organizacije predlagateljice daju jamstva.

7. Mjere informiranja i promocije koje se provode na temelju jednostavnih programa Unija financira u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1306/2013.

8. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 22. o posebnim uvjetima pod kojima su troškovi mjera informiranja i promocije te, prema potrebi, administrativni troškovi i troškovi osoblja prihvatljivi za financiranje od strane Unije.

ODJELJAK 3.

Provedba programa u kojima sudjeluje više korisnika i mjera koje se provode na inicijativu komisije te upravljanje tim programima i mjerama

Članak 16.

Oblici financiranja

1. Financiranje može biti u jednom ili više oblika predviđenih Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012, uključujući:

- a) bespovratna sredstva za programe u kojima sudjeluje više korisnika;
- b) ugovore za potrebe mjera koje se provode na inicijativu Komisije.

2. Mjere informiranja i promocije koje se provode na temelju programa u kojima sudjeluje više korisnika ili na inicijativu Komisije Unija financira u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EU) br. 1306/2013.

Članak 17.

Evaluacija programa u kojima sudjeluje više korisnika

Prijedlozi programa u kojima sudjeluje više korisnika evaluiraju se i odabiru na temelju kriterija koji su navedeni u pozivima za podnošenje prijedloga iz članka 8. stavka 2.

Članak 18.

Informacije o provedbi programa u kojima sudjeluje više korisnika

Komisija pruža odboru iz članka 23., a time i državama članicama, pravodobne informacije o svim predloženim ili odabranim programima.

Članak 19.

Financijske odredbe o programima u kojima sudjeluje više korisnika

1. Financijski doprinos Unije programima u kojima sudjeluje više korisnika iznosi 80 % prihvatljivih rashoda. Preostale rashode snose isključivo organizacije predlagateljice.

2. Postotak iz stavka 1. povećava se do 85 % u slučaju ozbiljnih poremećaja na tržištu, gubitka povjerenja potrošača ili drugih specifičnih problema iz članka 2. stavka 2. točke (e).

3. Odstupajući od stavaka 1. i 2., za organizacije predlagateljice s poslovnim nastanom u državama članicama koje 1. siječnja 2014. ili poslije tog datuma primaju financijsku pomoć u skladu s člancima 136. i 143. UFEU-a postotak iz stavka 1. iznosi 85 %, a postotak iz stavka 2. iznosi 90 %.

Prvi podstavak primjenjuje se isključivo na one programe o kojima Komisija odluči prije datuma od kojega dotična država članica više ne prima takvu financijsku pomoć.

Članak 20.

Javna nabava za mjere koje se provode na inicijativu Komisije

Svaka javna nabava koju provodi Komisija u svoje ime ili zajednički s državama članicama podliježe pravilima o javnoj nabavi navedenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012 i Delegiranoj uredbi Komisije (EU) br. 1268/2012 ⁽¹⁾.

Članak 21.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija poduzima primjerene mjere kako bi osigurala zaštitu financijskih interesa Unije tijekom provedbe mjera koje se financiraju u skladu s ovim odjeljkom, primjenom mjera za sprečavanje prijevара, korupcije i svake druge nezakonite aktivnosti, učinkovitim provjerama te, ako se otkriju nepravilnosti, povratom pogrešno isplaćenih iznosa i, ako je potrebno, učinkovitim, proporcionalnim i odvrćajućim administrativnim i financijskim sankcijama.

2. Komisija ili njezini predstavnici i Revizorski sud ovlašteni su za provođenje revizija, na temelju dokumenata i na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvoditelja i podizvoditelja koji su primili sredstva Unije.

3. Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) može voditi istrage, uključujući i provjere i inspekcije na terenu u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽³⁾ kako bi se utvrdilo je li došlo do prijevара, korupcije ili druge nezakonite aktivnosti koja šteti financijskim interesima Unije u okviru sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava, odluke o dodjeli bespovratnih sredstava ili ugovora povezanog sa sredstvima Unije.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava koji proizlaze iz provedbe programa na temelju ove Uredbe, sadržavaju odredbe kojim se izričito daju ovlasti Komisiji, Revizorskom sudu i OLAF-u da provode takve revizije i istrage u skladu sa svojom nadležnosti.

POGLAVLJE III.

ZAVRŠNE ODREDBE

ODJELJAK 1.

Delegiranje ovlasti i provedbene odredbe

Članak 22.

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, 31.12.2012., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 2., članka 7. stavka 2., članka 11. stavka 1., članka 13. stavka 1., članka 15. stavka 8. i članka 29. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 24. studenog 2014. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 2., članka 7. stavka 2., članka 11. stavka 1., članka 13. stavka 1., članka 15. stavka 8. i članka 29. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju ove Uredbe stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 23.

Odbor

1. Komisiji pomaže Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda uspostavljen člankom 229. Uredbe (EU) br. 1308/2013. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

ODJELJAK 2.

Savjetovanje, ocjenjivanje i izvješćivanje

Članak 24.

Savjetovanje

U kontekstu provedbe ove Uredbe, Komisija se može savjetovati sa skupinom za građanski dijalog o kvaliteti i promociji koja je osnovana na temelju Odluke Komisije 2013/767/EU ⁽¹⁾.

Članak 25.

Zajednički okvir za ocjenjivanje utjecaja mjera

U skladu sa zajedničkim okvirom za nadzor i evaluaciju zajedničke poljoprivredne politike koji je predviđen u članku 110. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Komisija donosi provedbene akte kojima utvrđuje zajednički okvir za ocjenjivanje utjecaja programa informiranja i promocije koji se financiraju na temelju ove Uredbe te sustav pokazatelja. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 23. stavka 2.

Sve zainteresirane strane dostavljaju Komisiji sve podatke i informacije potrebne za ocjenu utjecaja mjera.

Članak 26.

Izvješće

1. Komisija do 31. prosinca 2018. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću privremeno izvješće o primjeni ove Uredbe. To izvješće uključuje razinu primjene u različitim državama članicama, zajedno sa svim odgovarajućim prijedlozima.

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2013/767/EU od 16. prosinca 2013. o utvrđivanju okvira za građanski dijalog o pitanjima koja se odnose na zajedničku poljoprivrednu politiku i stavljanju izvan snage Odluke 2004/391/EZ (SL L 338, 17.12.2013., str. 115.).

2. Komisija do 31. prosinca 2020. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o primjeni ove Uredbe, zajedno sa svim odgovarajućim prijedlozima.

ODJELJAK 3.

Državne potpore, stavljanje izvan snage, prijelazne odredbe te stupanje na snagu i datum početka primjene

Članak 27.

Državne potpore

Odstupajući od članka 211. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1308/2013 i od članka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1184/2006 ⁽¹⁾ te na temelju članka 42. prvog podstavka UFEU-a, članci 107., 108. i 109. UFEU-a ne primjenjuju se na plaćanja koja izvršavaju države članice na temelju ove Uredbe i u skladu s njezinim odredbama niti na financijske pridonose iz parafiskalnih davanja, obveznih doprinosa ili drugih financijskih instrumenata država članica, u slučaju programa prihvatljivih za potporu Unije koje je Komisija odabrala u skladu s ovom Uredbom.

Članak 28.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 3/2008 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II. ovoj Uredbi.

Članak 29.

Prijelazne odredbe

1. Uredba (EZ) br. 3/2008 i dalje se primjenjuje na one mjere informiranja i promocije o čijem je financiranju Komisija donijela odluku prije 1. prosinca 2015.

2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 22. radi osiguravanja nesmetanog prijelaza s primjene Uredbe (EZ) br. 3/2008 na primjenu ove Uredbe.

Članak 30.

Stupanje na snagu i datum početka primjene

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje od 1. prosinca 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 22. listopada 2014.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

B. DELLA VEDOVA

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1184/2006 od 24. srpnja 2006. o primjeni pravila tržišnog natjecanja na proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima (SL L 214, 4.8.2006., str. 7.).

PRILOG I.

Proizvodi iz članka 5. stavka 1. točke (b)

- (a) pivo,
  - (b) čokolada i dobiveni proizvodi,
  - (c) kruh, peciva, kolači, slastice, keksi i drugi pekarski proizvodi,
  - (d) napici dobiveni od biljnih ekstrakata,
  - (e) tjestenina,
  - (f) sol,
  - (g) prirodne gume i smole,
  - (h) senf,
  - (i) slatki kukuruz,
  - (j) pamuk.
-

PRILOG II.

Korelacijska tablica

navedena u članku 28.

Uredba (EZ) br. 3/2008	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1. prvi podstavak	Članak 1.
Članak 1. stavak 1. drugi podstavak	Članak 6. stavak 1. točka (a)
Članak 1. stavak 2.	Članak 4. stavci 1. i 2.
Članak 2.	Članak 3.
Članci 3. i 4.	Članak 5.
Članak 5.	Članak 8.
Članak 6. stavak 1.	Članak 7.
Članak 6. stavak 2.	—
Članak 7.	—
Članak 8.	Članci 11., 12. i 17.
Članak 9.	—
Članak 10.	Članak 9.
Članak 11.	Članak 13.
Članak 12. stavak 1.	—
Članak 12. stavak 2.	Članak 14.
Članak 13. stavak 1.	Članak 16. stavak 1. točka (b)
Članak 13. stavak 2. prvi podstavak	Članak 15. stavci 1., 2. i 3. te članak 19.
Članak 13. stavak 2. drugi podstavak	—
Članak 13. stavak 2. treći podstavak	—
Članak 13. stavci 3., 4. i 5.	—
Članak 13. stavak 6.	Članak 27.
Članak 14.	Članak 15. stavak 5., članak 15. stavak 7. i članak 16. stavak 2.
Članci 15. i 16.	Članak 4. stavak 3., članak 5. stavak 2., članak 7. stavak 2., članak 8. stavak 1., članci 11. i 13., članak 14. stavak 1., članak 15. stavak 8. te članci 22., 23., 25. i 29.
Članak 17.	Članak 24.
Članak 18.	Članak 26.
Članak 19.	Članak 28.
Članak 20.	Članak 30.

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1725-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR